

உகணபது துணை.

கொவை மறுத்தல்.

திருத்துறைப் புரீ

சாந்தலிங்க சுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது.

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த உரையுடன்

பாழ்ப்பாணத்தில்

சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைக்கதிபதியாகிய

நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

தமதுவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வினோதிசுருது ஸ்ரீ சித்திரை மீ.

இதன்விலை-அனா மஉ.

உ கணபதி துணை.

சிவமயம்.

கொலஸமறுத்தல்.

மூலமும்-உரையும்.

இன்பமாய தருதிடை யோங்கவுந் *
துன்பமாயது தூரத்து ணீங்கவு *
முன்ப ராபரன் மொய்குழ லோடணைந் *
தன்பி னீன்றவோ ரானையைப் போற்றுவாம். *

இன்பமாயது இடையரூது ஓங்கவும்-என்ப
து-மனோரதமான நன்மைகள் மேன்மேலும்
உண்டாகவும், துன்பமாயது தூரத்துள் நீங்கவு
ம்-எ-து-தாபத்திரயங்களினாலே வரும இடையு
றுகள் தூரத்தின்கண்ணே நீங்கவும், முன்பரா
பரன் மொய்குழலோடு அணைந்து அன்பின்சுன்
ற ஓரானையைப் போற்றுவாம். எ-து-ஆதிசூலத்
திலே பரமசிவன் பாசத்தியோடு கூடி அன்புட
னே பெற்றருளிய ஒப்பில்லாத விக்கிணைசுரகு
கிய யானையைத் துதிப்பாம். (எ-று.) ❀ துன்

பந் தூரத்துணீங்க என்றதனால், தம்முடைய ம
னோவாக்குக் காயத்துத் தோன்றாமல் நீங்க எ
ன்றாரெனக் கொள்க. இன்பமாய்தோங்கவும்
துன்பமாய்துநீங்கவும் என்றவதனால், ஆனந்த
ப்பேறும் அஞ்ஞானத்திழப்புமென்றுமாம்.

(இதன்கருத்து.) இந்நூல்செய்து முடியுமள
வும் விக்கினநிவிர்த்தியுண்டாகவும், அதன் மே
லும் உலகத்தின்கண்ணே குற்றந்தீர்ந்து விளங்
கவும், வேண்டி விக்கினகரத்தாவை வழிபட்டது.

திருமலிபூ மகனாதி யைவருமா *

மொருபரமிச் சிறிய னேற்குந் *

தருமிருதா டலைமிசைக்கொண் டஞ்சினர்திக் *

கறங்கொலைமை தள்ளிச் சார்தற் *

கருமறையாகமநெந்ச்சொற்பொருளமைத்திக் *

கொலைமறுத்த லறஞ்சொன் மாண்பா *

னிருமுணர்வி லேனுரைய நலந்தருமென் *

றுளந் துணிந்தீண் டியம்பா நின்மேன். *

திருமலி பூமகனாதி ஐவருமாம் ஒருபரம் இச்
சிறியனேற்கும் தரும் இருதாள் தலைமிசைக்கொ
ண்மி-எ-து-அழகுநிறைந்த செந்தாயரை மலரி
னிடத்தே தோன்றிய பிரமாமுதலாகிய பஞ்சக

ரீத்தாக்களுந் தானேயாய் அவர்களையுங் கட-ந்
 து சர்வவியாபியாய் வாக்கு மனாதீதமாய்ருக்கு
 ம் பரமசிவம் தன்னுடைய சருணையினாலே கா
 சரணுதி அவயவங்களைபுடைய ஆசாரியமூர்த்தி
 யாய் இப்பூமியின் கண்ணே எழுந்தருளிவந் து
 ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறுமையுடையேற்கும்
 பிறவியாகிய கடலை நீர்தும்படி தெப்பமாகத்
 தந்தருளிய இரண்டு திருவடிகளையும் என் பு
 ல் நலைமேல் வைத்துக்கொண்டு அவைகளினது
 அருளிஞால்;- தீக்கு அஞ்சினர் கொலைமதள்ளி
 அறஞ்சார்தற்கு-எ-து-நரகத்தில் வீழ்வதற்கு
 அஞ்சினவர்கள் கொலைத்தன்மையாகிய இரிக்
 கணை அப்பாற்படுத்தித் தருமத்தை அடையும்
 பொருட்டி;- அருமறை ஆசன நெறிச் சொற்
 பொருள் அமைத்து-எ-து- அருமையாகிய வே
 தாகமங்களிற் கொல்லாமைக்கு ஓதிய சத்தார்த்
 தங்கள் பொருந்தச்செய்து;- இக்கொலைமறுத்
 தல்-எ-து- இந்தக் கொலைமறுத்தலாகிய நுலை-
 அறஞ்சொல்லாண்பான். இராமுணர்வு இமேலன்
 உரையும் நலந்தருமென்று உளந் துணிந்து ந
 ண்டு இயம்பா நின்றுறன். எ-து-அறத்தின் பகு
 தியைக் கூறிய மாட்சிமையினாலே மிகுந்த அ
 நிவின்மையுடைய என் னுடைய புன்மொழியும்.

பெரியோரது சபையின்கண் நன்மைபைத் தரு
 மென்று மனசுலே துணிந்து இவ்விடத்து யா
 னந்ந்தமாத்திரஞ் சொல்லுகின்றேன். (எ-று)
 (இதன்கருத்து.) கடவுள் வணக்கமும் முத
 னாலும் இந்நூலின் பெயரும் விடயபிரயோச
 னாதிகாரிசம்பந்தமும் அவையடக்கமுங் கூறிய
 னு. தருமிருதாடலைபிசைக்கொண்டு என்பதனா
 ல், கடவுள்வணக்க மாயிற்று. அருமறைபாகம
 நெறி என்பதனால், முதனாலாயிற்று. இக்கொ
 லைமறுத்தல் என்பதனால், நூற்பெயராயிற்று,
 இந்நூற்கு விடயமாவது கொல்லாமை, அது
 கொலைமைதள்ளி என்பதனாற் பெறப்பட்டது.
 பிரயோசனம் தருமப்பிராப்தி. அது அறஞ்சா
 ர்தற்கு என்பதனாற் பெறப்பட்டது. அதிகாரி
 நரகத்துக்கு அஞ்சினான். அது அஞ்சினார் தீ
 க்கு என்பதனாற் பெறப்பட்டது. சம்பந்தமாவ
 து சத்தார்த்தங்கள். அது சொற்பொருளமை
 த்து என்பதனாற் பெறப்பட்டது. அறஞ்சொ
 ன்மாண்பானென்னுரையு நலந்தரும் என்றவத
 னால், அவையடக்கம் பெறப்பட்டது. - அஃது
 எங்ஙனமெனின், சத்தத்திலே எழுத்துச்சொற்
 பொருள் யாப்பணிக் குற்றங்கள் பொருந்தின
 ட், அர்த்தத்தில் வேதாகம விருத்தமாயினும்,

கொலைமறுத்தல்

முடிவின் கண் எவ்விதத்தாயினும் வேதாகமசுத்
தமங்கிய கொல்லாமையைச் சாதித்தலின் பெரி
யோர் இகழாரென்று உரைத்தது என்போலு
மெனின்; தருவனெவர் 'பொய்மையும் வாய்
மையிடத்த புதைத்தீர்த் த- நம்மையக் கு மெ
னின், என்ற பிரமாணம்போலுமென்றற்க. (க)

மேல் இந்தச்சாத்திரம் விளங்குதற்கு
ஒருபிழகாத்தம்பனங்களுகின்றார்.

எடுத்தாளவெச் சமயிகளு முலகருஞ்சா
ரோரவையி னிடையிற் றேன்று
முறித்தனைச்சூழ் தரவிளங்கு மதியினுயர்
சைவரைவந் தொருவன் றாழ்ந்தீண்
டறித்தபல வுயிர்த்தோற்றத் துயர்வுதாழ்
வருளுகென வவனைத் தேற்றித்
தறித்தபறச் சமயிகட்குத் தரமுறுத்தி
நிறுத்துகின்றார் தம்பா லாற்றம்.

*
*
*
*
*
*
*
*

எடுத்தாள எச்சமயிகளும் உலகரும் கார் ஓர்
வையினிடையில் தோன்றும் உறித் தனைச் சூழ்
தர விளங்கும் மதியினுயர் சைவரைவந் து ஒரு
வன் தாழ்ந்து-எ-து-வேதாகமங்களைக் கைக்கொ
ள்ளும் சைவர் முதலாகிய உச்சமயிகளென்றும்

கொலைமறுத்தல்

அவைகளைக் கைக்கொள்ளாத உலோகாயதன்
சமணன் பெளத்தன் முதலாகிய பறச்சமயிக
ளென்றும் எடுத்திடுச் சொல்லப்பட்ட பலசமய
வாதிகளும் இக்காலங்களில் விரிவாகத்தேர்நான்றி
ய கற்பனாசமயிகளும் இவர்களல்லாத லெள
கிகளுக்கடியிருந்த ஒருபெரிய சபையின்கண்
னே நட்சத்திரகணங்கள் தண்ணெக்குழ நடுவே
விளங்கும் பூரணசந்திரனைப்போலத்தோன்ற
நிற்கும் ஒரு கைவாசாளியை ஒருபக்குவியான
வன்வந்து நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்து அஞ்ச
லியஸ்தனாபிதீயு, - ஈண்டு அடுத்தபல உயிர்த்
தோற்றத்து உயர்வுதாழ்வு அருளுகென-எ-து-
இவ்வுலகின்கண்ணேயுள்ள நானுபேதமாகிய சி
வையோனிகளில் ஒன்றுக்கொன்று அதிகமூர்தா
ழ்வுமாயிருக்குமோ எல்லாஞ் சமமாயிருக்கு
மோதேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண் டிமெ
ன்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, - அவனைத்தேற்றி-எ-
து- அவனிநதயஞ் சம்மதிக்கும்படிக்கு வே
தாசமங்களிலுள்ளபடியேகூறித் தெளிவிக்ரும
ளவில், - தடுத்தபறச்சமயிகட்கு உத்தரமுதத்தி
த்தம்பால் ஊர்றம் நிறுத்துகின்றார்-எ-து-அப்
படிநீர்கொல்லுகிறது கூடாதென்று தடுத்திக்
கூறிய பறச்சமயிகளுக்கு எதிருத்தரமும் உதா

தனக்களும் அச்சமாய்நிற்குந் தன்ன ஆவால்ப
ண்டதாக்கிய சர்வசனங்களுக்கும் சம்பதம்வ
ரும்படியே யுத்தியுத்தமாக எடுத்திக் காட்டித்
தம்மிடத்திலுண்டாகிய நிலைமையைத் தாபிக்க
வீரர் (எ-து.)

(இதன்கருத்து.) சகல சமயங்களுக்கும்
சைவத்தாந்தம் அதிகமென்றும், அதில் உண்
டாகிய வாக்கியம் வேதாசமசாரபாகையால் அ
துவே பிரமாணமென்றும், கூறியது. (உ)

இந்த உலகத்தின்கண்ணையுண்டாகி
ய இருவகைத்தந்தம்மும் அவற்று
ளுயர்வுதாழ்வுகளுங் கூறுகின்றன.

ஊந்தமிழ்நாடு சராசரத்து ஞாயிச்சிசாந் *
சாத்துணர் தந்தம் முன்ன [துண] *
மேற்றமுந்தாழ்ச் சியமுன்பல் லுயிர்செஞ் *
பேலைவளர்த் திசுக்கி ழும்மேல் *
சாந்துமுயிர்த் கொலைபுரித றுயர்நெடுதா *
ளெய் துமுட றுன்பொய் பெய்நுந் *
தேற்ற சிக்கென் றுயிர் தமையிட் டுதுடவந்த் *
லுயிர்புரக்குந் தித லோரே. *

ஊந்தமிழ்நாடு சராசரத்து ஞாயிச்சிசாம்-எ-

அ

கொலைமறுத்தல்

து-அறிவுடைமையை ஒன்றுக்கொன்று அதிக
மாகவுடைய தாபரசங்கடங்களென்று சொல்ல
ப்பட்டிருவகைத்தோற்றத்தினுள் அறிவினைய
ர்ச்சியினால்தாபரங்களினுள் சங்கடமே அதிக
மென்று சொல்லப்படும்.-சரத்துள் நரர்-எ-து
அச்சரங்களினுள்ளும் அறிவினையர்ச்சியாலம
னுஷரே அதிகமென்று சொல்லப்படுவர். ஆ
காரம் நித்திரைமைதுணம்படம் எல்லாச்சரங்க
ளுக்குஞ் சடமாயிருக்க, மனுஷரை அதிகமெ
ன்றது எப்படியெனினில், அப்படி ஆகாராதி மி
ருகங்களுக்கு உண்டாயினும், அவற்றுள்ளும் ம
னுஷரிடத்திலேவிடேதத் தன்மையண்பு. அஃது
எப்படியெனின்; கார்த்தல்-புளித்தல்-துவர்த்
தல்-உவர்த்தல்-கைத்தல்-தத்தத்தலாகிய அறுக
வைப்பதார்த்தங்களுந்தவ்யாமுதமுமாகியேபா
சனங்கள் அறிந்துபுசித்தலும், சிறக்க ஒப்பனை
செய்த தூங்குமஞ்சத்தின் கண்ணே நுண்ணிய
பஞ்சபெய்த மெத்தையினமேல் தலைகணைமு
தலாகிய கொட்டைகளும் பரப்பிச் சிறந்த பட்
டுவிதானத்துன்கீழ் நித்திரைசெய்தலும், ஆலிவ்
கனமாதியாகிய அறுபத்துநாலு கரணங்களுட
னில் ஸ்திரீகிரீடைபண்ணுதலும், மனோவிசாரத்தி
ன் மிகுதியால் அச்சமடைந்த காலையினு ம்மேத

கொலைமறுத்தல்

நி அதற்கேற்ற உபாயஞ்செய்து துயரம்நீக்கிக்
 கொள்ளுதலும், மிருகாதிகளுக்கு இன்மையால்;
 அவற்றுள்ளும் மனுஷர் அதிகமெனக் கொள்க.
 இதற்குப் பிரமாணம்- அருட்பிரகாசம்- “ஆறு
 கலையோ டருந்துத னுண்பஞ் சண்துய்றல்-
 கூறு கரண விதங்களின் மாதரைக் கூடிடுத-
 றேறி விசாரத்தி னுனச்ச நீங்குத றேறின் மண்
 மேல்- வேறு முயிர்க டமக்கின்மை யானரர்
 மேலென்பவே.” என்றும் மற்றும் வருவனவற்
 றற்காண்க. இதுவன்றியும், மிருகாதிகளுக்கு
 இன்மையாகிய நானுடைமையும் மனுஷருக்கு
 உளது. ஆதலினாலும் விசேடமெனக் கொள்க.
 இதற்குப் பிரமாணம்- திருவள்ளுவர். “உண்ணு
 டை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல-நாணு
 டைமை மாந்தர் சிறப்பு.” என்றும் மற்றும் வ
 ருவனவற்றற்காண்க. நரர்தம்முள்ளும் ஏற்ற
 மும் தாழ்ச்சியும் உள-எ-து-இங்ஙனம் உயர்ச்
 சியென்று கூறப்பட்ட மனுஷருள்ளும் உயர்ந்
 தோர்களுந் தாழ்ந்தோர்களும் உண்டு. அங்ங
 னமாயின், உயர்ந்தோர் யாவர் தாழ்ந்தோர் யா
 வரெனின்;- பல்லுயிர்செகுத்து உண்டு உடலை
 வளர்த்திடும் கீழ்-எ-து- விவேகத்தைபுடைய ம
 னுஷராகத் தோன்றியும் மற்றுமுண்டாகிய ப

லவயிர்களையுங் கொன்று அவைகளின் மாமிச
 த்தைப் புசித்துத் தமது மலவுடலை வளர்க்கா
 நிற்பார்கள் கீழோர். அம்மேல் சாற்றும் உயிர்க்
 கொலை புரிதல் நெறிநாள் துயர் என்றும் உடல்
 தான் பொய் என்றும் தேற்றம் மிகு என்று உ
 யிர் தமை வீட்டினும் அவற்றின் உயிர்புரக்கு
 ம் தீதுலோரே. எ-து. அழகிய மேலோராவார்
 உலகின்கண்ணே சொல்லப்பட்ட யாதொரு சீ
 வகொலையைப் பண்ணுமிடத்து அக்கொலை ம
 யானது ஆன்மா நித்தியனாதலால் அநேககாலந்
 தொடர்ந்து துக்கத்தை விளைக்கு மென்றும்
 இச்சரீர வாழ்க்கை அநித்தியம் இதனை நாங்காப்
 பதற்கு எண்ணுதல் நீர்க்குமிழிக்குப் புண்கட்
 ட நினைத்தலையொக்கும் ஆதலின் இதனைக்குறி
 த்து நம்மை நெறிநாள் வருத்துவதொரு சீவ
 கொலையைப் பண்ணவொண்ணாதென்றும் அறி
 வினை மிகப்பொருந்தி ஓர் சீவனாலே தமக்குச் ச
 ரீர ஆனிவருமிடத்தும் அதினுடைய சரீரத்திற்
 கு ஒரு ஆனிபண்ணாமல் காக்குங் குற்றமற்ற ந
 ல்லோர்கள். இதற்குப் பிரமாணம்-திருவள்ளு
 வர். “தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்
 யிறி-தின்னுயிர் நீக்கும் வினை,, என்றும்-காசி
 காண்டம். “பிறரிடையினு விபற்றிடிற் தம

கீகுப் பிழைப்பற வெய்துமென்பதனை-யறிஞ
ன ரறிஞ ராதலா லுயிர்க ளனைத்தையுந் தம்மு
யிர் போல-நெறியினிற் கருத லினியவா லைந்
து புலனைய நெறியலா வழியிற்-பொறியினிற்
செலுத்தா தடக்கனன் குணர்ந்தோர் புலமை
யோ ரொழுக்கெனப் புகல்வார், என்றும் மற்
றும் வருவனவற்றிற் காண்க. (எ-று.) இதன்க
ண் தேற்றமிக்கென்பதனால், உயர்ச்சி தாழ்ச்சி
அறிவைப்பற்றி நின்றதெனக்கொள்க.

(இதன்கருத்து.) சராசரபேதங்களின் மனுவை
ரே அதிகமென்றும், அவருள்ளுஞ் சீவகொலைப
ண்ணாதவர்களே உயர்ந்தோரென்றும், கூறியது.

மேற் சீவகொலை செய்தமைமயால் வருந்
தாழ்வேதென்று கூறிய உலோகாயதனை
நோக்கி உத்தரங் கூறுகின்றார்.

இஃசனம் வாதிக்காவிஞ் பாட்டிலேகருமை
யின், கற்பனையெயினின்; அப்படியன்று. இ
ந்நூல் அவாய் நிலப்பொருள். அஃதாவது-வி
ஞானிக்காட்டிவதாகிய விடயம்மாத்திரம் கூறு
வது. ஆதலின், விடையினுக்கு இசைந்த விஞ்வி
னை உறையின்கண் வருவீத்தெனக் கொள்க.

தீயவினைத் தலைகொலைமா துயர்தரும்பின் *
 புண்மைதொன் னூறெரித்த வாற்றீ *
 டாயவொரோ வினைகளிகத் தினுமுறலாற் *
 பலமருந்தற் கங்கோ ரங்க *
 மேயுமதுற் பாயுமிதி லறிவுருவே *
 நிவண்புகலு முளதி யாமுங் *
 காயமிது கிடப்பமற்றோ ருடல்கனவிற் *
 றினம்புகலோர் காதை யன்றே. *

கொலை தீயவினைத்தலை - எ-து - கொலையான
 து ஒருவன்செய்யுந் தீவினையாகிய ஒருருவிற்ரு
 த் தலையென்னப்பரிம். அஃது எத்தாலென்னி
 ல்; உயிர்களுக்கு இதஞ்செய்தலே புண்ணிய
 மும் அகிதஞ் செய்தலே பாவமும் என்று அற
 நூல்களெல்லாம் ஒதுதலின்; கொலைபைச்சூழ்ம
 ம்பட்டபாவம் அதுகடின்மையின், கொலைமை
 யே பாவத்துக்கெல்லாம் முதன்மையெனப்ப
 ரும். ஆதலிற் கொல்லாபையே புண்ணியத்துக்
 கெல்லாம் முதன்மை யென்பதும் ஆயிற்று.
 இதற்குப் பிரமாணம்-திருவள்ளுவர். “அறவி
 னை யாதெனிற் கொல்லாமை கொறல்-பிறவினை
 யெல்லாந்தரும்-; என்றும்-சுந்தரமூர்த்தநாய
 னார்தேவாசம்.” நல்ல நினைப்பொழிய நாள்களி

லாளுயிரைக்- கொல்ல நினைப்பனவுங் குற்றமு
 மற்றொழியச்-செல்ல வயற்கழனித் தென்றிரு
 வாளுர்புக்-கெல்லை நினைத்தடியே னென்றுகொ
 லெய்துவதே.,, அன்றியும், “கொன்று செய்த
 கொடுமை யாற்பல சொல்லவே-நின்ற பாவ வி
 னைக டாம்பல நீங்கவே-சென்று சென்றுதொ
 முயின் றேவர் பிரானிடங்-கன்றி னொழிபிடி
 குழி தண்கழக் குன்றமே.,, என்றும்-சிவஞா
 னதீபம். “கொலையாதி நெறியகன்ற ஞானந்தா.
 னே கூறிய மேலான ஞான மாகுங்- கொலை
 யாதி யகன்றொழுந் தவங்க டாடே குற்றமி
 ல்லா நற்றவமென் றுரைக்கு நூலுங்- கொலை
 யாதி யகற்றியநல் லறங்க டாடே குவலையத்தி
 லொப்பரிய வறங்க ளாகுங்-கொலையாதி யகன்
 றுபெறுஞ் செல்வந் தானே கூறலுயர்க் கித
 மாண வாழ்வ தாமே.,, என்றும்- சிதம்பரபுரா
 ணம்-“வருணமெண் ணிலவுள் வேத மறைபவ
 ருபர்ந்தோர் நீதி-யருளு மாச் சிரமந் தண்ணி
 ற் றுறந்தவ ரதிக ரென்ப-பெருகிய மெத்திற்
 கொல்லாப் பேரறம் பெரிது நன்கு-தருபவ ர
 வருட் டக்க தேசிகர் தலைவ ராவார்.,, என்றும்-
 இதிகாசம். “ஆன யடியி லடங்கா வடியிலலை-
 தான துடோ னிற்கில் ற தன்மைதா- னுனுயிரை

க்-கொல்லா வறத்தின் கொழுநிழற்கே யுள்ளட
ங்கு-மெல்லா வறமு. பிசைந்தது, என்றும் மற்
றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

மேல்வினா. இங்ஙனம்-கொலைமையான் வரும்
பாவமானது என்செய்யும். மேல்விடை. மா
னாயர்தரும்-எ-து- நெடுநாள் நீங்குதற்கு அரி
தாகிய மகத்துவமுடைய துன்பத்தைத் தரும்.

மேல்வினா. இங்ஙனம் ஒருவன் கொலைசெய்த
வுடனே அதனால் வருந் துன்பத்தை அனுபவி
க்கக் கண்டிலேம். மேல்விடை. பின்பு-எ-து-
இம்மையிற் சீவகொலைபோப் பண்ணினவன் இ
ம்மையிலே துன்பங்களை அனுபவியாவிடின
ம், சரீராந்தியத்தால் நரகத்தையடைந்து மகா
துயரங்களை அனுபவித்துப் பின்னும் நரகசே
டத்தினும் பூமியின்கண்ணே தோன்றி அந்தச்
சேடபலமாகிய துக்கங்களையும் இவ்விடத்தி
லே அனுபவிப்பானென்பதே நிச்சயம். அது
என்போலவென்னில், ஒருவேளாண்மை செய்
தவனுக்கு அதன் பலமானது காலாவதியிற்
புசிப்புமாய் மேலைக்கு வித்துமானதுபோல
வெனக்கொள்க. இதற்கும் பிரமாணம்-சிவ
ஞானசித்தி. “மேலைக்கு வித்து மாகி விளைந் த
வை யுணவு மாகி-ஞாலத்து வருமா போல நா

சீசெய்யும் வினைக ளெல்லா-மேலத்தான் பல
மாச் செய்யு மிதமகி தங்கட் கேல்லா-மூலத்த
தாகி யென்றும் வந்திடு முறைமை யோடே.,
என்றும் மற்றும வருவனவற்றிற்காண்க. இம்
மையிற்செய்த கொலையானது சீராந்தியத்
தில் வருத்துமென்பதற்குப் பிரமாணம். தி
ருவள்ளுவர். “உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்பர்
செயிருடம்பிற்-செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.”
அன்றியும்- “கொல்லாமை மேற்கொண் டொ
ழுஞவான் வாழ் நாண்மேற்-செல்லா துயிரு
ண்ணுங் கூற்று., என்றும்-திருமந்திரம்- “கொ
ல்லிடு குத்தென்று கூறியபாக்களை- வலவிடி கா
ரர் வரிசையிற் றாற்கட்டிச்- செல்லிடு நீரென்று
தீவாய் நரகிடை-நிலிநிடு மென்று நிறுத்துவர்
தாமே., என்றும்-சிவதந்திரமோத்தரம், “உத்திடு
வருரைத்ததுய ரணத்தினையு முயிரீக்கிரக்க-பற்
றுவதைத் தவைதம்மையவலமெனா தவற்றாண்
த்-துற்றினரு மற்றுமுள கொலைபுரிந்த தூரிசி
னரும்- பற்றுமிலர் பறிந் துயர்க்குக் கடுந் தூதர்
வலைப்பட்டே., என்றும்-சிவஞானதிபதி. எவ்
வுயிரும் பராபரன்சந் நிதிய தாகு மிலங்குமு
யி ருடலனைத்து மீசன்கோயி- லெவ்வுயிரு
மெம்முயிர்போ லென்று நோக்கி யிரங்காது

கொன்றருந்து மிழிவி னேரை-வவ்வியம் து
 தருந் தண்டி செய்து வல்லிரும்பையருக்கி
 யவர்வாயில் வார்த்து-வெவ்வியதி யெழுநரகில்
 வீழ்த்தி மாரு வேதனை செய் துடுவென வே
 து நூலே,, என் றும்-இதிகாசம்- “இந்நோய்
 நமக்குண்டென் றெண்ணுதே யெவ்வயிரு-
 முன்னோவக் கொன்றுண்ணு முரர்க்கர்தா-மெ
 ந்நோயும்- பண்ணப் படுநரகிற் பாவிகளிற் பா
 விகளென்-பெண்ணப் படுவாரிசைந் து,,என் று
 ம் மற்றும வருவனவற்றாற்காண்க. நரசேசுட
 லானது மறுசென்மத்தினுந் துக்கந்தருமென்
 பதற்குப் பிரமாணம்-சிவதருமோத்தரம். “க
 ருவி னுளழிவன் முற்றிக் கழிந் துடனழிவன்கா
 னைப்-பருவமுற் றழிவன்கை பகர்ந் துபின் னு
 தவாப் பாவி-பெருவலை கண்ணி யாலும் பி
 டித்துயிர் வதைத்த பேதை- கருதிய பொரு
 னைத் தக்கோர்க் குதவிடான் நினைத்த கையன்,
 அன்றியும்- “அவயவ மனைத்துங் குன்றி யழிந்
 திடு மாக்கை யாருன்-சுவையினை விரும்பியுண்
 ட துட்டர்கள் சேலை தன்னைத்-திவலைய திரை
 நீர் தேங்குந் திண்ணிய தீரந் தன்னை- யவயதி
 யாலே சால வழித்திடு மற்பர் தாமும்,, என் று
 ம்-நாலடி. “இரும்புரர்க்குங் காலராயேதிலார்

கீ காளாய்க்-கரும்பார் கழனியிற் சேர்வர்-கரு
ம்பார்க்குங் காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலுங் குறு
ம்பூழுங்-காட்டுளாய்க் கொண்டு வைப்பார்.,
அன்றியும், “அக்கேபோ லங்கை யொழிய வி
மலமுகித்-துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே-யக்
கா-லலவனைக் காதலித்துக் காண் முறித் துத் தின்
ற-பழவினை வந் தடைந்தக் கால்,, என்றும் மற்ற
றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படிக் கொலைத்தீமைகளைப்
பண்ணினவன் சென்மாந்தரத்தில் நரகத்தை அ
னுபவித்து நரகசேடத்தால் மறு சென்மத்தினு
ந் துன்பத்தை அனுபவிப்பனென்று அணிந்த
து எதினால். மேல்விடை. தொன்னால் தெரித்த
வாற்று ஈடாய ஒரோவினைகள் இகத்தினும்
உறலால் உண்மை-எ-து- ஒருவன் செய்த வ
லிய தீவினைகளானவை மறுமைக்கண் வந்து
நரகத்தில் அழுத்துமாயினும் இம்மையிலும்
வருத்துவதாகிய தம்முடைய வேகத்தைக் காட்
டுமென்று மறைமொழி கூறுகையால் அவ்வு
ரையின்படியே மிகுத்த பாவத்தின் வேகமான
து செய்தவுடனே ஒருத்தனை வருத்தக் காணுத
லின் மறுமைக்கண் நரகத்தில் அழுத்துமென்ப
தேசத்தியம். வேகமாவது யாதெனின், விஷித்

தை யுண்டாடுவன அந்தவிஷமான துவரு
திக்கிகொல்லுதலின் முன்பே நெடிவுதான்
தல்போலவும், நெருப்பினுற் குறிண்டாடுவ
னுக்கு அது புண்ணுவதன் முன்பே எரிதல்தோ
லவும், சிவத்துரோகாதி அதுபாதகமும் பிரமகத்
தியாதி மகாபாதகமும் மறுமைக்கண் எரிவாய்
நரசமாதி நரகத்தில் அழுத்துதலின்; முன்பே
இம்மையிற்செய்தவுடனே சித்தப்பிரமையாதி
துக்கங்களும் பிரமகத்தியாதி துக்கங்களும் அ
டைதலினெனக்கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம்
சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம் “குற்றொருவ
ரைக் கூறகொண்டு கொலைகள்சூழ்ந்த களவெ
ல்லாஞ்-செற்றொருவரைச் செய்த தீமைகளிம்
மையேவருந் துண்ணமே-மற்றொருவரைப் பற்
றிலேன் மறவாதொழி மடநஞ்சமே-புற்றரவு
டைப் பெற்றமேறி புறம்பயந் தொழப் போ
துமே,, என்றும்-சசிவன்னபோதம் “மிகமே
விய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின் பயன்
வேறொரு காலமுற-துகமே வருமென் பதனா
னளநா பெல்லாமிவனச் செறிவய் துனமே,,
என்றும்-மற்றும்கருவனவற்றற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படி இம்மைக்கண் ஒருபாவ
த்தொடர்ச்செய்தவன்சரி ராந்நியத்தில் நரகத்தினுள்

னுபவிப்பானென்று நீர் சொல்லுகிற துகடாது
 அஃது எத்தாலென்னில், இவ்விடத்திற் பாவாதிக
 னைச் செய்தவன் இறந் துபோகவும் அவனைத்தக
 னம்பண்ணிப்போடவும் காண்கையால். மேல்
 விடை. பலமருந்தற்கு அங்கு ஓரங்கம் ஏய் எ-
 -து-புண்ணியபாவங்களைப் பண்ணினவன் அவ
 ற்றினது பலன்களைச் சுவர்க்க நரகத்தின் கண்
 ணே அனுபவித்தற்குச் சீராதியத்திற் பாவ
 ப் பருவமானால் பூததேகமும் புண்ணியபருவ
 மானால் பூதசாரதேகமும் யமதூதர் ஒரு கண
 த்திலே உண்டு பண்ணுவார்கள். அந்தச்சீரத்
 துக் துக்கானுபவத்தைப்பொருந் தும். இதற்கு
 ப்பிரமானம்-சிவதருமோத்தரம். “அருந் துய
 ர்க் குழியி னாழ்வா ராகமே பாவத்தாகும்-பொ
 ருந்தய பூதத் தாலே யிமைத்திடும்போது தன்
 னுட்-புரிந் துவிண் புகுவா ராகம் புண்ணியத் தா
 லே யாகும்-பொருந்திய பூதசாரத் தொருகண
 ப்பொழுது தன்னில்,,-என்றும் மற்றும் வருவ
 னவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. ஒருவன் இம்மையிலே செய்த பா
 வத்துக்கு ஏதுவாய் மறுமையிலே ஒருசீரத்
 தை உண்டிபண்ணி நரகத்தில் வாதிப்பெரன்ப
 து எத்தினுக்கொக்குமென்னில்; குற்றஞ்செய்த

வார் தப்பிப்போசைக் குறுக்கேவந்தவனை வாய்
மெல் அடித்தாலெனன் பதுபோலும் ஒருவன்பு
சிக்கு மறிஞ்ஞுவன் உண்டா னென்பதுபோலு
ம் இப்படி அநேகமாக உலகத்திலே கண்ணே
லெல்லாம் பரியாசவாரித் தைகளுக்கு ஒக்கும்.
இந்தச் சரீரஞ் செய்த பாவத்துக்கு அந் தச்சரீர
ம்வாஸ்தப்பிடுமென்றீர். அதற்கும் இதற்குஞ்சம்
பரிதம் ஏது. மேல்விடை. அறிந்பாபும் இதற்கு
ளது. அந்தச் சரீரத்தின்கட் சென்று புகும் இ
ந்தச் சரீரத்தினினின்றுப் புண்ணியபாவங்களுக்கு
வதுவாகி இதாகிதங்களைப் புண்ணினவனுடைய
அறிவு. இதற்குப் பிரமாணம் சிவதருமோத்தர
ம். “நீரனுறு செஞகைபோற் சீவன் நீண்டியே
வந்துமுடிவதனைமுன் னுடலை மாற்றிநித்- தரும
மேல் பாவமேயந் சாரும் வானினைப்-பருவமேற்
நிலினை நிரயம்பற்றுகேம.” என்பதனாற் காண்க.

மெல்லித. அப்படி ஒருசரீரத்தின்கண் கண்ணே
மறிஞ்ஞுசரீரத்தின்கண்ணுண்டாகிய அறிவுசென்
துபருமென் னுட்குத் தருணபருவத்தையி
வ்வித் தருணபருவத்தன் ஒருதருணபருவன்
இதற்குக் கண்டவிடத்து அவனது சரீரத்திந்பா
வத்தக் கெண்டிம். அஃதில்லாடையின், ஒருசரீரத்
தின் அறிவு மறிஞ்ஞுசரீரத்திற் புகுமென்றல்

கூடாது. மேல்விடை. இவண் வேறு உருப்புக
லும் உளது-எ-து-இவ்விடத்தும் பரகாயப்பிர
வேசம்பண்ணுவாருமுண்டு.

மேல்வினா. அப்படிப்பரகாயப்பிரவேசம்ப
ண்ணுதல் இவ்விடத்துநாங்கண்டேயில்லை. அது
வும் அம்மிபறக்கக்கண்டேன் என்பதுபோலும்
உலககற்பனாகதை. மேல்விடை. யாம் காயம் இ
து கிடப்பமற்றோருடல் கனவில்தினம்புகல் ஒ
ர்காதையன்றே. -எ-து-அப்படிப்பரகாயப்பிர
வேசம்பண்ணுதல் இப்பொழுது இவ்விடத்திற்
காணாமையால் கற்பனாகதையென்றாயினும்,
நாடோறும் யாமெல்லோருஞ்சொப்பனத்தின்
கண்ணே இந்தத்தேகத்தைவிட்டு வேறொருதே
கத்திற்பாய்ந்து எவ்விடத்துஞ் சஞ்சரித்தலால்,
ஒரு சரித்தின்னை இருந்துள அறிவுமற்றொரு
சரித்தின்கட்கண்மத்தாற் சென்றுபுகுமென்ப
தே உண்மையென்றறிவாயாக. இதற்குப்பிர
மாணம்-சிவஞானசித்தி “பன்னக மண்ட சங்
கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வோர்-துன்னுதோ
ன் முட்டை யாக்கை துறந்து செல் வதுவே
போல-வுன்னிய வுயிர்த டே வுடல்விட்டு வானி
னாநி-மன்னிநி நனவு மாறிக் கனவினை மருவு
மாபோல்-”-என்றும் திருமந்திரம். “நாக முட

லுயிர் போலுநல் லண்டசம்-போகு நஞவை
 க் கஞவின் மறத்தல் போ-லாகு மரனரு ளாற்செ
 ன்ற நவினைக் -கேகு மிடஞ்சென் றிருபயனுண்
 மைமே.,-அன்றியும்-“காயங் கறிம்பரி கால்வை
 த்து வாங்கல்போற்-சேயு மிடஞ்சென் றுலவயும்
 வல்லது- வோயுந் துயிற்போல வென்றைவிட்
 டங்கொன்றி-லேயு மவரென்ன வெய்திடுங் காய
 மே.,-என்றும் -“சொப்பனத் தியங்கு காயஞ்
 சூக்குமமதனாற் றுய்க்கு-நற்பயன் றறக்கந் து
 ன்ப நரகுபின் னனவைச் சார்த-லுற்பவ மிவை
 கணிங்கி யொன்றையு முணரா யாகி- நிற்பன
 சுழுத்தி மேல்வை நிகழ்வசங் காரம்போலும்.,
 என்னும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து) கொலைத்தீயையுடையார் நர
 கம் அனுபவிக்குமிடத்துத் தத்தம்பாவத்தளவி
 ற்குத்தக அவ்விடத்துண்டாகிய ஒரு புத்தேகத்
 தைப் பொருந் துவரென் றுசாதுத்தது. (சு)

இப்படிக் கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்
 கிப் பின்னும் உலோகாயதன் கூறுகின்றான்.

சொப்பனத்தின்கண் வேறொரு சரீரம்வந்து
 பொருந் துமென்ற வார்த்தை பழுது-கனவிலே

தோன்றுவதெல்லாம் நனவின் கட்கண்ட நினை
வாகுமென்றவார்த்தைதக்குஉத்தரங்குறுகின்றார்

காதறநு முருவிதுவான் பறத்தலின்றும் *
கதற்கியலபாய்க் காண்ட லானும் *
போதுறைவோ ஆதியர்கண் முடமாதி *
கனவிலியாம் பொருந்தா தானு *
மோதுநினை வலவுணர்வா ருயிர்க்குணமீவ் *
வுடல்பிணத்தொன் றுணரக் காணும் *
வாதமுள த்லைபறக்கத் துணர்வுணர்வ *
துயிரெனக்கொண மத்தத்தே சில்லோய். *

காதல் தரும் உரு இது வான்பறத்தல் இன்
று ஆங்கு அதற்கு இயல்பாய்க் காண்டலானும்
போதுறைவோல் ஆதியர்கள் முடமாதி கன
விலியாம்பொருந்தாதானும் ஒதும் நினைவு அல
ள-து-இவ்விடத்துநம்மால் இச்சிக்கப்பட்டஇ
ந்தச் சீர்த்துக்கு ஒருகாலும் ஆகாயத்திற்பறக்
குந் தன்மையின் மையானும் கனவின் கண்ணை
தோன்றிய சீர்த்துக்கு ஆகாயத்திற்பறக்குத்
ல் இயல்பாய்ப் புதுமைமயம் அதிசயமுந் தோன்
றக்காண்டலினாலும் பிரமாவாதியாகியதெவதை
களுக்கு உண்டாகிய பல முகமுதலிய உறுப்புக்

கள் நமக்குக் கருவின் கண் உண்டாகாமையானு
ம் சொப்பன தேகத்தை இச்சரீரத்தின்கண் கண்
டுகேட்டிருந்தமையால் அந்த நினைவென்குதல்
கூடாது. அபெதப்படியென்னில்; சொப்பன தே
கம்பறக்கக்காண்கையாலும், இத்தேகத்துக்கு
அஃது இல்லாமையாலும், கண்ட நினைவல்ல. அல்ல
து தேவதைகள் ஆகாயவனம் பண்ணுவார்கள்
என்று கதைகளிற்கேட்ட நினைவென்னில், புரா
ணகாவியங்களில் பிரமாவாதி தேவதைகளுக்கு
அநேகமுகங்களும் அநேகங்கண்களும் அநேக
ங்கைகளும் உண்டென்று கேட்டிருக்கின்றோம்
ஆகையால் அவ்வடிவமும் நமக்குச் சொப்பன
த்தின்கட்பொருந்தல்கெண்ணிடே. அஃது இல்லா
மையால், கேட்ட நினைவுமல்ல ஆதலிற் சொப்ப
னத்தின்கண் வேறொரு தேகம் வருமென்பதேச
த்தியம். இதற்குப் பிரமாணம் - “இவ்வுடல் கன
டெங்கு மியங்குரு வலவனெறன்ப-ரவ்வா-
ல் பஹத்த லாற்கண் மெநினை வல்ல வாரு-மெ
வ்வம் லிதமயோர் கேள்வி நினைவெனி லிந்தி
ராதி-திவ்விய வருக்கொளேமாற் நிகழ்ந்ததவ்
வருவே மென்னே,” என்றும் மற்றும் வருவன
வற்றூற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படிச் சொப்பனத்தின்கண்

இவ்விடத்திற்காணாதனகண்டேமாயினும், அது
வும் இத்தேகத்தின் குணமல்லது வேறொருதே
கமென்பதுகூடாது. ஆதலின், ஒருதேகத்தின் கு
ணம் மற்றொருதேகத்தின் கட்சென்றுபொருந்
துவதேயில்லை. உண்டென்னில், ஒருதத்தசலத்தி
ல் அதனதுகாந்தி மற்றொருதத்தத்திற்சென்று
பொருந்தவேண்டியும். அஃதின்மையால், இச்சரீ
ரத்தியத்தில் இதனுடைய குணமாகிய அறிவு
வேறொருதேகத்திற்சென்றுபுகுவதுமில்லை. மே
ல்விடை - உணர்வார் உயிர்க் குணம்-எ-து- நீ
ஒன்றின் குணம் ஒன்றிற் சென்றுபுகாதென்ப
துஓக்கும். இங்ஙனமுண்டாகிய அறிவு இத்தேக
த்தின் குணமன்று. இத்தேகத்தின் கட் கண்டவச
த்தாற்பொருந்தியிருந்துளஒரான்மாவினுடை
யகுணம்.

மேல்வினா. நீர் இங்ஙனம் இத்தேகத்தின் கண்
இதற்கு அன்னியமாய் ஒருசீவனுண்டென்பது
கூடாது. அதேனெனில், இங்ஙனம் காணப்பட்டு
ள்ளபிருதிவி-அப்ப-தேயு-வாயு-என்னும் இந்த
நான்குபூதமும் நித்தியமாயுள்ளன அவற்றுள்
வாயு சலனகுணத்தையுடையது ஆகையால்மற்
றுள பூதங்கட்கு அதனோடு கலப்புண்டாகுதலி
ல், இச்சரீராதிகள் தோன்றும். அப்படித்தோன்

றினவென்பது எத்தாற்கண்டதென்னில்; மண்க
 டினமாயிருத்தல்போல சரீரத்தில் என்பதோ
 லாதிகள் கடினமாய் மலந்தடித்து வீழ்தலினு
 லும், சலமலநெகிழ்ந்து பதஞ்செய்தலின் இர
 தாதிகள் நெகிழ்ச்சியுடையனவாய்ச்சலங்விழ்த
 லினாலும், நெருப்புச்சுட்டொன்றுவித்தலின் உ
 தராக்கினி அன்னபாளுகளைச்சுட்டொன்றுவி
 த்துத் தொக்கின்கண் வெப்புத் தோற்றுதலினு
 லும், வாய்ச் சலித்துத்திரட்டுதலின் இச்சரீரத்து
 க்கு ஒரிதலாதிசலனத்தைப்பண்ணி நாசியாதிக
 ளின் இயங்கக்காணுதலினாலும், அந்தப் புதக்க
 லப்புஇந்தச்சரீரமென்பதுபிரத்தியட்சம். பாக்
 குவெற்றிலைகண்ணாம்புமுன் றுங்குடினவிடத்தி
 ல் ஒரு சிவப்புத் தோன்றுதல்போல புதசை
 யோகத்தினுள்முன்பில்லாதமனமுந்தோன்றும்
 இதுவன்றி, நீர் இந்தச்சரீரத்தில் ஒரு ஆன்மா உ
 ண்டென்னில், இப்படிப் பிரத்தியட்சமாகக்கா
 ணவேண்டும். அப்படிக்காணப்படாதையின்,
 ஆகாசத் தாமசைப்பூவும் முயற்கொம்பும் ஆ
 மையயிரும் மணலிற் றைலமும் உண்டென்ப
 தையொக்கும். ஆதலின், ஆன்மா உண்டென்பதே
 யில்லை. இவ்விடத்துத் தோன்றும் உணர்வெல்
 லாம்தேககுணமே. மேல்விடை - இவ்வுடல் பி

ணத்தி ஒன்று உணரக் காணேம் -எ-து. நீ இ
ந் தத்தேகத்தின் குணம் அறிவென்னுமிடத்துப்
பிணமான அவதரத்தில் தேகங்கிடக்கக் கண்
டேம்-உணர்வு அங்ஙனங்கண்டலேம். ஆதலின்,
உணர்வு தேகத்தின் குணமென்பது கூடாது.

மேல்வினா. பிணமான சரீரத்தில் வாயுநீங்குத
லால், அக்கினி அவியும். அப்பொழுது அறிவுங்கெ
டும். அவைகள் நீங்கியது எவ்விதத்தாற் கண்டதெ
ன்னில், பிணத்தினுசியிற் காற்றுங் கண்டலேம்.
தொக்கில் வெப்பமுங் கண்டலேம். ஆதலின்,
அவைகள் நீங்கியது உண்மை. நீங்குதலின், சரீர
த்தின்கண் அறியாமையடையும். மேல்விடை. உ
றக்கத்து உளது இலை உணர்வு உணர்வது உயி
ரெனக்கொள் மதித்தேக இல்லோய்-எ-து-நீ இ
ங்ஙனம்பிணமான காலையில் நீங்குமென் றவாயு
உறக்கத்தின் கண் நீங்காமே யிருக்கவும், அப்
பொழுது தேகத்தின்கண்ணே பாம்பு ஏறிவரு
தலுஞ் சத்திருவருதலுஞ் சரீரம் அறியாமேகிட
த்தலால், வாயுநீங்க அறிவுகெடுமென்பது கூடா
து. ஆதலிற் கன்மவசத்தால் அவததைகடோறு
ம் ஒடுங்கியும் உணர்ந் தும் வருவானோர் ஆன்மா
உளமென்று அறிவாய் ஞானப்பிரகாசமன்றி இ
ருளடைந்த புத்தியினை யுடையோய். இதற்குப்

கொலைமறுத்தல்

பிரமாணம்-சிவஞானசித்தி.-“உடலின் வேறுபி
ரே னிந்த வடலன்றோ வுணர்வ தென்னி-னுட
லசவ மான போது முடலினுக் குணர்வுண் டா
கு-முடலினுள் வாயுப் போது வுணர்ச்சியின்
றுடலுக் கென்னி-லுடலினுள் வாயுப் போது
துறக்கத்து முணர்வ தின்றே,,என் றும்-சிவப்பி
ரகாசவெண்பா-“உடம்பு நீயல்லே யறக்கத்தி வெ
ல்லா-மடங்கப் பிணமாகை யாலே-திடம்படவு
ம்-வேறுதா னுண்டோ விடாதே யருந் துகின்ற-
சோறுகாண் காயச்சுமை,,என் றும்- மற்றும் வ
ருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.)சொப்பனதேகம் இத்தேகத்
துக்கு அன்னியமென்றும், இத்தேகங்களைக் க
ன்மவசத்தாற் பொருந் துவானோர் ஆன்மாவள
னென்றும், கூறியது. இவ்வளவுஞ்சரீரமே ஆன்
மாவென்னும் உலோகாயதனை மறுத்துச்சரீரத்
துக்கு அன்னியமாய் ஒருஆன்மா உண்டென்று
ம், அவன் இம்மைக்கண்செய்த கொலைத்தோட
த்தைச்சரீராந்தியத்தில் வேறொரு தேகத்தை
ப்பொருத்தி நரகத்தில் அனுபவிப்பது உண்
டென்றும், சாதித்தது. (௫)

இப்படிக்கூறிய சைவசத்தாந்தியை
நோக்கி மேல்வசம்நவாதி கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் உலோகாயதன் கூறிய உரைபழுது. நீர் கூறியவற்றுள்ளும் சிறிது ஒக்கும்-சிறிது ஒவ்வாது. யாதொக்கும் யாதொவ்வாதெனில், நீர் கொலையாற்பாவம் உண்டென்பது ஒக்கும். எல்லாக் கொலையாலும் பாவம் உண்டென்பது கூடாது. அஃது எங்ஙனமெனின், மனுஷரை மனுஷன் கொன்றால், கொன்றவன் நரகத்தழுந்துவான். அஃது உண்மை. மிருகாதிகளைக் கொன்றதனால் பாவம் உண்டென்பதில்லை. அதேனெனின், மிருகாதிகளை மனுஷருக்கு உபகாரமாகக் கர்த்தர் படைத்துக்கொடுத்தாரென்று எங்கள் சத்தியவேதத்தில் இருக்கின்றதென்று கூறிய அவனுடைய உரையைமறுத்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

தேசிறைமா னிடர்க்கெவையு மருளினுண்டெக்
கீடமையென் செய்வாய் மாந்தர்க் *
காசருள்வ தெனவேங்கை யாதுபச்சா *
திசளவர்கொற் கடங்கு மாறென் *
காசடைந்திம் முறைபுமாரோர் காற்றிவ *
தெனமுனஞ்செய் கருமந் தன்னுற் *
பேசமச ராதுயரு வுயிர்களுற *
லுண்மையுன் கொற் பிழையா மன்றே *

தேச இறைமான்னுடர்க்கு எவையுமீ அருளின்
உண்றி எககீடம் ஐ என் செய்வாய்-எ-து-ஞான
ஞாயிபாகிய ஈசரன் மனுஷிருக்கு உபகாரமாக
மிருகாதிசனப்படைத்தானாகில், மலத்தின்கண்
நயால் உண்டாகிய நுண்ணிய புழுவும் மற்றும்
பரமான்னுவினும் நுண்ணிய செந்துக்களும் உ
னக்கென்ன பிரயோசனத்துக்கு வரும். அவை
கள் அப்பிரயோசனமென்னில், கருத்தா ஞான
மயனென்பது கூடாது. இதற்குப் பிரமாண
ம்-எசுமத நிராகரணம். “அறிகிலை நரர்க்காய்
வேண்டி யளித்தனன் மிருகமாதி-யிறையவ
னென்ற யோர் யீன்றிட மலமீ தூருள்-சிறு
புழு விரையு றுதென் செய்குவை யதனை நோ
க்க-வறிவரு நுணிய தேகி யனந்தநீ யவையெ
ன் செய்வாய்., என்பதனாற்காண்க.

வாதியுத்தரம். சீவன்களிலே சிநியவைகளெ
ல்லாம் பெரியவைக்கு இரையாய் ஒன்றுக்கொ
ன்று வேண்டியிருத்தலின், எவையுமீ பாரம்பரி
யத்தில் மனுஷிருக்கு உபகாரமாகப் படைத்த
தே. மேல்விடை. வேங்கையாதி மாந்தர்க்கு ஆ
ள் அருள்வது எனை-எ-து-மனுஷிருக்கு உபகா
ரமாகப்படைத்த மிருகவர்க்கத்துள்-சிங்கம்-பு
லி-யாண்-கரடி-பாம்பு-தேள்-முதலியவைகள்

மனுஷருக்கு இதபிரயோசனத்துக்கு வாராம
ல் வருத்துதலுங் கொல்லுதலுஞ் செய்தலால்
உபகாரமாகப் படைத்ததென்பது கூடாது.

மேல்வாதியுத்தரம். வருத்தா ஆதியிலே ஒரு
மனுஷன் ப்படைத்து மிருகாதிதனும் அவனு
க்கு அடங்குவனவாகப்பண்ணி இன்னபடி நட
வென்று ஒரு புத்தியுங் கூற; அவன் அந்தப்
புத்தியின் வழி நடவாமல் தவறு செய்தலால்,
மிருகாதிகள் உனக்கு அடங்காமற் போகவெ
ன்று சபித்தலின், அவனுக்கும் அவனது சந்ததி
யாகிய மனுஷருக்கும் மிருகாதிகள் அடங்காமற்
போயின. மேல்விடை. அச்சாதிகள் அவர்சொ
ற்கு அடங்குமாறு என்-எ-து-அங்ஙனம். சாப
த்தால் மிருகாதிகள் அடங்காவிடின ஆந் பாரி
எருமை பன்றி நாய் கோழி முதலிய சில சேவ
ன்கள் மனுஷருக்கு அடங்குதலால் சபித்தது
பொய்யாம். சாபந்தவற்றெல்லின், வருத்தா
அசத்தனும். ஆதலிற் சபித்ததேயில்லை. இதற்கு
பிரமாணம்-எசுமதநிராகரணம். “வாய்திறந்
தலும்கேங்குக வல்லிட முமிழ்பாம்பாதி-நே
யமற் றெவர்கூற் றாய நிகழ்வதெ னுலகத்தந்
நாட்-பேவ னுதிக் கோதுஞ் சொன்னெறி யட
ங்கா தென்னி-நாய்கோ வாதிமாந்தர்க்கடங்கிய

விதமென் கொல்லோ, என்பதனாற்காண்க.

மேல்வாழியுத்தரம். அங்ஙனஞ் சாபந் தவறி
 ற்றென்பதில்லை. மனுஷிருக்குப் புலியாதிசர்
 அடங்காமலும் மாடு முதலிய அடங்கவுங் கருத்
 தாவின து சாபமே. மேல்விடை. இம்முறைமம்
 காள் அடைந் து ஒரோர்கூல் திரிவ துன்ன-எ-து-
 நீ இங்ஙனங் கூறிய முறைமையும் பழுதுடைத்
 தாக, ஒருகாலத்திற் பாம்புமுதலியன ஒருவனு
 க்கு அடங்குதலினாலும் பசுமுதலியன ஒருவ
 னைக்கொல்லுதலினாலும் அதுவுங்கூடாது. ஆ
 தலின், மனுஷிருக்கு உபகாசமாக மிருகாதிக
 னைப்படைத்ததேயில்லை. இதற்குப் பிரமாண
 ம்-எசுமத நிராகரணம். “சொல்லினனற்கற் சா
 தி யடங்கவுந் துயரஞ் செய்தே கொல்லமற்றை
 யவுமீச நென்றிடிந் கொடுநா காதி-நல்லவா
 வேரோர் காலத் தடங்கலா னவிலச் சாதி-யல்
 லல்செய் திடலாந் நியோ யறைந்த சொற் ப
 முதே யாகும், என்பதனாற்காண்க.

மேல்வாழியுத்தரம். அங்ஙனமாயில், கருத்
 தாபட்சவாதியாம் சர்வ சீவன்களையும் ஒரு ப
 டித்தினி ஊர்த்த யோனியாகவுந் திரியக்கு
 யோனியாகவும் படைத்தமையால். மேல்வி
 டை. உயிர்கள்முன் செய் கருமந்தன்னால் பே

எம் அசுராதியரு உறல் உண்மை உன்சொல் பி
ழையாம் அன்றே-எ-து-ஆன்மாக்களெல்லாம் ஒ
ருவர்க்கு ஒருவர் அநாதி சென்டாந்தரங்களி
ற் செய்த இதாதிதங்களினுண்டாகிய புண்ணிய
பாவத்தினாலே இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சரா
சரவடிவங்களைப் பொருந் துதல் சத்தியம். ஆத
லின், உன் னுடைய வேதம் சத்தியவேதமாகாது
அசத்திய வேதமாயிற்று. இதற்குப் பிரமாண
ம் திருவாசகம். “புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவா
ய் மரமாகிப்-பலவிருக மாகிப் பறவையாய்ப்
பாம்பாகி-கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் க
ணங்களாய்-வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவரா
ய்ச்-செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து-ளெ
ல்லாப் பிறப்புப் பிறந்தினைத்தேனெம்பெரு
மான்.,,என்றும் மற்றுமவருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) ஈசரன் மனுஷருக்கு உப
காரமாக மிருகாதிகளைப் படைத்தானென்ப
து அசத்தியமென்றும், ஆன்மாக்கள் கன்மத்
தால் நானொருபம் பெற்றது சத்தியமென்றும்,
கூறியது. (சு)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை
தோக்கி வாமி கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் ஆன்மாக்களெல்லாம் கன்மவசத்
தினாலே சராசரவடிவம் அடைந்தார்களென்று
ம், கொலையிறுத் பாவம் உண்டென்றும், கூறிய
து ஒக்கும். ஏசுமதவாதி கூறிய உரைபழுது.
கொலையிறுலே பாவம் உண்டாயினும், சிறிது
இடத்து உண்டு. சிறிது இடத்து இல்லை. அது
வும் மேலே உம்முடைய வசனத்தினாலே தா
னே அறிவிக்கின்றேன். நீர் இப்பொழுது இ
ந்த ஒருவினாவிற்கு உத்தரம் கூறல்வேண்டும்.
அஃது யாதெனில், சராசரங்களெல்லாம் சீவ
னென்றீர். அவற்றுள் அசரமாகிய மரமுதலிய
சீவன்களை நீர்கொன்று அருந்துகின்றீர். அவ
ற்றினால் உமக்குத் தோஷமில்லாதது என்னை.
கூறும் என்ன, மேல் உத்தரங் கூறுகின்றார்.

பிழையுறுதல் சிறிதசரக் கொலையிறுத்தல் *

சரக்கொலையிறுப் பெருகா திங்ங *
னிழிவுதரும் பருவமடை தலினுற்கி *

ராதினையந் து மீயுந் துய *

வழகியவா னுனையின்றோன் கீழெனமே *

லாவர்குறைந் தடைபா வத்தான் *

முழுமலப்பன் றியையருந்தும் புலையார்பன்றிக் *

குறும்பருவ முறையினுமால். *

அசரக்கொலையதனால் பிழையுறுதல்சரக்கொலையில் பெருகாது சறிது. எ-து-சராசரமெல்லாம் சீவனாதலில் அசரக்கொலையினனும் பாவம் உண்டென்பது நிச்சயம். பாவம் உண்டாயினும்; சரக்கொலையிற் பாவம்போல மிகுதியில்லை. கிஞ்சித்பாவம்.

மேல்வினா. சீவன்களெல்லாம் சமமாயிருக்க அசரசீவகொலையிற் பாவங்குறைந்திருப்பானேன். மேல்விடை. இழிவுதரும் பருவம் அடைதலினால் இங்ஙன-எ-து-அந்த அசரசீவிகள் இங்ஙனங்குறைப்பட்டெழுவகைத் தோற்றத்துள் தாழ்ந்த பருவத்தினையுடைய வாதலினால், பாவங்கொஞ்சமே.

மேல்வினா. அப்படிப்பருவத்தினது உயர்ச்சிதாழ்ச்சியாற் பாவம்ஏறிக் குறைந்திருப்பதற்குத் திட்டாந்தம் யாது. மேல்விடை. கிராதி, ஐந்தும்ஈயம் தூய அழகிய ஆனான் அயின்னோன் கீழென மேலாவர் குறைந்து அடை பாவத்தால் முழுமலப் பன்றியை அருந்தும் புலையர்-எ-து-பால்-தயர்-நெய்-கோசலம்-கோமயமென்னும்பஞ்ச கௌவியங்கனையும் உலகின்கண்வழங்கா நிற்கும் நிர்மலதேகியென்னுஞ் சிறப்பினையுடையபசுவினது மாமிசத்தைப் புசித்

தோன் தாழ்ந்தகுலமாக அவனினும் உயர்ந்தகு
லமென்று சொல்லப்படாநிற்பர்கள் முழுமல
தேகியாகிய பன்றிமாமிசத்தைப் புசியாநிற்கு
ஞ்சண்டாளர். பன்றிக்கொலையாற் பாவங்குறை
தலின்.

மேல்வினா. பன்றியிற் பாவங்குறையவேண்
டியதென். மேல்விடை. பன்றிக்கு உறும்பருவ
முறையின் ஆமால்-எ-து-பன்றி திருகவர்க்கத் து
ள் தாழ்ந்த பருவத்தினையுடையதாய்க் கொண்
க் கொள்க. பசு பஞ்சுகெளவியங்களை யம் உழங்
கும் திரிமலதேகி என்பதற்குப் பிரமாணம்-தி
ருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம். “ஆவினி லேந்
து மமர்ந்தாய் நீயே யளவில் பெருமை யுடைய
யாய் நீயே-பூவினி னுற்றமாய் நின்றாய் நீயே
போர்க்கோலங் கொண்டெயி லெய்தாய் நீயே
நாவி னடுவரை யாய் நின்றாய் நீயே நண்ணி ய
டியென்மேல் வைத்தாய் நீயே-தேவ ரந்யாத
தேவ னீயே திருவையா றகலாத செம்பொற்
சோதி, என்றும்-சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தே
வாரம் “மாவையு ரித்தனகொண் டங்கம ணிந்
தவனை வஞ்சர்ம னத்திறைய தெஞ்சனு காதவ
னை-முவரு ருத்தனதா மூலமு தற்கருவை முடு
கிரிமால்விடையின் பாசனைப் பாசமுறப்-பாசக

மின்நெய்யே பற்றுமவர்க்கமுதைப் பானு
 நெய்தயிரைந் தாடுப ரம்பனைக்-காவலெ ன
 க்கிறையென் றெய்துவ தென்றுகொலோ கார்
 வயல் சூழ்கானப் பேருறை காணையே,, எ
 ன்றும் சிவதருமோத்தரம். “இங்கு மின்சுவை
 யீயுமி றைஞ்சுவார்க்-கங்கு மின்ப மடைகைக்
 குங் காரணம்-பொங்கு தண்புன வுண்பிபுற் றி
 ன்றுநன்-மங்க லந்தருங் கொவெனும் வான்
 பொருள்,, என் றும் சிவஞானதிபம். “பொற்ப
 மரும் பாற்கடலி னுற்பவமாஞ் சுரபி புகலில
 தன் கொடியத்திற் கூவினந்தா னுவா-மற்புத
 மாந் திருமகளவ் விவ்வுயிற் பொருந்து மகி
 லாரம் பளிதமத னனையதனி வுளவாங்-கற்பம்.
 ருஞ் சுரமுத நவந்தத் துதிக்குங் கதிருட
 னோ செந்தெலதன் பாலதனிற் றேன் றுஞ்-
 சொற்பயிக்குங் குலியமரை யற்பலந் ததனிற்
 றேன்றியிடும் ரோசனையு மதுனாதத் துதிக்கு
 ம்,, என் றும் காசிகாண்டம். “ஆஞ்ஞளப் படி
 யிற் றேன் று மருந்துக டோயப் பெற்ற-ஆன்
 பயி லியாக்கை கங்கை தோய்ந்ததா மருப்பி
 னுச்சி-வான் புணற் கடவுட் பேரியா றிருக்கும்
 வானிலவு கா லுங்-கூன்பிறை முடித்த செலவி
 கொம்பிடை வதிபு மாதோ,, என் றும் பெரிய

புராணம். “சீலமுடைய கோக்குலங்கள் சிறக்
குந் தகைமைத் தேவருடன்-கால முழுது முல
கன தீதுங் காக்கு முதற்கா ரணராரு- நீல க
ண்டர் செய்யசடை நிருத்தர் சாத்து நீறுதரு-
முல மவதா ரஞ்செய்ய முர்த்த மென்றான் மு
டிவென்றோ, என்றும் மற்றும் வருவனவற்று
ற்காணக. பன்றி முழுமலதேகி என்பதற்குப்
பிரமாணம். “எழுத டேட்டிக் கிரண்டுதுலை யி
ட்டாற்போற்- பேரூயே னங்கோழிப் பேரிட்
டு-மாறாத-புன்மக்கள் வாயிற் புலையா மலமிறை
க்க-நன்மக்கள் கணி நகும்,, என்றும் “பன்
றிதுன் மலமுண்டா வெண் பரந்துறா துடல
மெவ்ரு-மென்றிருந் தனையோ பேதா யினைத்
தது பருக்கு மாறே-னன்றிய நோய ருணை லப
த்திய மடையக் கணி-முன்றனு ருணையாய் நா
ரு முண்டனை மலபீதுண்மை,, என்றும் “அசு
த்தமா மலத்தை யேதின் றவற்றினு லுடலந்தா
ங்கு-மசுத்தமாம் பன்றி யாது யருந்திமா நக
த் தாமு-மசுத்தருந் சுத்தர் போல வருவருப்
புடைய ராகி-யசுத்தமா நிலத்திற் கீரை யாதீ
தென்ப தென்றோ, என்றும் “கூறுநாய் கழு
தை பன்றி கோழியு மலத்தைத் தின்னும்-வீறு
டன் கழுதை நாயை விருப்பியே தின்ன தென்

கொ-தேறியே தெளிந்து பார்த்திற் நீதான ம
 லமா மெல்லாம்-வேறுமோர் நரகத் தெல்லை
 விதிக்கவு மிவர்க்கு வேண்டாம்,, என்றும் “த
 ம்வினு முயர்ந்தோர் கீழோர் தமதிலத் தறலு
 ண் டாரே-லம்பவங் கவருங் கீழென் றவர்மண்
 ப் புனலு முண்ணு-விம்பலி தர்சடாஞ் சீசகீ
 யினர்தம் மலத்தை யணி-விம்முடற் பன்றி
 யாதி விரும்பிபுண் பிவப்ப தென்னே,, என்ற
 ம் உருவனவற்றிற்காண்க. பன்றியாதினை உ
 ண்டோரும் புலையர் என்பதற்குப் பிரமாணம்
 தருவள்ளவர். “கொலைவின யராகிய பாக்கள்
 புலையினயர்-புன்மை தெரிவா ரகத்து,, என்ற
 ம் சிவவாக்கியர். “புலையரைப் புலைய ரென்னும்
 புத்தியற்ற மாந்தரே-புலைய னார்ம லம்புசெக்க
 நாம்மீது புத்தியோ-புலைய ருக்கு ளொக்குமு
 ம்மை யென்று கைத்த புல்லரும்-புலைய ராகி
 நரகி னுப்புருவ ரைய ராணைய,, என்றும் “ந
 வானே தெய்வ மிரப்பே யுழிவரவென்-ருப்
 வானே நூலின் பயனந்வான்-பேய்வாமுங்-கா
 டே கரப்பவர் தம் மில்லத் கும்புலையன்-வீ
 டே விடக்குண்பான் வீழி,, என்றும் “பறைய
 ரைப் பறைய ரென்று பறந்திமி மனிதர் கே
 ளீர்-பறையர்தம் மலத்தைத் தின்ற பன்றியைப்

புசிப்ப தென்னே-கறையதே யாகு மநீதகீ க
 றீதனைக்-கலத்தினிடரி-மறையவே வைத்துத் தி
 ன்னுபனிதரே பறையர் கண்டார், என்றும் 'பு
 லையென் னும் புலையேரப் புனலென் னும் புனன்
 முழுகி-புலையேற முழுமுட ரந்லென்ன வறி
 வென்ன-புலையன்றன் மலமுண்ணு மெமையு
 ண்ணும் புலையர்க்குக்- குலமென்ன நலமென்
 ன கூகலென் றனகோழி, என்றும் மற்றும்வ
 ருவனவற்றாற்காண்க. டன்றி மிருகவர்க்கத்து
 ள் தாழ்ந்த பருவத்தினையுடையது என்பதற்கு
 ப் பிரமாணம் திருவிளையாடல். 'அன்றியும்
 பெருமை மிக்க வகையையோ விகளிற் றோயா-
 தென்றுமே லாக வோங்குந் தலைவநீ யிழிந்த
 பொல்லாப்-புன்றிய நாற்கா லுள்ள பல்பெரு
 கு சாதிக் கெல்லா-மொன்றிய கடைய தென்னே
 லுளத்திடை யோருங் காலை, என்றும் மற்றும்
 வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து)சராசரபேதம் உணர்த்துவா
 ன்பருவத்தாற் பசுஉயர்ந்ததென்றும்,புன்றிதா
 ழ்ந்ததென்றும்,கூறியது. (எ)

இப்படிக்கூறியசைவசித்தாந்தியை
 நோக்கிப் பின்னும் வாழிகூறுகின்றான்.

பசுவும்பன்றியும் மிருகசாதியபேதமாயிரு
க்கப் பருவப்பேதம் வருவானேனென்றவளவில்
அவனை நோக்கி மலுத்தரங்கூறுகின்றார்.

முறைமைதெரி யந்தணரும் புலையருமா *
ஓடொனலின் மொழிந்த வாணுஞ் *
செறிமலப்பன் நியமிருக மெனப்பரிமாங் *
கவர்கொலையிற் நிகழா நிற்கு *
நிறைவினொடு குறைவெனவான் பன்றியிவந் *
றருங்கொலைக்க ணிகழும் பாவ *
மறிஞரிவை யெனக்கொலைமை யசரமதிற் *
குறைதருமென் றறைவ ரண்டே. *

முறைமைதெரி அந்தணரும் புலையரும் மாணு
டர் எனலின் மொழிந்த ஆணும் செறிமலப்பன்
நியும்மிருகம் எனப்பரிம்-எ-து-வேதாகமவிதிக
ளை அறிந்த பிராமணரும் அவைகளை அறியாத
புலையரும் மனுஷசாதியென்று சொல்லப்படுத
ல்போல முற்கூறிய நிருமலதேகியாகியபசுவும்
சமலதேகியாகியபன்றியும் மிருகசாதிபென்று
சொல்லப்பரிம்.-பாவம் ஆங்கு அவர்கொலையில்
திகழா நிற்கும் நிறைவினொடு குறைவுஎன ஆன்
பன்றி இவற்று அருங்கொலைக்கண் நிகழும்-எ-

து-இஃவனம் பாவமான து மனுஷிக்கொலைகளுள் பிரமக்கொலையிலே ஏறியும் நீசக்கொலையிலே குறைந்தும் இருத்தல் போல மிருகங்களுள் பசுக்கொலையிலேறியும் புன்றிக்கொலையிலே குறைந்தும் இருக்குமெனக்கொள்க. இவையென அசரமதில கொலைமை குறைதரும் என்று அறிஞர் அறைவர்-எ-து-இத்தன்மைபோலச் சரக்கொலையிலேபாவம்ஏறியும் அசரக்கொலையிலே குறைந்தும் இருக்குமென்று சொல்லுவார் அறிவுடையோர். (எ-று.) பிராமணரும் பசுவும் உயர்ந்த பருவத்தினையடைய என்பதற்குட்டி பரமணம்-சிவதருமோத்தரம். “அரனாது யொரு மூவ ரடரேசர் மருமானு-மொருவாம லுறைவார்ச னுமையாதிமடவாரு-மரிதாய மறையோர்க ளுடலாவினுடலார்வ-மொருவா துவழிபாடு புரிவார்க ளுயர்வாரே.,” என்றும் காசிகாண்டம். “உறுபுல னடக்கி வேத நெறிவழி யொழுகி நின்ற-வறுதொழி லோரு மாணங் குலமொன்ற மவருளாய்ந் து-மனுவறு மறையோர் தம்பாண் மந்திர மனைத்தும் வைத்தேன் - நெறுவிடையவிக ளியாவுந் தோமறத் தொகுத்துவைத்தேன்.,” என்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

(இதன்கருத்து) பிரமகத்து கோகத்தியிற்பா

வம் ஏறியும் நீசக்கொலையிற் பன்றிக்கொலையிற்
பாவங்குறைந்தும் இருத்தல்போலப் பருவபே
தத்தாற் சரக்கொலையிற் பாவம் ஏறியும் அசரக்
கொலையிற் பாவங்குறைந்தும் இருக்குமென்று
சாதித்தது. (அ)

பின்னும் வாழியே நாக்கி அசரக்கொலை
யிற் பாவங்குறைபுமென்பதற்கு மேலும்
ஒருத்தரம்பலியுறுத்திக்கூறுகின்றார்.

அன்றியுந்தா வரவுருவஞ் சரமதுபோற் *
குறைப்பினுயி ரகலா பாவங் *
குன்றியுற உண்மையவை குருவாதிக் *
களித்துணவக் கொலைமை தன்னே *
டொன்றியுழ வாதியிற்சார் பாவமுந்தேய்ந் *
தழிபுமன்னேரூர்க் கூட்டொ னாதா *
னன்றற்கண் ணப்பரினம் பனைச செருப்பா *
வைதப்பதெவ னலமில் லோயே. *

அன்றியும் தாவர உருவம் சரமதுபோல் கு
றைப்பின் உயிர் அகலா பாவம் குன்றி உறல்
உண்மை-எ-து- தாழ்ந்த பருவத்தினாலே அசர
க்கொலையிற் பாவங்குறைந்திருக்குமென்பதன்
றியும், பின்னும் ஒருவிதத்தானும் அக்கொலையி

ந் பாவங்குறையுமென்று கூறப்படும். அது எ
தினாலென்னில், அசரவடிவங்களானவை சரவ
டிவங்களைப்போலக் குறைக்கருவிகொண்டு கு
றைக்குமிடத்து நாசத்தையடையாது பின்னு
ங்கிளைத்தெழுதலானும், தறித்தகோட்டினை ம
ற்றோரிடத்தில் வைக்க அதுவுந் தனிர் த்தலானு
ம், அக்கொலையால் வரும்பாவஞ் சரக்கொலை
யிற்போலாது குறையுமென்பதே சத்தியம். இ
தற்குப் பிரமாணம்- புலான்மறுத்தல் 'மரக்
கோட்டைக் காதிவந்து வைத்தான் மரமு-மர
க்கோடுந் தானிசண்டாய் வாழுஞ்- சரிக்கின்ற-
வோருயிரின் கால்வாங்கி யோரிடத்தே வைத்
தான்மற்-நீருயிர்தா னுமோ வியம்பு, என்னு
ம் மற்றுமீ வருவனவற்றூற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படி அசரக்கொலையாந் பா
வம் அற்பமாய் வரினும் நாடோறும் வந்துகூ
டுதலாந் சீராதீதியத்தல் அநேகமாகச் சுயக்
கும். அஃதன்றியும், அசரமுயற்சியானுண்டா
குஞ் சரக்கொலைகளும் அனந்தமாதலின், அவ
ற்றின்னது பலத்தினை நீர் அனுபவியாது நீங்குமா
றெங்ஙனம். மேல்விடை. அவை குருவாதிக்கு
அளித்து உண அக்கொலைமை தன்னோடு ஒன்றி
உழவாதியில் சார்பாவமும் தேய்ந்து அழியும்.

எ-து-ஒரு விவேகியானவன் அசரபதார்த்தங்க
 னை வேதாகமங்களில் இல்லறத்திற்கோதுய தரு
 மம் வழுவாமல் தேவர் அறுதி அனல் தேசிகர்
 என்னும் நால்வகையோர்க்கும் முன்னாட்டிப்
 பின்னுண்பாறாகில், அன்னங் காய் தழைமுதலி
 ய அசரக்கொலையால் வருந்தோஷமுமற்று உ
 முதல் கூலிவேலைசெய்தல் வாணிபஞ் செய்தல்
 சினமிசூத்தல் அசத்தியங்கூறல் வீழிதூர்த்தல்
 மெழுஞதல் நெருப்புமுட்டல் தண்ணீர்கவரீ
 தல் நெற்கூத்துதல் என்பனகூடப் பத்துவித
 த்தான் வரும்பாவமுடி அவ்வவகாலத்தில் நட்ப
 மாதலின், அவனுக்குச்சீரார்ந்தியத்திற் சுமக்கு
 ம்பாவமேயில்லை. இதற்குப்பிரமாணம்-சைவச
 டயநெறி-“தேவாதிதியன நேசிகர்க்கென் றட்
 டவன்னந்-தேவருல கத்தமுதமென்,, ன்னும
 -சிவதருபோத் தரம்-“தவத்துழல் கூலி வேலை
 சந்தையிற் கொண்டு விற்கை- குலைத்தசொற்
 கூட்டுங் கோப மசத்தியங் கூறுவள்ளு-மலக்கி
 டன் மெழுக வங்கி யாக்கனி ரரிசு யென்றே
 யிலக்கணத் தியம்பும் பத்துந் தமக்கென்றிற் பா
 வ மீட்டும்,, அன்றியும்-“தேசுறு சிவாதி பூசைக்
 கெனவிவை தம்மைச் செய்யி-ஞ்சமாம் பாவ
 பேதந் தம்மையே நாடிச்செய்யிற்-பாசமா நா

கபேதப் படுகுழி படுத்தி யென்று-மூசல்பேர்
 லுழல்வித்தாசுஞர் துயரினுக்களவு முண்டோ,
 -அன்றியும், “அட்டமுததனைச் சொன்ன நால்
 வரு மருந்த வன்பா-லிட்டோமிக் கதனை யண்கை
 யமுதம் யாதே யண்கை-கட்டமுங் கடுவு மாவி
 கழிந்தவுன் காயந் தானு-மொட்டியே யுடலிற்
 றேனும் புழுவென் றெழிக வோர்ந்தே.”
 அன்றியும், “இறவா திருக்கச் செய்புருந் தியா
 தே யெனினு மில்லகத்துத்-துறவா திருந்தார்
 ழுவரொடுந் துய்த்தல் கடனே துயக்குற்றுப்
 பிறர்சொல் பழியும் பேணுதே பெரியோர் தம
 க்கு நாணுதே-சிற்து மிரச்சுந் செய்யாதே தா
 னே யருந்துந் சிதடனுமே.” என்றும்-காசி
 காண்டம்-“தேவர்தென் புலத்தோர் துறந்தவர்
 க்கனித்த சேடநல் லமீர்தினு மிமிதா-மியாவ
 றேயெனினு மதிதிய ரிறந்தோ ரிமையவ ரிங்கி
 வர்க்கினிற்-குவல்போ லாழ்ந்த பாழ்வயிற்
 னிற் கொட்டுதற் கமைத்த வெண் கோறு-நாவு
 றை புழுவா மெனமறை யணத்து நவின்நி
 பென்பர்நன் குணர்ந்தோர்.” அன்றியும், “உம்
 பர்வேதியர் வருந்தினரை யுட்டி நுகரார்-தம்ப
 சிக்கன றணிப்ப நனி துய்த்த விவரை- வெம்பு
 கண்டக ருளத்தினிக வெம்பை புரியங்-கும்பி

பாகநாகத்திடைகுளிப்பவெறிவாய், என்னும்
மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க.

மேல்வினா. இம்முறைமை மாமிசத்தை நிவே
தித்தால், குருவாதிக்கு அற்பிதமாகாதோ. மே
ல்விடை. அன்னோர்க்கு உண்ண உட்பொருது.
எ-து. குருவாதிநால்வர்க்கும் மாமிசத்தை நிவே
திக்கவொண்ணாமையின், அதுசெய்தலிற் சரக்
கொலைமை நீங்குதல் கூடாது. அதென்போல
வெனின்று, ஒருவன் ஒருசூற்றஞ்செய்து அக்குற்றத்
தைநீக்கும்பொருட்பு இராசாவைப் பிரார்த்திக்
கச்செல்லுமளவில் அந்த அரசனுக்குப்பிரீதியி
ல்லாத காரியத்தைச் செய்துகொண்டு போன
னையாகில், முன்பு அவன் செய்த குற்றமுந் தீரா
து பின்புந் தண்டிக்கப்படுவான். அதுபோலப்
பிரீதியில்லாத மாமிசத்தை ஈசுராதி தேவதை
களுக்கு நிவேதித்தால், சரக்கொலைமையந் தீரா
மல் அந் அற்பிதமாகுலின் அதிபாதகமும்வரும்.

மேல்வினா. மாமிசம் ஈசுரப்பிரீதியின்றொன்
பது கூடாது முன்பு கண்ணப்பர் நிவேதித்தி
ருத்தலின். மேல்விடை. நன்று அறி கண்ணப்
பரின் நம்பனைச் செருப்பால் உதைப்பது எவ
ன் நலம் இலையே-எ-று-கண்ணப்பர் மாமிச
மிட்பு முத்துபெற்று ரென்பது சத்தியம். அது

போலப் பிறரும் மாமிசத்தை நிவேதித்தல் கூடாது. அதேனென்னில, கண்ணப்பர் பூர்வசன்யத்தில் செப்த தபோபலத்தினாலே ஒருகாலத்திற் காளத்தியீசுரரைக் கண்டமாத்திரத்திலே பேயின்கட் பிடியுண்டா நொருவனுக்கு அவனது சரித்திரம் பேயின் சரித்திரமாக நின்றதுபோலக் கண்ணப்பருடைய சரித்திரமெல்லாங் காளத்தியீசுரருடைய சரித்திரமாக நின்றலாள்; அவர்க்கு மோகஷங் கைகூடிற்று. அவர் உன்னப்போல ஒரு ஆசாரியனை அடைந்து இதுபாவம் இதுபுண்ணியம் இது செய்யலாம் இது செய்யலாகாது என்று ஒருகாலங் கேட்டநீந்தவருமல்லர். அவர் முன்பு பழகியிருந்த பழக்கத்தைப் பின்னும் பத்திமிசுதியினால் செப்தனர். அவர்போல ஒருவன் ஈசுரனுக்கு மாமிசம் நிவேதிப்பானாகில, வாய் நீரால் அபிஷேகம்பண்ணிச் செருப்புக்காலால் உதைப்பதுஞ் செய்யவேண்டும். அப்படியுஞ் செய்யலாமென்று ஒருவன் நினைத்தானாகில், அவன்போய் விழும் நரகத்திலே பின் வீழ்வார் ஒருவருமில்லை ஆதலின் கண்ணப்பருடைய பத்தியை நீவிதியென்று பிரமாணித்தல் கூடாது. மிகுதியும் சல்லறிவடையாத தீயோனே. (எ-று.)

(இதன்கருத்து.) எவ்விதத்தானும் அசரக்
கொலையிற்பா வங்குறையுமென்றும், அக்கொ
லைமையும் ஈசராதிபுசையாலே கெடுமென்றும்,
மாமிசம்நிவேதித்தல் அவர்களுக்கு ஆகாதென்
றும், கண்ணப்பர்செயல் பத்தியென்றும், கூ
றியது. (அ)

பின்னும்வாமியைநாக்கிப்பத்திமார்க்
கத்தை விதிபோலப்பிரயாணித்தல் கூடா
தென்று மேலும் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

நலந்தருதா தையைவதைத்து முத்திபெற்றோ
ருளரெனிலிஞ்ஞாலத் தூடே *
கலந்துமுத்து யடைய நர்க்கெகல் லாமதுவோ *
கதியலகங் கடந்த பத்தி *
வலந்தனைநீ விதியெனக்கூ றுதல் பழுதுன் *
றனயிமய வரைமா துக்கிந் *
நிலந்தனிற்பத் திரைமுதலாஞ் சத்திகட்கும் *
வரைவெனினீ நிகழ்த்த நீதே. *

நலந்தரு தாயை வதைத்து முத்திபெற்
றோர் உளரெனில் இஞ்ஞாலத்தூடே கலந்துமு
த்தி அடைய நர்க்கு எல்லாம் அதுவோ கதி உ

லகங்கடந்த பத்திவலந்தனை நீ விதி எனக் கூறு
தல பழுது. எ-து-உலகத்தின்கண் ஒருவரார்
பத்திமிசுதியாற் செய்த சரித்திரங்களை நீ விதி
யென்று ஒருகாலும் பிரமாணித்தல் கூடாது.
அதெனென்னில், சண்டேசுரநாயனார் பிதாவை
க்கொன்று முத்தியடைந்தாரென்றும், சிறுத்
தொண்டநாயனார் பிள்ளையை அறுத்து முத்தி
யடைந்தாரென்றும், அதுவே வழியாகப் பிற
ரும் பிதாவைக்கொன்றும் பிள்ளையைக்கொன்
றும் முத்தியடைவாரில்லை. அப்படிப்போல
இப்பொழுதும் ஒருவனுக்கு மிகுந்த பத்திவந்
ததாயினும், விசேஷத்து ஒருகருமத்தைச் செய்
வதொழிந்து முன் ஒருவர் பத்திமையாற் செய்
தபடி தானார் செய்தேனென்பதில்லை. பி
னொருவன் முன்னோர் சரித்திரத்தைப் பிர
மாணித்தல் கூடாது. மேலும், விதிமார்க்கத்
தையொழிந்து பத்திமார்க்கத்தை ஒருகாலும்
பிரமாணிக்கவாண்ணாது. அதெப்படியென்
னில், ஒரேரியின்கண்ணே மிகுத்த வெள்ளமா
னது ஒருகாலையில் நடுவே முறித்துக்கொண்டு
சென்றதாயின், அதுவே ஏரிக்குக கலிங்கென்
று விரிவாரில்லை. ஏரியின் கடையிற் கலிங்குவி
ருவதே உண்மை. அதுபோலக் கண்ணப்பநா

யனார் முதலாயினோர் செய்த உலகாதீதமாய்
சிவானுக்கிரக வலியினைபுடைய மிகுத்தபத்தி
யை நானும் விதுயென்று கொண்டு ஈசரனுக்கு
நீ மாமிசம் நிவேதிப்பென்பது மிகுத்த கு
ற்றமென்று அறிவாயாக. இதற்குப் பிரயாண
ம். “வெள்ளமிசுத் தேரிநடு வுடைத்தோடி ந
துகலிங்காய் விடுகி லாரப்-பள்ளமடைத் தருடி
றத்துங் கடைவிடுவ ருலகோரப் டரிசு போல-
வெள்ளமிசுத் தந்நெழலாற் பத்தமிசுத்தமை
யானொன் றொருவர்செய்யிற்-நெள்ளுணர்வே
ரதனைவிதி யென்றுபின்னும் புரிசுவரோ தெ
ளிவ் லோயே,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றா
ற்காண்க.

மேல்வினா. ஈசரனுக்கு மாமிசம் நிவேதித்த
ற்கு விதியில்லையென்பது கூடாது ஈசராபின்
னமாகிய உமாபரமேசுவரிக்குப் பிரீதியாகை
யால். மேல்விடை. இந்நிலந்தனில் பத்திரைமுத
லாம். சத்திசுட்கும் வரைவெனின் இடயவரை
மாதுக்கு நீ ஊன்றனை நிகழ்த்தல் தீதே-எ-து-
தம்பனம் மோகனம் உச்சாடனம் வசியம் ஆக
ருஷிணம் வித்துவேஷிணம் பந்தனம் மாரண
ம் என்று சொல்லப்பட்ட அட்ட கன்டங்களைப்
ங் குறித்து இந்நிலத்தின்கண் பத்திரையாகிய

அனந்தசத்திகளில் ஒவ்வொருசத்திகளை அர்ச்சி
ப்போரும் அச்சத்திகட்கு மாமிசம் நிவேதத்
தல் அயோக்கியமாதலின் அவர்கட்குச் செய்ய
ம் முறைமையே சுத்தோபசாரஞ்செய்து அச்சத்
திகளது பரிசாரகபேதமாகிய பைசாசங்கட்கு
மதுமாமிசத்தை நிவேதிப்பார்களாதலின், எல்லா
ச்சத்திகட்குங் காரணமாய் உலகத்தின்கண் உயி
ர்களை யெல்லாம் வளர்ப்பனவாகிய முப்பத்திர
ண்டறங்களையும் வளர்க்கும் பேரருளினையுடைய
உமாபரமேசுவரிக்கு நீ மாமிசம் நிவேதிக்கலா
மென்று சொன்னவார்த்தையே அதிபாதகம்.
இதற்குப் பிரமாணம்-“மண்டலத்துங் காளிமு
தற் சத்திகடே வர்களெவர்க்கும் வழங்குறாரு-
னண்டியிருந் துளபூத பிசாசங்கட்குளித்தடுவ
ரதனை நீயங்-கண்டிருந்து முமைக்குரைத்தா
யதிபாவ மென்கருமங் கருதினோரான்-கொண்
டவன்குழி புதாதிக்கிடுவரன்றிச சத்திகள்பாற்
குறுகா ரன்றே,, எனும் மற்றும் வருவனவ
ற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) பத்திமார்க்கத்தை விதிமார்க்கம் போல நெறியாகக் கொள்ளொத்தன்
றும், சத்திபூசைக்கு மாமிச நிவேதனம் அயோ
க்கியமென்றும், கூறியது. (கூ)

இப்படிக்கூறியசைவசித்தாந்தியைநோக்கிப்
பின்பின்னும்வாடி கூறுகின்றான்.

மாமிச நிவேதனம் சத்திகட்கு அற்பிதமா
காவிடினும்; அச்சத்தினைது பரிசாரகபைசாச
ங்கட்குஇரிதலினுனும்,சரக்கொலைமை நீங்கும்.
எந்தசுருயவன் கூறிகினும் பாணவேகல் பிரமா
ணம்போலுமென்றாயாகில்; அதுகூடாதென்று
மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

திதிலசத் திகட்குழந்தோரிமிழனாண் *
டமரரன்றிச் செற்புதாதிக்க *
காதலின்மற் றவைபுணலா எனகலினுமக் *
கொலைமைமுழு தகன்றி டாவான் *
மீதலத்து மகாரிகாக் கதருமுண்ப *
ருனதன் விரும்பா ரென்றுஞ் *
சோதிமணி முடியமுதா சனர்கரத்தன் *
மையினுற்பு ளரரைப்போலும். *

திதிலசத்திகட்குழந்தோர் இரிம் ஊன் ஆண்
டு அமரரன்றிச் செற்புதாதிக்கு ஆதலின் மற்ற
வை உணலான் அசலினும் அக்கொலைமைமுழு
து அகன்றிடாவால்-எ-து. குற்றமற்றபத்தரை

யாதி சத்திகளிடத்து அட்டகன்மங்களைப் பெறுவோர்கள் அவரது சமூகத்துள்ள தேவகணங்கட்கன்றிப் பூதபைசாசங்கட்கு மாமிசம் நிவேதிப்பதுண்டாயிருத்தலினன்றோ, நீ அவற்றினால் பாவம் நீங்குமென்பது கூறினே. அதுகூடாது. அவ்விடத்துண்டாகிய பூதாதிசனருக்கு மாமிசம் நிவேதித்தலால் அக்கொலைபை நீங்கினுஞ் சிந்தல்லது முழுதும் நீங்காது. அதெப்படியென்னில், ஒருவன் தான்செய்த குற்றம் அற்பமாயிருக்கவும் அக்குற்றத்தை இராசாவைவழிபட்டு அவனது கருணையாற் நீர்த்துக்கொண்டாளுகில்; இராசாவுக்குமிகவுந்துவேஷம் வருவதாகிய மிகுந்தகுற்றத்தைச் செய்தவன் இராசாவின் வாயில்காப்போன் அனுசரணையாற் நீர்த்துக்கொள்ளுதல் கூடாது. அவர்களாற் நீருமிடத்தும், கிஞ்சிதமிதஞ் செய்வதொழிந்து குற்றமுழுதும் பரிகரித்தல்கூடாது. குற்றமுழுதும் பரிகரிக்க நினைக்குமிடத்து அவர்களுக்குங் கூடவே தண்டனைவரும். அப்படிப்போல நாம் அசரத்தினால்வரும் அற்பபாவத்தை ஈசரப் பிரீதிபண்ணித் தீர்த்துக்கொண்டோமாயின்; ஈசரப்பிரீதியில்லாத சரக்கொலைத் தோஷத்தைச் சத்திபரிசனபைசாசங்களால் நீ

கீக்கொள்ளுவெனென்பது கூடாது. அந்தப் பிசாசுகணங்களும் அந்தப்பிசாசுகணங்களுக்கும் அதுபதியாகிய சத்தியாதிதேவதைகளுந்தங்களருக்கு ஈசரன் அடையத்த முறைமையொழிந்து ஏறக்குறைய நடந்தார்கள்ளாயின், அவர்களுஞ் சன்னமரணப்பட்டு வருந்திவாரொடையது நிச்சயம். இதற்குப் பிரமாணம்-சிறுநானசித்தியோதொரு தெய்வங் கொண்டு ரத்தெய்வமாகியங்க-யாதொரு பாகனாகும் வருவார்மற்றத்தெய்வங்கள்-வேதனைப் பரிமிதக்கும் பிறக்கும்பின் வினையுஞ் செய்யு-மாதலானவைகளில் லானறிந்தருள் செய்வனன்றே. என்கும் மற்றும் வருவனவற்றிற்கான்க.

மேல்வினா. தூர்க்காதிசத்திகளுக்கு மாமிசம் நிவேசிப்பது யோக்கியமாயினும், வானுலகத்தின்கண்ணிருந்து முட்பத்தினுமுக்கே டிதேவர்களுக்கும் அவற்றினை நிவேசிப்பது அயோக்கியம். மேல்விடை. மீதலத்தும் ஈசரர் இராக்மதரும் ஊண் உண்பர் என்கும் சோதிமணிமுடி அமுதாசனர் அதனை விரும்பார் சுரத்தனையபி னுல் புகரடைப்போலும்-எ-து-வானுலகத்தும் ஈசர ராக்மத புக பிசாசாதினளை மாமிசபக்ஷண யோக்கியர். பிரதாசம்பொருந்திய உணிமு

மிகளேத்தரித்ததுள தேவர்களாவார் அமுதபகடி
னையோக்கியார். அத்தேவர்கட்கு மாமிசம்நிவே
திக்கவொண்ணு தென்பதற்குப்பிரயாணம் அ
நுமானம். அஃதெங்ஙனமெனின், வாணுலகத்து
த் தேவர்கள் ஊன்றின்பதில்லை. தேவத்தன்மை
யுடையவர்க ளாதலின். எங்கே தெவத்தன்மையு
ண்டோ அங்கேஊன்றின்பதில்லை, இங்ஙனம்பூ
சுரர்போலும். ஆதலிற் தேவர்கட்கு மாமிசநிவே
தனம் அநாற்பிதமென்றறிவாயாக.

(இதன்கருத்து.) சத்திகள்பரிசுனபைசாசங்க
ட்கு மாமிசநிவேதித்தலாற் சரக்கொலைமைமு
ழுதும்நீங்காதென்றும், எவ்விடத்தும் அசுராதி
களுக்கே மாமிசம் அற்பிதமென்றும், தேவப்பி
தாமணருக்கு மாமிசம் அநாற்பித மென்றும்,
கூறியது. (ஐ)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோ
க்கிப் பின்னும்வாமி கூறுகின்றான்.

நீர் இங்ஙனங்கூறிய அனுமானத்திலே தோஷி
முன்றி வ்யாத்தி யின்மையின். அஃதெங்ஙன
மெனின்-சபக்கமாகிய பிராமணரிடத்துத்தே
வத்தன்மை புண்டாயினும் புலாலுண்ணுமறி

யமபி இலை - யாகத்தின் கட்டித்தீர் காணப்படுத
லின். என்ற உளவில உத்தரங்குறுகின்றார்.

பூசரருக் கிழிவிலையா கத்துயிர்கொன் *
றருந்தலின்விண் புகுதா நிற்பர் *
கோசமெறித் துரைநவற்று சிரியர்சிறுர்க் *
கிதமதுபின் கொமிட்பான் முன்ன *
ராகமிசு துயர்விளைத்து மிதமதுவாப் *
பொருள்பெறவி னரியவேத *
வோசமிசு யபருலகை யவர்வதைத்த *
சீவனும்பெற் றுய்தலாலே. *

யாகத்து உயிர்கொன்று அருந்தலின் பூசர
ருக்கு இழிவு இலை விண்புகுதா நிற்பர்-எ-து-பூ
சரர் யாகத்தின்கண் சீவகொலைபண்ணிப் புலா
லுண்டார்நளாயினும், புலாலுண்டோர்கள் அ
டையம் பாவத்தினையடையாமல் அதனால் மிகு
ந்த புண்ணியராகித் துறக்கலோசமடையாநி
ற்பார்கள். ஆதலின், அன்றோர் ஒருகாலும் பு
லாலுண்டதேயில்லை.

மேல்வினா. பூசரர் யாகத்தின்கட் சீவகொ
லை செய்யுதும் புலாலுண்டும் தாழ்வடையாது
சொற்கமடைய வேண்டியதென்? மேல்விடை.
கோசம் எறித்து உரைநவிற்று ஆசிரியர் சிறுர்க்

கு இதமதுபின் கொடுப்பான் முன்னர் ஆசுமி
கு துயர்வினத்தும் அது இதமா பொருள்
பெறலின் அவர்வதைத்த சீவனும் அரிய வேத
ஒசை மிகும் அமருலகைப் பெற்று உப்தலா
லே-எ-னு-புத்தகத்தின்க ணுண்டாகிய சத்தங்க
ளைப் பள்ளியின்கட் சிறுவர்கட்கு ஐதுவிக்கும்
உபாத்தியாயரானவர் அன்றோர்க்குப் பின்பு
கத்தை விளைக்கும் பொருட்டு முன்னர் அனே
கங்குற்றமாகத் தோன்றும் துக்கங்களைவினை
வித்தும் அவரது மாதாபிதாக்கள் அவற்றின்
மிகவும் இதமாகக் கொள்ளுதலின் உபாத்தியா
யரும் பொருள்பெற்றுச் சுகமடைதல்போலப்
பூசரர்யாகத்தின் கட்டுகொற்றசீவன் அப்பொழு
து துக்கத்தையடைந்ததாயினும் பின்புமிகவும்
வேதவேசமுழங்குதலையுடையதெய்வலோக
த்தையெய்திச்சுகமடைதலால்யாகம்புரிந்தபூச
ரரும்பரமேசுரனது அருளிஞலவா னுலகம்பு
குந்நுஉய்யாநிற்பார்கள். (எ-று.)

(இதன்கருத்து.) யாகத்தின்கட் பூசரர்விதிபு
ரித்தலாற்பாவமிலையென்றுகூறியது. (யஉ)

இப்படிச்சொன்னசைவசீத்தாந்தியைப்பின்
னும்வாமிதேநாக்கியாகநிமித்தம் இறந்தசீ

வன் சொற்கமடைவது எவ்விதத்தானெ
ன் றுவினாவ, மேலுத்தரம்கு-றுதின் றார்.

உய்ந்திடுமம் மகத்தவிமுன் பரன்கொளலா *
னவ்வுன் றாய் துறலாற் சுத்தி *
தந்தமறை மந்திரராற் றழல் விடங்கெட் *
பிருவிருச்குந் தன்மைத் தவ்வு *
னிந்தடைவு புரியவுனக் கிராமறைக *
குதியற்றற் கியம்பா நிற்சு *
மந்தவுரை யிறைமொழியன் றுரணத்துக் *
கதுவிருத்த மாகை யாலே. *

உய்ந்திடுமம் அம்மகத்து அவிமுன் பரன்கொ
ளலான்-எ-து- யாகத்தன்க ண்றந்துள சீவன்
சொற்கமடையம் அவ்விடத்து ருத்திராவிப்பா
கம் முதற்கொடுத்த மற்றுள்ள தேவர்கட்குமு
றைதவிசாது பின்பு அவிப்பாகங் கொடுத்தலி
ன். உருத்திராவிப்பாக முதலென்பதற்குப்
பிரமாணம். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்
“கட்ட காட்டினடையாடுவ ரியாவர்க்குங் காட்சிய
ண்ணார்-சுட்டவெண் ணீறணிந் தாடுவர்பாடுவர்
தூயநெய்யால்-வட்டகுண் டத்தி லெரிவளர்த்
தோம்பிமறைபயில்வா- சட்டக்கொண் பின்ப
தறந்தோ மேனாமிவர்க் காட்டபட்டோமே,, என்

ஹம்-பெரியபுராணம். “வெய்யகனற்பதந் கொ
ள்ள வேறுமோ வெனுமன்பா - எனய்யமன்த்
தினிடையினியமிக மென்றிடலாற்-செய்யம
றை வேள்வியோர் முன்புதருந்திருந்தவியி-னெ
ய்யம்வரி சிலையவன்றா னிட்டஆ னெனக்கினிய.”
என்றும் வருவனவற்றாந்காண்க.

மேல்வினா. நன்றாயிற்று. முன்னந்தேவாற்
பிதமல்ல புலாலுணவென்று சாதித்தல்வேண்
டிப் பிராமணரைத் திட்டாந்தங் கூற்றீர். அ
வர்கள் யாகத்தின்கட் புசுக்கின்றாரென்பது
கொண்டு இங்ஙனந் தேவர்களுக்குந் தேவாதி
பராகிய உருத்திரற்குமாகுமென்றீர். முதல் ஆ
காரென்ற தேது? இவ்விடத்து ஆகுமென்ற வி
சேடம்யாது? மேல்விடை. ஊன் தூய்து உறலா
ல்-எ-து-யாகத்தின்கணிநுந்த மாமிசமும் யா
தமல்லாதவிடத்திருந்த மாமிசம்போல அளத்த
மாகாமல் சுத்தியடைதலால்.

மேல்வினா. யாகத்தின்கணிநுந்த மாமிசம்
யாதினாற் சுத்தியடைந்தது? மேல்விடை. சுத்தி
தந்தபிறை எ-து அது வேத மந்திரத்தாற் சுத்
தியடையும்.

மேல்வினா. அப்படி மந்திரத்தாற் சுத்திய
டைந்த புலாலுருமாறி யாகத்தி ரூபமடைய

வேண்டும். ஆஹிம்ஸையாற் சத்தியபடைந்ததற்
கு அடையாளம் யாது? மேல் விடை. மந்திர ரா
ல் தழுவல் உட்கொண்டு உரு இருக்குந்தன்மைத்து
அவ்வூர். எ-து மந்திரவாதுகொடுல அக்கனி
உருவமிருக்கத் தக்கதாகச் சத்துத்தம்பனை உடை
ந்ததுபோலவும் மந்திரத்தாற் றடைபட்ட எட்
டி அலரி முதலிய விடங்கொல்லாம் ஒருவரை
மிகக் கொல்லுந் தன்மை கொட்டதுபோலவும்
வேள்விக்கணிநுந்தபுலாவும் மாமிசத்தன்மை
கொட்டி நிருமலத்தன்மையடையும். அப்படி
யாதலின், அது உருத்திராதி தேவாந்திரிதமாம்.
அதனாலே அந்தவுடலத்தின்கணிநுந்த சீவனுந்
திவ்வியபோசத்தை அடைதல். அப்படிப்பா
சீவகிதஞ் சாத்தித்தலின், வேள்விமுடித்த புகா
ருந் திவ்விய பதவிக்கனுக்கலபாகிய சிறப்பினை
அடையாநிற்பார்கள். ஆகம வித்யென்பதற்கு
ப்பிரமாணம் - துருஞான சம்பந்தமுர்த்திதே
வாரம். “பறப்பைப் பறித்தெங்கும் பகுவேட்
டெரியோம்புஞ்-சிறப்பர் வாழ்த்தலைச் சிற்றம்
பலமேய-பிறப்பில் பெருமானப் பின்னாழ் ச
டையான-மறப்பி லாரீகண்டர் டையநீர்வா
ரே., என்றும் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவார
ம். “சுந்தைமயத் துணைப்பியாதே செந்வுடை

யடிமை செய்ய-வெந்தை நீ யருளிச்செய்யா
 யாதுநான் செய்வ தெஃனே-செந்தீயால் வே
 ள்வி யோவாத் தில்லைச்சிற் றம்ப லத்தே-யந்தி
 யும் பகலுமாட வழியினை யலசங் கொல்லோ...
 என் றும் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம் “ஒ
 ருமேக முகிலாகி யொத்துலகந் தானுபுயர்வன
 வு நிற்பனவு முழுகளுந் தானுயிப்-பொருமே
 வு கடல:கிப் பூதங்கனந் தாயப் புனை த்தவனைப்
 புண்ணியனைப் புரிசடையி னானைத்-திருமேவு
 செல்வத்தாற் றீழுந் றும் வளர்த்த திருத்தக்க
 வந்தணர்க ளோதுநக ரெங்குங்-கருமேதி செ
 ந்தா டரைமேவு கழனிக் காளுட்டு முள்ளூர்ந்
 கண்டுதொழு தேனே...” என் றும் மற்றுமவருவ
 னவற்றாற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். இப்படி நீர்சொன்னது
 சத்தியம். யாவருளாவனாகினுஞ் சசக்கொலைப்
 ண்ணுய்பொழுது அவற்றினை மந்திரோபதேச
 த்தினாலே சுத்திபண்ணி அவற்றினைத் தேவா
 ற்பிதம் பண்ணுமற் றனனைக் குறித்துக் கொண்
 று தின்ருளாயின் அவன் நசுத்தமுந் துவணை
 ன்பதுஉபயமதரித்தமே. ஆதலால், நாமும் மந்
 திரோபதேசத்தினுற் பகவைச் சுத்திபண்ணி அ
 தனான் புனிதமாதலின் மாதாவுக்கும் அவளது

சமுசுத்தூள்ள ஈசாதி தேவதைகளுக்கும் நிவே
தனம்பண்ணி அவ்விடத்து இறந்த பசுவை மு
த்தியபடைவித்து நாமுந் தேவியடைய பிரசா
தங்கொள்ளுதலால் அங்ஞடைய பாதத்தை அ
டைத லுண்டையாதலின், உம்முடைய வேள்வி
போலும் நம்முடைய வாழ்ச்சை சரித்திரம்.
மேல்விடை இந்த அடைவுடைய உனக்கு இரு
மறைகூறுது- எ-து- நம்முடைய வேள்வியோ
லப் பசுப்பறித்து வாழ்ச்சை பண்ணலாமென்
று உனக்கு வேதவிதியின்மையின், அப்படிச்
செய்தல்கூடாது.

மேல்வா தியுத்தரம். வேதவிதியில்லாததுகொ
ண்டி நமக்கு ஒரு நகு நறபி லலை. பசுப்பறித்துமா
தாவுக்கு அற்பிதம்பண்ணலாமென்று வாழந்
துரவந்தமுண்டு. மேல்விடை. இயற்றற்கு இ
யம்பா நிற்சும் அந்த உரை இறைமொழி அன்
று- எ-து- அப்படி உனக்குச் சத்திபுசைபண்
ணலாமென்று கூறியவாழதந்திரம் ஈசரவாக்கி
யமன்று.

மேல்வினா. வாழந்ந்திரம் அநீசரவாக்கிய
மென்பது எகிலா? மேல்விடை. ஆரணத்துக்
கு அதுவிருத்தம் ஆகையாலே. எ-து- நம்மா
ல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேதங்களுக்கு உன்னு

பையவாமதந்திரம் வீரோதமாய் ருத்தலினை
னக்கொள்க.

(இதன்கருத்து) வேள்விக் கணிறந்தீவன் கொ
ற்கமடையுபென்றும், அங்ஙனம் வாமதந்திரம்
வேதவிதி யன்றென நும், அதலின் அந்நூலு
கவர வாக்கியமன்றென்றும், கூறியது.

இப்படிச் சொன்ன சைவசித்தாந்தி
பைநோக்கிமேல்வாழ்குகின்றான்.

உம்முடையவேதத்துக்கு நம்முடையவாம
தந்திரம் வீரோதமாதலின் வாமதந்திரம் அந்
கவர வாக்கியமாவதில்லை. வாமதந்திரத்துக்கு
வேதம்வீரோதமாதலின் வேதம் அந்நவர வா
க்கியமென்று கூறுதலும்; அவனைநோக்கி உத்த
ரங் கூறுகின்றார்.

ஆகியவெக் கலைத்துணிவு மவற்றுவவற் *
றுளதெவற்று மடங்கா தாத *
வேகனாரை மறையாதி யியம்புமவற் *
றுளதிழுக்கென் றெவர்க்குஞ் சித்தி *
வாருறவுண் டதைமதியே லருளான *
கமவேத வழிவந் தோர்க்குண் *
டோகைதரும் பிரபசித்தி யொழிந்தவைய *
மவர்க்கெளிதென் றுளத்துட் டேரே. *

ஆகிய எக்ஃலைத் துணிவும் அவற்றை அவற்று
 ளது எவற்றும் அடங்காது ஆதல் மறையாதி எ
 கணுரை-எ-து உலகின்கணுள்ள பலசமய நூல்
 களும் மிருதி புராண கலைஞா னுதிகளும் வே
 தாகமத்தின் வழிநூல் சார்பு நூல்களாதலானும்,
 அவைகளில் முடிந்தபொருள்களை வேதாகமங்
 கள் ஒரோவிடத்து எடுத்துக்காட்டுத லானும்,
 வேதாகமத்துட் பிணிபொருள்கள் அவைகளி
 ன் அளப்பரிதாய அத்தமாயைகயினானும், வே
 தாகமங்களிரண்டுமே நுகுவரவாக்கியம். அதெப்
 படியென்னில், இராசாவின் வாயிற்கணக்கிற் கி
 ராமவழிக்கணக்குக்கள் அளவிடப்பட்டு அக்கி
 ராமவழிக்கணக்குக்களின் இராசாவின் வாயிற்
 கணக்குக்கள் அளவிடப்படாமையோலு மென
 க்கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம் சிவஞானசி
 த்தி-“அருமறையா கமமுதனா லனைத்துமுரை
 க்கைகயினா லளப்பரிதா மப்பொருளை யரன
 ருளா லணுக்க-டருவர்களைப்பின் றனித்தலியேதா
 மநிந்தவளவிற்தர் க்கமொபித் தரங்களினுற் சம
 யஞ் சாதித்து-மிருதிபுரா ணங்கலைகண் மற்று
 மெல்லா மெய்ந்நூலின் வழிபடையாறங்கம்
 வேதாங்கஞ்-சுருதி சிவாகம மொழியச் சொல்
 லுவதொன் றில்லை சொல்லுவார் தமக்கறையோ

கொலைமறுத்தல்

சொல்லொ ணுதே.,, என்றும் 'மற்றும் வருவன
வற்றாற்காண்க.

மேல்வினா. எல்லாச் சமயங்களின் முடிபொ
ருளும் வேதாகமத்தடங்குமாயின், எம்முடைய
வாமதந்திரத்தை வேதாகமங்கள் சொல்லாவெ
ன்றது எப்படி? மேல்விடை. இயம்பும் அவற்
றுளது இழுக்கென்று-எ-து- உன்னுடைய வா
மதந்திரத்தை வேதாகமங்கள் சொல்லும். சொ
ல்லுமிடத்துச் செந்நெறியென்று துதியாது
கொடுநெறியென்று நிந்திக்கும். அஃதென
னில், கொலைமகசூழ்தலின். இதற்குப் பிரயா
ணம்-திருவள்ளுவர். “நல்லா நெனப்பறிவத்யா
தெனின் யாதொன்றுங்-கொல்லாமை சூழநெ
றி.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். அப்படி வாமதந்திரங்
கொடுநெறியாகில், அந்நெறி நின்றோர்க்குத்
தெய்வீகசித்திகள் உண்டாகாமற்போகவேண்
டும். நாதாந்திகளாய்ஐவர் சத்தியை அர்ச்சித்
து அவளது கருணையால் அனந்த சித்திகளைய
டைந்து உலகின்கண்ணேவந்து விளையாடுதலி
ன், வாமதந்திரம் செந்நெறியே. மேல்விடை.
எவர்க்கும் சித்திவாகு உறஉண்டு அதை மதியே
ல்-எ-து- உண்ணினு முயர்ந்தோராகி வேதஞ்

சொன்ன தருமத்திலே நடக்கும் உட்சமயிகளுக்கும் உன்னோடுசமான பாஷாண்டராகிய வேதத்துக்கு அன்னியராகிய புறச்சமயிகளுக்கும் உன்னிலுந் தாழ்ந்தோராய் உலகத்தின் கண்ணே தூர்த்தேவதை பூதபைசாசாதினை அனுகூலிப்போர்க்கும் அவரவர் முற்செய்த கன்மபலத்தினாலே அத்தேவதையை உண்டென்று கருதிவைராக்கியங்களைச் செய்தலினால் அந்தத்தேவதைகள் தங்கள் தங்களுக்குண்டான சத்திக்கு சைய ஒவ்வொரு சித்திகளைக் கொடுக்குமாதலின்; உன் சமயத்துக்கு மாத்திரமுண்டாய் மற்றோரிடத்தும் இல்லாவிடினன்றோ, சித்துபிரதானமாக நாட்டவேண்டும். சர்வரிடத்திலும் உண்டாயிருத்தலின், அவற்றினைக் காரணமாக மதித்து வாதித்தலைவிடுவிடு.

மேல்வினா. சர்வரிடத்திலுஞ் சித்திகளுண்டாகில், எல்லாச்சமயங்களுக்கும் சமமேயென்றது உம்முடைய வேதாகமஞ்சொன்ன தருமத்திலே நடப்பது அதிகமென்று சொல்லுவானேன்? மேல்விடை. அருளால் ஆகமவேதவழிவந்தோர்க்கு ஒகைதரும் பிரமசித்தி உண்டி-எ-து-திருவருள் துணையாக வேதாகமவழியை உள்ளபடி யறிந்து அடைந்தோர்க்கு யாவரானு

ந் கிட்நிதற்கரிதாய நித்தியானந்தத்தைக் கொ
டுப்பதாகிய பரமசிவசித்தி கிடைக்கும். இதற்
குப் பிரமாணம். சிவஞானசித்தி. அருளி னு லா
க மத்தே யறியலா மளவி னு லுந்-தெருளலாந்
சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தை யுள்ளே-ம
ருளெலா நீங்கக்கண் டி வாழலாம் பிறவிமாயா-
விருளெலா மிரிக்க லாகு மடியரோ டிருக்க
லாமே.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றிற்கா
ணக. சுத்தமுத்தி யடைந்தாலொழிந் து யாவ
வெருவன் அடையும்த முத்திகளுந் துன்பமே
யல்லாதின்பமில்லை என்பன குறித்து ஒகைதரு
ம் பிரமசித்தி யென்று கூறினாரெனக் கொள்க.
இதற்குப் பிரமாணம்-திருவள்ளுவர். “தனக்கு
வமை யில்லாதான் றுள்ளேசர்ந்தார்க் கல்லான்-
மனக்கவலை மாற்ற லரி து.,, என்றும் திருஞான ச
ம்பந்தமூர்த்தி தேவாரம். “செல்வ நெடுமாடஞ்
சென்றுசே னோங்கிச்-செல்வ மதுதோயச் செல்
வ முயர்கின்ற-செல்வர் வாழ்திலைச் சுற்றம்பல
மேய-செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வந் செல்
வமே.,, என்றும்-திருமந்திரம் “ஒழிந்தேன் பி
றவி யறவென்னும் பாசங்-கழிந்தேன் கடவுளு
நானுமொன் றானே-னழிந்தாங் கினிவரு மாக்
கமும் வேண்டேன்-செழுஞ்சால் புடைய சிவ

னைக்கண் டேனே,, என்றும் சுந்தரமூர்த்திநாய
 னார் தேவாரம். “விடையின்மேல வருவாண் வே
 தத்தின் பொருளாண்-மடையிலன் புடையாண்
 யாவர்க்கு மறியவொண்ணு-மடையில்வா னைக
 ள்பாயும் வன்பாத்தான் பனங்காட்டுர்ச்-சடையி
 ற்கங்கைதரித்தாண்ச் சாராதார் சார்வென்னை,,
 என்றும்-திருவாசகம். “நெறியல்லா நெறிதன்
 னை நெறியாக நினைவேண்ச்-சிறுநெறிகள் சே
 ராமே திருவருள் சேரும்வண்ணங்-குறியொண்
 று மில்லாத கூத்தன்றன் கூத்தையெனக்-கறியு
 ம்வண்ண மருளியவாறார் பெறுவாரச்சோவே,,
 என்றும்-சிவதருமோத்தரம். “இம்முறைபமந
 ரு மிடுக்கெனய்துவர்-தம்மினு முயர்ந்தவர் ப
 தத்தைத் தாமுன்னி-மெம்முறையானுமெய்யி
 டிக்க ணைதுவே-செம்மைய செல்வமே சிவா
 னு பூதியே,, என்றும்-தத்துவாமிர்தம்-“மூவ
 ரேமுதன் பொழிந்திடு மிடையவர் பதமுஞ்-
 சாவதோடுறு சன்னபென் சாகரத் தமுந்தி-
 மேவுபாதியிற் பட்டுநாண் மிகுதியற் றழியந்-
 தேவர் தம்பதந் தீதென மிகவெறுத்தனனா,,
 என்றும்-சொரூபானந்தசித்தி. “ஆதலா னறிபு
 மறிவெலாங் கைவிட் டந்வினுக் கறிவதாய் நி
 ன்ற-பேதமில் பிரமமொன்றுமே காண்பான்

பேறும்பே ரின்பமாய்ப் பிறத்தல்-சாதலற் றி
ருக்கு மகன்னயோர் வருத்தமில்நியே சாரலா
யிருக்க-வாதரித்தந்யா ரற்பமே விரும்பி யன
ந்ததுக் கத்திலே யமைவார்.,, என்னும் மற்று
ம் வருவனவற்றிற்காண்க. இத்தன்மையுடைய
ன வேதாகம நெறிகளாதலின், அவைகளே அ
திகமென்றதெனக்கொள்க.

மேல்வினா. ஆனால் உமக்குப் பிரமஞ் சித்தி
க்குமாயின் அச்சித்தி அப்பிரத்தியக்ஷமே. எம
க்கு உண்டாகிய பிரத்தியக்ஷ சித்திகள் உமக்கு
ண்டாகா. மேல்விடை. ஒழிந்தவையும்தான் அவர்
க்கு எளிதென்று உளத்துள் தேரே-எ-து-வே
தஞ்சொன்ன தருமத்திலே நடந்து பூரணவஸ்து
சித்தியடைந்தோர்க்குக் கைவசமாகாத சித்
திகள் உலகத்தின்மீது இல்லை. அஃதென்ப
னபெனின், பூச்சக்கிரவர்த்தியாகிய ஒருவனுக்
கு ஓர்கிராமணிபவிசாரணை இன்மையால், அ
ந்தக்கிராமாதிகாரம் அவனுக்கு உண்டென்றும்
இல்லையென்றுஞ் சொல்லவேண்டிவதில்லை. அ
துபோலுமெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமா
ணம்-திருவாசகம். “மண்ணின் மாயை மதித்து
வருத்த மயக்கறு யாகாதே வானவ ரும்மறி
யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே-கண்

ணிலி கால மன்னத்தினும் வந்த கலக்கறு மாக -
 தே கரத்தல்செ டம்மடி யார்பன மின்று களித்
 துமி மாகாதே-பெண்ணவி டாணென நாமெ
 ன் வந்த பிணக்கறு மாகாதே பேரறி யாதவ
 னெக பவங்கள் பிழைத்தன வாகாதே-பெண்ணி
 லியாகிய சித்திகள் வந்தெனை யெய்துவ தாகா
 தே யென்னை டடைப்பெரு மானரு ளீச னெ
 முந்தரு ளப்பெறிவே,, என்று பட்டணத்து
 ப் பிள்ளைபாடல். “பொருளுங் குலனும் டுக
 முந் திறனு-மருளு மறிவு மன்னத்து-மொருவர்
 க்-கருதாசென் பார்க்குங் கறைமிடற்றாய் தொ
 லலை-மருதாசென் பார்க்கு வரும்,, என்று
 அனுபவசாரம். “அறமு நலகிரும் பொருளு-
 னின்பமு மருந்தங் கருநல்குந்-துறவுங் கல
 வியந் துணிவொடு நிலைமையந் தூய்மைய மிக
 நல்கு-நிறமு நீர்மையு நினைந்தவை முழுவது
 நிகரில்லீ டது நல்கு-மறிவு னன்சமு லொழிய
 வங் கவைநினைந் தழிபவ ரந்நென்னே,, எ
 ன்றும் பற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) வேதாசமம் ஈசரவாக்கிய
 மென்றும், அவற்றின் வழி நடப்பதே செந்நெ
 ற்பென்றும், பூரணவஸ்து சித்தியே சித்தியெ
 ன்றும், கூறியது. (யச)

இப்படிச் சொன்ன சித்தாந்தியை
நோக்கியே லும்வாமி கூறுகின்றான்.

உம்முடைய வேதாகமவழிப்படி நடந்து
ளொர்க்குப் பூரணவஸ்து சித்திக்கு மென்று நீர்
சொல்லுவதே யொழிந்து நம்முடைய வாமத
ந்திரானுசாரணமேயோல உமக்கு அந்தவஸ்து
உடனே பிரசன்னமாவதில்லை. ஒருவன் கூழை
னுங் காடியேனும் பசிக்கு உதவினதே தேவா
முதமென்பது போல உம்முடைய வேதாகம
வழி நின்று வஸ்து சித்திக்குமோ சித்தியா
தோவென்று பிரயாசப்படுவதிலும் வாமதந்தி
ரத்திற்சொன்னபடி நின்று சத்தியை ஆராதித்
து எளிதிற் சித்தியடைவதே விவேகமென்றுகூ
றுதலும், அவனுக்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.

தேர்ந்தலைகொல் கீழ்நொடு சேர்வதெளி *
துயர்மனையஞ் சேரக் கிட்டா *
சார்ந்தழிவேண்டியதருமாற்றனை தீதருமெம் *
மிறைபயிவண் டனிற்சார் வாய்ப்பின் *
பேர்ந்தடுமெண் கருமிகளீசார் வுன்னதுலோ *
கிதன்மகிழும் பெரியோய் ஞானங் *
கூர்ந்தவர்வான்சிறப்பெனினுங்கொலையின்வரு *
மெனிற்கடையாக் கொள்வதன்மே. *

தோர்ந்திலைகொல் கீழ்நொடு சேர்வது எளிது உயர்மனைடஞ் சேரக்கிட்டா சார்ந்திழன் வேண்டிய தருமால் எம்மிறையும் தன்னத்தரும்இ வண்டனிற் சார்வாய்ப் பின் பேர்ந்தும் என்னக ருடிகள் சார்வு உன்னது-எ-து-இங்ஙனம் கூறிய வற்றுள்ளும் இதனை நீடுகவும் விசாரியாது கூறின. அஃதெங்ஙனமெனின், இப்பூமியின்கண் ஒரு புலையனைக்காண்டலும் அவனது நட்புக் கொள்ளுதலும் அரிதல்ல. எளிதினாகும். அவனாற் பெறும்பயனும் புல்விறகு முதலியகருமமாம். தேசாதிபதியைச் சினேகித்தல் ஒருவர்க்கும் எளிதற்கூடாது. அவனது வாயில் மந்திரியாதி யோர்களை ஒருவன் அனுசரித்துச் செய்கிற உபசாரத்தளவில் ஏககாலத்தாயினும் அனேககாலத்தாயினும் இராசசமுகங்கிட்டுதல் செய்வன். அப்படி அந்த ராஜாவை அடைந்து அவனது சித்தம்வர நடந்தானாகில், அவனைத் தன்போலத் தேசாதிபதியாக்குவன். அப்படி எம்முடையக ரீத்தாவையாவனொருவன் கருதுச் சுருதி குருக வாணுபவ சித்தமாக அடைந்தானாகில், அவனைத் தன்மயமாக்குவன். அதுவன்றி, இவ்வுலகின் கண் ஒருமகத்துவம்போலக்காட்டி அவற்றினால் தமதுசீர்த்துக்கு அருந்தல் பொருந்தலையும் கீர்த்தி

தூயையும் பிறராலடைந்தும் அச்சர் ராந்தியத்து
அழிவனவாகிய தம்பனாதி அட்ட கன்மங்களை ஒ
ரு பொருளாகக் குறித்த புல்லறிவாளர் அனுசரி
க்கும் நெறிகாண் உண்னுடைய வாழ்ந் திராதி
கொடுநெறிகள். இதற்குப் பிரமாணம். “வலி
தொருபுலையன் றன்மனைக் குயர்ந்தோர் வரி
னெதிர் தொழுதுபுன் கருமஞ்-சொலுமுன மு
டிப்பனமைச்சரா திகளாற் றுரைதனைப் படை
கலடைந்தோர்க்-கலகில்வாழ் வருள்வ னெனத்
தமை நினைந்தோர்க் கருள்வர்புன் றேவரெண்
கருமங்-குலவுமீ சனுந்தன் னடியராற் றனையே
குறுகினர்க் கருளுவன் றனையே,, என்றும் ம
ற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. ஆனால் வாழ்ந் திரத்தை அட்ட
கன்மங்களை இச்சித்தோரன்றி மேலாகத்தேவ
ன்மைய ஞானிகள் அனுசரியார்களோ? மேல்
விடை. உலோகிதன் மகிழும் பெரியோய் ஞா
னங் கூர்ந்தவர் வான் சிறப்பெனினும் கொலை
யின் வருமெனில் கடையாக் கொள்வர் அன்
தே. எ-து- கொலையாதிசட்டு அஞ்சாமை செ
ய்தலினாலும், சத்திபூசையின்கண் அனைக்கி
நீ கணங்களுக்கு நதிநாயகமாய்த் தோன்றக்க
ளித்து விளையாடுதலினாலும் உனக்கொருவர் நி

கரிலையென்றும் நீயே என்னுடைய பிராணசினெகனென்றும் இதற்குச் சந்தேகமில்லை வலக்கைதாவென்றும் உலகின்கண் மூடநுளெல்லாம் முழுமுடனாகிய உலோகாயதனாலே மகிழப்பட்டுள்ள பெரியோனே! கூறுதும். கேட்பாயா. ௧. ஆருடனானத்தையுடைய நாதாக்கள்மோகிமெளிதிற் கிடைப்பதாயினும் ஒருகொலை முன்னிலையாகக் கிடைக்குமாயின் அதனைக்கடையான யோகிமாகக் கைவிரிவராதலின், இங்ஙனம் கொலைமுன்னிலையாக மறுடைக்கண் நரகத்தைவினைக்கும் அட்டகன்மங்களைத் தருவதாகிய உன்னுடைய கொடுநெறியை ஒருகாலும் விரும்பார்கள். (௭-று.) உலோகாயதன் மகிழும் பெரியோய் என்பதற்குப் பிரமாணம்-சிவஞானசித்தி. “வாழுவே வல்லை வாமி வலக்கைதா வென்னு யிர்க்குத்-தோழனீ யுன்னை யொப்பார் சொல்லிடி நிலைகண்டாய்-கோழைமா னுடர்தீ தென்னுங் கொலைகள் வாதி கொண்டே-சூழும்வார் சூழலார் மொய்ப்பச் சுடரெனத் தோன்றி னுயே, என்றும் மற்றும வருவனவற்றிற்காண்க. கொலையான் வரும் பேற்றைக் கடையாகக் கொள்வரென்பதற்குப் பிரமாணம்-திருவள்ளுவர். “நன்றாக மாக்

கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்- கொண்
 று கு மாக்கங் கடை.,, அன்றயும், “அவிசொரி
 ந் தாயிரம் வேட்டலி னென்ற-னுயிர் செகுத்
 துண்ணுமை நன்று.,, என்றும் மற்றும் வருவ
 னவற்றாற் காண்க. ஞானிகள் அட்டகன்மநெ
 றியை வேண்டார்களென்பதற்குப் பிரமாணம்
 திருமந்திரம். “வேண்டார்கள் கன்மம் விமல
 னாக் காட்டட்டோர்-வேண்டிவார் கன்ம நல்லி
 சை யார்ச்சிப்போர்-வேண்டார்கள் கன்ம மிகு
 சிவ யோகிகள்- வேண்டார்கள் கன்மம் விழுமி
 யோர்ந் தன்பே.,, என்றும்- புலான்மறுத்தல்.
 “இம்மைப் பயனா மிருநாலு கன்மங்க-டம்மு
 ட் குறித்துண் கொடுபூசித்-தம்மார்க்கஞ்-செய்
 வ தலது சிவஞான வாரிதிசேர்ந்- துய்யமவர்க்
 காகா வுணர்.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றா
 ற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) தூர்த்தேவதா பிரசன்ன
 மெளிதென்றும், அதனான் வரும்பயன் மிக
 வுஞ் சிறுமையினையுடைய அட்டகன்மங்களெ
 ன்றும், அதனை அனுசரிப்போர் மிகவும் புல்
 லந்நிலையோரென்றும், சிவப்பிரசன்னம் மிக
 வும் அருமையுடையதென்றும் அதனான் வரும்
 பயன் மோக்யமென்றும் அதனை அனுசரிப்போ

நீர் மிகவுமுயர்ந்ததத்துவஞானிகளென்றும், கூறியது. (௨௫)

இப்படிக்கூறியசைவசித்தாந்தியை
நோக்கமேலும்வாழ்குறுகின்றான்.

நீர் இங்ஙனம் தத்துவஞானிகள் கொலைசெய்தலும் புலா லுண்ட-லுஞ் செய்யாரென்பது கூடாது. அதேனெனில், உலகத்தின்க ணுண்டாகிய ஞான நூல்களெல்லாம் ஞானிசரித்திரம் அக்கினி க்கொப்பென்று கூறுதலான். அக்கினியின் கண் யாதொரு மவாழிகளீசார்ந்ததாயினுஞ் சுட்பிநீ ருக்குதல்போல ஞானியானவனும் யாதொரு புகிப்புறந்தடைந்த காலையினும் நன்று தீதெ ன்றுபாராமற்கொண்டு ஞானாக்கினியாற்றகனம் பண்ணிப்போடுவன். ஆதலின், ஞானமில்லாதவ ரே புலா லுணவு விடவேண்டும்- ஞானிக்கு அஃ தில்லையென்றாயாகில்; அவ்வுரை பழுத்தன்று மேலுத்தரங்குறுகின்றார்.

*

அன்றழற்கொப் பறிஞ்செதி ரருவினையைச் *
சுட்தலிஞ லன்றி யாதந் *
தின்றன்மரு ளாநினர்ளிப் டமுதுளநீ *
ராடிபுண்மோர் திகழ்தீத் தாளுய்க் *

கன்றியெரிக் குதல்விலக்க விலவுனிற் *

சிலவிலக்கிக் கசிந்து நீயோ *

மொன்றருந்த வெணையொருவன் றரவுண்ணான்

கொலைதடுத்தான் பிரைத்து டாயால். *

அன்று அழற்கு ஒப்பு அறிஞர் எதிர் அரு
வினையைச் சுறிதலினால் - எ-து - அக்கினிக் குச்
சமான்ம் ஞானியென்பதொக்கும். அதுகொ
ண்மி நீகூறியது அருத்தமன்று. மற்றெஃங்ஙனமெ
னின், ஞானியானவன் சஞ்சிதகர்மத்தைக் கு
ருகடாக்கித்தாற்போக்கிப்பிரார்த்தனைமத்தை
எடுத்த உடலின் கண்ணே அனுபவித்துத் தொலை
த்துமேலுமொருசனனத்துக்கு ஏதுவாகவரும்
ஆகாழியகர்மத்தைத் தற்போதமிறந்தவிடத்து
உண்டாகியஞாளுக்கினியாற்சுறிதலின்; அக்கினி
க்கொப்பென்பார். இதற்குப்பிரமாணம் - சுவ
ப்பிரகாசம். “எல்லையில்பிறவி நல்கு மிருவினை
யெரிசேர் வித்தி-னொல்லையி னகலு மென்ற
வுடற்பழ வினைக ளாட்டுந்-தொல்லையில் வருத
ல் போலத் தோன்றி ரு வினைக ளாண்டே - லல்
லொளி புரையு ஞானத் தழலுற வழிந்து போ
மே.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.
அன்றி யா தும் தன் னீ மருள் - எ-து - அல்லது யா

தொருபதார்த்தமுந்தள்ளாதுபுகிப்பான் ஞானி
யென்னுமிடத்து, ஒருவர்மலாதிகளையிடினும்
தள்ளாதுபுகித்தல்வேண்டும். அப்படிப்புகித்தத
னால் குற்றம்யாதெனின், அங்ஙனஞ்செய்தல் மி
குதியுமறியாமையினைத் தருவதாகிய பைத்திய
மென்னப்படுமா தலின், அங்ஙனமுடையோர்க்கு அ
றியாமையுதல் மிகவுட்படுது. ஞானியானவ
ன்யாரெனின், - அருளிநர் உளநீர் ஆடி வீட்ட
முது உண்போர்-ஊ-து-ஞானிகளெனப்படுவோ
ர் அந்தக்கரணம்புறக்கரணமடக்குதல் ஒருவழி
ப்பறிதல் பொறை திடம் ஞானமடைதல் சத்தி
யங்குறுதல் இன்சொற்குறுதல் தானஞ்செய்த
ல் உயிர்கட்கிதஞ்செய்தல் ஆதியானமானததீர்
த்தமாடிமுத்தியாகிய அமுதின உண்டிருப்போ
ரெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம். காசி
காண்டம். “சத்தியந் தானஞ்சமதம மின்சொ
ந் சாற்றுத லொருவழிப் பறிதல்-புத்தியே மு
தல் கரணமோர் நான்கு மடக்குதல் பலன்கள்
போம் வழியி-னுய்த்திடா தமைத்தல் பொறை
திட ஞான முயிர்க்கெலாந் தண்ணளி புரித-லி
த்தற மன்னதது மானத தீர்த்த மெனவெடுத் தி
யம்பினர்மேலோர், அன்றியும் “உரைப்பருமா
னத தீர்த்த மோதிழந்-எருக்கமின் ஞானநீர்

சென்னை மாநகராட்சி

தோய்தன் மந்த அந்நிபுட்பொடு வெறுப்பென
வளம்பப் பட்டே தோய்துட்பகுதி துமிடலங் க
முது மென்பதே. ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
நினை. ~~“சுத்திய மு~~ ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
யுரீகட் கெல்லா- ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
புண்ப்பது சிவத்தை ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
மத்தி னருளிய ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
ச் சமயத் தோர் ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
ட்டம். ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
டமுத முவப்பது ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
ப்பது யருளைக் ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
து மருந்தவக் ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
தொடுப்பது சாந்த ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
ம்க் குசவ-னடித்தல ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
பை யனுப்பவர்க் ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
லீ றும்-மற்றும் ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
ன்மையுடையோர் ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
ற்கு விரோதமாகிய ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
லாகிய துரீக்கருமங்க ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
ண்டு அந்நெறியே ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
வோர் அஞ்ஞானிகளெ ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
ற்குப் பிரமாணம்-செ ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
ணன் பரம சிவஞானி ~~ச. ச. அம்-மெய். மொழிச் ச~~
பாப விதமும் பயிற்றி

டிணு-முண்ணுன் போக மெனப் பனுவ வுரை
 க்கு மதனா லொருதலையே- நண்ணேந் துயர
 மெனப் பெரிதோர் நவையு மியற்றி நசையா
 லே-மண்ணே ரவல மாசுறையை மாற்றி யிட
 வே வல்லாரார்,, என்னும்-சிவஞான தீபம். “நி
 லையுறுதி யாசார மொழுக்கஞ் சீல நிறையந்வு
 க்ருணைதவ நெற்றி லாமற்-கொலைகளவு கட்கா
 ம முதலா வுள்ள கொடும்பாவ மேதவயாக் கொ
 ள்ளந் தீயோ-ருலகிலருஞ் சிவனருணா லோத
 லாகா தோதினுமங் கவருரைகொள் ளொரு
 து நீலம்-புலையர்மரு விறிந்தெருவிற் பொல்லா
 க் கும்பி பொருந்தியிடுங் குழியதனுட் பூத்ததா
 மே,,என்னும் - “ஞானவா ரமுதச் சுவையினை
 ச் செவியா னலம்பெறக் கேட்டவப் பொழுதே
 யானகா ரியமு மாகுகா ரியமு மாயலாக் கட
 வகா ரியமுங்-கானன் ராயே கழிதரு மென்றந்
 களிதர வமுதமே யுண்ட-ஞானிதா னழியும் வி
 டயமே விடுமோ நண்ணிடின ஞானியன் நவ
 னே,,என்னும்-அருட்டிரகாசம். “வேதத்தி லாக
 மத் திற்புக றாய விதிதவறார்-கோ துற்றிடினுந்
 தமதற் றிருப்பார்கள் கொள்ளையன் நித்-திதைத்
 தினமுனைப்போ லும் புரிந்தது செந்நெறியா-
 வாதுப்ப ரோகெடு வாய்சிவ ஞானங்கை வந்

தோய்தன் மற்றது-விருட்பொடு வெறுப்பென
விளம்பப் பட்டதோர்-கருப்புகுத் திடுமலங் க
முவு மென்பவே.,, என்றும்-மெய்மொழிச் ச
ரிதை. “சத்திய முரைக்க னானார் சகலபரி வு
யிரீகட் கெல்லா- நித்தலு மிதமே செய்ய நி
னைப்பது சிவத்தைமென்று-மத்தனவே தாக
மத்தி னருளிய பொருளிம் மூன்று-மெத்திற
ச் சமயத் தோர்க்கு மெம்மதங் கருக்கு மி
ட்டம்.,, என்றும்- “உடுப்பது சீல முணவுவிட்
டமுத முவப்பது ஞானமா யடந்தை -கொடு
ப்பது மருளைக் கொள்வது மறத்தை யிருப்ப
து மருந்தவக் குகையாம்-விடுப்பது குற்றந்
தொடுப்பது சாந்தம் வெல்வதுந் தம்பைமெ
ய்க் குரவ-னடித்தல யலசே முடிப்பது பிறப்
பை யனுப்பவர்க் கருந்தொழி லிவையே.,, எ
ன்றும்-மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.-இத்த
ன்மையுடையோர் ஞானியென்றமையான் இத
ற்கு விரோதமாகிய கொலைபுலாலுணவு முத
லாகிய துர்க்கருமங்களை ஆசைமிசுதியாற்கொ
ண்டு அந்நெறியே செந்நெறியென்று நாட்டு
வோர் அஞ்ஞானிகளென்பது மாயிற்று. இத
ற்குப் பிரமாணம்-சிவதருமோத்தரம். “பண்ண
னான் பரம சிவஞானி பாவ விதமும் பயிற்றி

டிணு-முண்ணுன் போக மெனப் பனுவ லுரை
 க்கு மதனு லொருதலையே- நண்ணேந் துயர
 மெனப் பெரிபோர் நவையு மியற்றி நசையா
 லே-மண்ணே ரவல மாசுரையை மாற்றி யிட
 வே வல்லாரார்,, என்னும்-சிவஞான தீபம். “நி
 லையுறுதி யாசார மொழுக்கஞ் சீல நிறையந்வு
 கருணைதவ நெற்றி லாமற்-கொலைகளவு கட்கா
 ம முதலா வுள்ள கொடும்பாவ மேதவடாக் கொ
 ள்ளந் தீயோ-ருலகிலருஞ் சிவனருணா லோத
 லாகா தோதினுமங் கவருரைகொள் ளொரு
 து நீலம்-புலையர்மரு விநிந்தெருவிற் பொல்லா
 க் கும்பி பொருந்தியிடுங் குழியதனுட் பூத்ததா
 மே,,என்னும் - “ஞானவா ரமுதச் சுவையினை
 ச் செவியா னலம்பெறக் கேட்டவப் பொழுதே
 யானகா நியமு மாகுகா நியமு மாயலாக் கட
 வகா நியமுங்-கானன் ராயே கழிதரு மென்றந்
 களிதர வமுதமே யுண்ட-ஞானிதா னழியும் வி
 டயமே விடுமோ நண்ணிடிண் ஞானியன் நவ
 னே,,என்னும்-அருட்டிரகாசம். “வேதத்தி லாக
 மத் திற்புக றாய விதிதவறார்-கோ துற்றிடி னுந்
 தமதற் றிருப்பார்கள் கொள்கையன் றித்-திதைத்
 தினமுண்ப்போ லும் புரிந்தது செந்நெறியா-
 வாதிப்ப ரோகெடு வாய்சிவ ஞானங்கை வந்

கொலைமறுத்தல்

தவரே., என்றும்-“நிலையாம்புலனெமகொள்வன்
 ஞவர் முலர் நிகழ்த்துசைவத்-தலையாய முலர் தி
 ருவாத ஞர் தருதமிழ்-ளிலையாக மாதுபங் கூ
 ரு வுனக்கிவ் விருநிலமேற்-கொலையாத ஞனி
 பணலாமென் ருரெவர் கூறுகவே., என்றும்-
 மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. இதுவன்றி,
 நீ அக்கினிக்கொப்பென்ற சொற்கு இன்னமொ
 ரு தோஷமுண்டு. கூறுதும். திகழ்த்துத்தாளுய்க்
 கன்றி எரிக்குதல் விலக்கல் இல ஊனிற சிலங்
 க்கிக் கசுந்து நீ ஒரொன்று அருந்தல் என-
 எ-து- பிரகாசமயமாகிய அக்கினியானது ஒ
 ரொரு முன்னிலைபாக ஒன்றினைச் சுடுவதன்றித்
 தனது சுதந்தரத்தாற்பற்றி ஒன்றினை யுஞ் சுடா
 து. பரேச்சையாற் சுடும்பொழுதும் ஒரொரு
 பதார்த்தங்களை இச்சத்துச் சுடும் வெறுத்து
 த்தள்ளியும் விடாது. அந்தொருப்பினை நீபலா
 லுண்டலினால் உனக்கொப்புக் கூற்றையாய் வ்
 பன்றி மாமிசம்போல நாய் கழுதை முதலியவ
 றிற்றின் மாமிசத்தையம், உடும்பு மாமிசம்போ
 ல ஒண்ணுமாமிசத்தையம், சமயாகக்கண்ணி பசி
 த்தல் வேண்டும். அதுவன்றி, அன்னபாளுதிக
 ளில் ஈ ஏறும்புபாச்சை கரப்பான் முதலியவற்
 றின் ஒன்று வீழ்ந்திருப்பக்காணினும், மிகவும்

அரோசகமுடையனாய் உண்டகோற்றையுங் கா
 ன்றிடக்கண்டேம். அதனானும், ஓரொரு மாமி
 சத்தை இச்சித் துப் புகித்தலினானும், அக்கினிக்
 கொப்பென்றல கூடாது. சில பதார்த்தத்தில்
 அரோசகமடைவெனன்பதற்குப் பிரமாணம்.
 “உண்டிமிஞ் சோற்றி னூடே யோர்மயி ரெறு
 ம்பி யாதுங்- கண்மிமுன் பருந்தி லாய்முன் ப
 யின்றதுங் கான்றிட் டாயான்-மண்டனிற் டண்
 றி யாதி மலத்தைமுன் பழக்கத் தாலுட்-கொ
 ண்டிட விரும்புமா நென் கூறுதி யந்வி லாதோ
 ம்,” அன்றியும், “ஊறுகா யாதி தன்னி னுத்தி
 ததோர் புழுக்கண் டாயேல்-கேறவே வீசிச் சி
 ந்தை மெய்மிகக் குலைந்துற் றுயா-னாறுமுன்
 புழுத்த தேனு நனிமிக விரும்பி யுள்ளந்-தேறி
 நீ யுண்ட வாறென் செப்புதி தெளிவி லாதோ
 ம்,” அன்றியும்- “தகருன தெதுரே சிந்தத் தாண்
 நெறித் திட்ட கோழை-புகலுமுன் மீதுற்றூக்க
 ம் பொருகுகங் குலைந்துற் றுயாந்- பகர்தரு
 மவற்றி னூனைப் பற்றிய முன் யோடு- மகமக
 ழ்ந் தயின்ற வாறென் னறைகுதி யந்வி லாதோ
 ம்,” என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

பிழைபுறுதல் சிந்திது என்பதுதொட்டு நீயோ
 ரொன்றருந் தவென்னை யென்பது காறும் சத்தி

புசைக்கு மாமிசம் நிவேதிக்கவாமென்ற வாமி
யைமறுத்து; சத்தியாது தேவதைகளுக்கு மா
மிச நிவேதனம் யோக்கியமன்றென்றும், வேள்
விசெய்தல் வேதவிதியென்றும், வேதாகமம் ஈ
சுவாக்கியமென்றும், பரமமுத்தியால் இன்
பமுண்டென்றும், அட்டகன்மத்தாற் றுன்பமு
ண்டென்றும், தன்னுயிர்போல மன்னுயிரிக்கு
இரங்குமருளுடையோரே ஞானிகளென்றும்,
சாதித்தது.

இப்படி வாமியைமறுத்த வேலையில், அவணி
ருந்த பெளத்தன் சைவசித்தாந்தியை நோக்கி
க் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் வாமியை நீர் மறுத்தது உபயம
நசித்தாந்தமே. அஃதெங்ஙனமெனின், வாமி
யானவன் புலாலிச்சையினால் ஒன்றைக்கொண்
ற நுந்துதலின், அவனது சரித்திரத்தாற் புண்ணி
யமேயில்லை. ஒரு ஞானியானவன் தானாக ஒன்
றைபுங் கொன்ற நுந்தவொண்ணாது. வேறொரு
வன் ஒன்றனைக்கொன்று அதிநூனை யூட்டி நுநா
கில், வாங்கிப்புசிக்கலாம். அஃதெப்படி யெனி
ல், ஒருவன் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தால் அந்த
ப்பண்ணியம் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தவனை ய
டைதலுந் தண்ணீர் குடித்தவனுக்குத் தாகம் நீ

நீகுதலுமன்றிப் புண்ணியம் இவனுக்கில்லாத
துபோல; ஒரு சீவனைக்கொன்றவனுக்குத் தோ
ஷமன்றித் துன்றவனுக்குத் தோஷமில்லையென்
று கூறுதலும், அவனைமறுத்து மேலுத்தரங்
கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. ஒருவன் ஊன்தர உணின் கொ
லைதறித்து ஆண்டு உரைத்திடாயால்-எ-து-ஒருவ
னொரு சீவனைக்கொன்று அந்தமாமிசத்தை உ
னக்குப்பிடிப்பிக்க நீபித்தாயாகில், உன்னைப்
பு அந்தப்பாவம் விடாது. அதேனெனின், நீ
மாமிச பகஷணியாதலின், உன்னுடைய மனன்
சீவகொலையே இச்சித்திருக்கும். அதனால் ஒருவ
ன் கொன்றிடுமிடத்து இது தோஷமென்று வி
தித்து விலக்கினால் உனக்கு அந்தமாமிசத்தை
ஊட்டாணென்பது குறித்துத் தோஷமென்று
விலக்காயாதலானும், கொலையையிச்சித்ததோ
ஷம் மாமிசபகஷண தோஷம் கொலைதறித்துப்
பகர்கிலாததோஷம் இம்முன்றுதோஷமும் உ
னக்கு உண்டாமாதலின் எனக்கொள்க. இதற்
குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம் “உண்
னை ஆனை விரும்பி பியூர்க்கொலை-யெண்ணுவா
ன்கொலை கண்டிரங் கால்கொலை-பண்ணுவா
ரைத் தறித்துப் பகர்கிலா-னண்ணுவாவிரோ

பெணு நால்வரும்,, என்றும்- இதிராசம்.
 “கொன்றான் கொலச்சொன்னுக் கூசவறுத்தா
 னட்டால்-நின்றான் விலக்கிடான் சென்றென்
 று-கொன்றவனக்-குட்டவங்கனிடெரிக்க வெ
 ந்துகொடு வெந்நரகிற்-பட்டழன்று வீழ்வார்
 பதைத்தது,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றிற்
 காண்க.

(இதல்கருத்து.) ஆகாமிபத்தைச் சுபிதலினால்
 ஞானி அக்கினிக்கொப்பென்றும், மாமிசபக்ஷ
 ணி இராகத்துவேஷி முடையவனாகையால் அக்
 கினிக்கொப்பல்லென்றும், ஒருவன் கொன்றி
 டத்தினி ஞானினும் பாவமுண்டென்றும், கூ
 றியது. (யசு)

இப்படிக்கூறியசைவசித்தாந்நுடையே நாக்
 கிடேயலும்பெளத்தரில் ஏகதேசிகூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் அந்தப் பெளத்தன் கூறிய உரைப
 ழுது.. அஃதெனினில், ஒருவன் கொன்றிடத்
 தன்று கொலைதடுத்தப் பகராமையால், யாவ
 றொருவன் சீவகொலைகண்டவிடத்து இதுதோ
 ஷிமென்று தடுக்கவும், அவனதுகேளாமல், வ
 ந்ததோஷம் எனக்குவரட்டும் நீருண்ணுமெ
 ன்று உளட்டிஞ் புசிக்கலாம். நமக்கு அப்

பொழுது தோஷியில்லைமென்று கூறுதலும்;
அதற்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.

உரைத்துமுரு பயங்கொலைசெய்யாருவனைச் *
சார்ந் தவற்குநர குளமண் னுள்வோ *
னிநுத்தரையிற் பொருடிருடே வெனக்கவர் *
வோ னெரிந்தமர்வீய்த் திடலிற் ருளாய் *
மரித்திடினு மகத்தல தூண் றினலருளன் *
மையிற்றுபர்பின் மறலி தூத *
ரநுத்தன்மெய் கலியின்மருந் துயிருயங்களை *
டிதியிவற்றா னருந்த நீதே. *

உரைத்துப் பயம் உள கொலை செய் ஒருவ
னைச் சார்ந் தவற்கு நரகு ளள மண் னுள்வோ
னிநுத்து அறையில் பொருள் திருடே வெனக்க
வர்வோ னெரிந்தமர் வீய்த் திடலின். எ-து-கொ
லைசெய்தல். னு கொல்லியம் அச்சமடையாது அத
னைச்செய்யும் ஒருவன் வேறொருவன் கூடியிரு
ந்து அவனுடைய அன்னபாளுதிகளை உட்கொ
ண்டாளுதில் உட்கொண்டவனும் அவனுடைய
நரகமடைவன். அஃதெந்நவனமெனின், ஒருவன்
இராசாவினது களஞ்சியத்திற் றிருநிட்போது
அவனது சீலேகராயிருந் துள்ளவர்கள் அவன்
நேக்கி இராசாவினது களஞ்சியத்திற் றிருநிட்போது

மகாகெடுதி அதுசெய்யவொண்ணுதென்றவிட-
த்து, கெடுவந்தால் நான் அனுபவிக்கிறேன் உங்-
களுக்கென்ன நீங்கள் என் வீட்டிலிருந்து சிக-
மாக உண்டு கொண்டிருக்கின்றீர்கள், அவர்
வார்த்தையை நம்பியிருந்தவர்களும் அவருடைய
மரணமடைதல் போலுமெனக்கொள்க.

இப்படிச்சொன்னவைவசிக்கிறதாயிற்று நாக்கி-
ப்பெளத்தரிப்பின்னுமொருவன்கூறுகின்றான்

இங்ஙனம் இவர்கள் கொன்றுதுன்பலாமெ-
ன்னுமதுவும்பாவம். ஒருவன் கொன்றிடத்தின்-
னலாமென்னுமதுவும்பாவம். கொன்றிடமுள-
விற்கொலைதடுத்தக்கூறப்பின்புதினலாமெ-
ன்னுமதுவும்பாவம். யாவொருபுறம் பிறன்கொ-
லையினாலிறந்தசீவனது உன்னத்தினாலாகில்,
கொன்றார் பாவந்தன்னாரைக்குமுண்டு, என்றுகூ-
றிய உலகமழக்கவுண்டெமயால் இவனுக்குத்தோ-
ஷமுண்டென்பது நிச்சயம். இவையன்றி, தன்-
னியல்பாய் மாய்ந்த சீவன்தான் மண்ணினை மர-
த்தினை யொக்கும். அவற்றினைப் புசித்தா னாகிற்-
பாவமில்லை.

மேல்விடை. தானாய் மரித்திடினும் மகத்த-
லது உளனினால் அருளலையாயில் பிண்டமறவி-
தாதர் துயர் அருத்தல்மெய்-எ-து-தன்னியல்பா

மாய்ந்த சீவன தூயினும் யாகமல்லாவிட
 து ஊனருந் துதலெல்லாம் உயிர்களிடத்து அ
 ளலலாதபடியினாலே, ஊனியுண்ணிவந்தோ
 அவற்றின் திசையால் மற்றொரு சீவனுக்கு
 பரணம்வந்தவிடத்தும் இரங்கா துசந்தோஷத்
 தயடைவதெனின், அதுவுங்கொலையே. ஆதலி
 ன், எவ்விதத்தாயினும் புலாலுண்டோர் நாகத்தி
 கண் யமதண்டமடைதலே சத்தியம். இதற்கு
 பிரமாணம் - திருவள்ளுவர். "படைகொண்டா
 ந் நெஞ்சம்போ னன்றாக்கா தொன்ற-னுடல்
 னவையுண்டார் மனம்., அன்றியும் "பொருளா
 ட்சி போற்றுதார்க் கில்லை யருளாட்சி-யாங்கில்
 லை யுன்றின் பவர்க்கு., அன்றியும், "செயிரிற் ற
 லைப்பிரிந்த காட்சியாருண்ணு-ருயிரிற்றலைப்பி
 ரிந்தான்., அன்றியும், "உண்ணுடையுள்ளதுயி
 ர் நிலையுண்ண-வண்ணத்தல் செய்யா தளறு.,
 னன்றும்-தருமந்திரம்- "பொல்லாப் புலாலைநா
 கரும் புலையரை - யெல்லாருங் காண வியமன்
 றன் னாதவர்-செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகி
 டை-மலலாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாடே.,
 னன்றும்-இதியாசம்- "இட்ட விரை யாசையா
 லெய்தியமீன் னாண்டில்வாய்ப்-பட்டதென நா
 விரசம்ப. ர்த்துலகர்-கெட்ட-விருளா ருலகத் தி

லெய் துவர்க ளென்றா-ராளாருநெ நஞ்சுத்தவர்.,,
 என்றும்-மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.எவ்வி
 தத்தும் ஊன்றின்முல் நர்கமென்பதனால், பிரா
 ண ஆனிவரினும் விஷம் போலக் கண்டு நீங்க
 வேண்டுமென்ப தாயிற்று. மற்றொருவர் தண்
 டனையான் வந்துகூடினும், விஷ முண்டவன்மா
 ற்றவிழ்தந் தேடுதல்போல உடனேபரிகாரஞ்
 செய்வேண்டுமென்பதாயிற்று. இத்தன்மை
 யாதலின், ஊனுண்ணார்க்கு ஊட்டிதலும் மகா
 பாவமென்பதாயிற்று. இதற்குப் பிரமாணம்-
 “கொன்றி லாரைக் கொலச்சொலிக் கூற்றார்-தி
 ன்றி லாரைத் தினச்சொலித் தெண்டித்தார்-ப
 ன்றி யாப்பிபடி யிற்பிறந் தேழ்நர-கொன்று
 வாரசரணையி துண்மையே.,, அன்றியும், “கொ
 லையஞ் சாத்தொரு வற்கஞ்சிக் கொன்றுளார்-
 சிலர்சொல் லஞ்சிப் புலாலின்னத் துன்றுளார்-
 நிலைய தாய்நர கத்திடை நிற்பரெல்- நலகினூ
 ன்மறை யாகம மோதுமே.,, என்றும் மற்று
 ம் வருவனவற்றாற்காண்க.

இப்படிச் சமயிகளுக்கு உத்தரங்கூறி யறுத்
 த காலையில், சற்றந்மூடனாகிய ஒருலெளகீகன்
 சத்தாந்தியைநோக்கி நீரிங்ஙனங் கூறியவற்று
 ள் வேள்விமாத்திரம் விதிதமாய்க்காட்டி மற்றெ

வீவிடத்தும் புலாலுண்டல் பாவமென்று கூறி
னார். அதுகூடாது. அவ்வேள்விடேபாலத் திதிசெ
ய்யமிடம் மருந்துண்ணுமிடம் பிராணனுய்யமி
டம் இவைகளினும் புலாலுண்ண விதியுண்டெ
ன்று வேதாகமநூலினிருத்தலின்.

மேல்விடை. இக்கலியின் மருந்தில் உயிரு
யுங் கண் திதி இவற்று ஊண் அருந்தல் தீதே.
எ-து-வேள்விடேபாலத் திதியாதிகள் சாத்திரவி
திதமாயினும்; இக்கலியுகத்தில் மருந்தில் உயி
ருய்யமிடத்தில் திதியில் புலாலுண்ணவாண்
னுதென்று புராதன விதிதமாய் நடந்துவருத
லின், அவற்றினைச் செய்தலுங் குற்றமென்றறி
வாயாக. இதற்குப் பிரமாணம். அருட்பிர
காசம். “மருந்திற் நிதியி னுயிருய்யம் வாயி
ன் மகமதனி-னருந்தற் கியல்ப தெனினுங் கிரு
துவி னன்றியுளம்-பொருந்திப் புலாலுண்ப
ரேகலி யூடறம் பூண்டிடைமயோர்-விருந்திற் சி
றந்தமு தூட்டிப்பொன் னுட்கிற வேண்டின
ரே., என்றும்-காசிகாண்டம். “அருமகத் தன்
றி யூன்கைவத் தூடலம் வீக்குவோ னதற்குட
ன் படுவோன்-கருவியிற் குறைததோன் பகர்ந்
துளோன் கொணர்ந்தோன் வியந் துளோன் க
டிமென வேவுந்-திருவிலி யதனையட்டவ னிவ

சீக ளெண்மருந் தீநர கடைவர் - பரிவினான்
 விரித்தோர் நாதொறும் புரவி மகம்புரி பலன்
 பெறு சுவரால்.,, அன்றியும் - "குழைமுகந் தூ
 ங்குஞ் செம்மணிப் பசும்பொற் குண்டல வே
 தியர் நாளு-மழன்முகத்தாற்று மருமகத் தன்
 லிச் செந்தசை யருந்துந ரில்லை - விழைவொடு
 ம்பயந்தோர்ப் பழிச்சிடா ரில்லை வெங்கவ முடி
 ந ரில்லை - கழிபெருங் குணத்துக் குரவனைப் பி
 லைப்போ ரரும்பொருள் கவருந ரில்லை.,, எ
 ன்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) கொலைஞரைச் சினேகித்த
 லும் பாவமென்றும், எந்தவிதத்தினாலும் மா
 மிச பகஷணம் நரகமே விளைக்கமென்றும்,
 விதியுண்டாயினும் கலியுகத்தின்கண் யாகத்த
 ன்றி மற்றோரிடத்தினும் புலா லுண்ணவொண்
 னுதென்றும், கூறியது. (யௌ)

இப்படிக்கூறியசைவசித்தாந்திடைநோக்
 கப்பின் னுங்கற்றநிழலன் கூறுகின்றான்.

யாகாதி நான்கிடத்தினும் புலா லுண்ணலாமெ
 ன்று விதியிருக்க, யாகத் துண்ணலா மென்றும்
 மற்றிடத்தாகாதென்றும் கலியுகத்தைச்சுந் தீது

ப் பராதன விதிதமென்றும் தள்ளுதல் பழுதெ
ன்றவளவில்; அவனேநோக்கி மேலுத்தரங்குறு
கின்றார்.

அருந்தனயன் றனைமனைதோள்பிறற்கீய்ந் தும்*
பெறுவதழ கக்கா லிக்காற்*
பொருந் துமதோ விக்கலியீ றுணர்ந் தனீரோ*
தமதாசாற் பூசித் தனீரோன்*
நிருந் துமனை பதங்கையாற் நீண்டாதர்ச்*
சனைநாளுஞ் செய்தார் மைதி*
நிருந்தவரு நீமலத்தை மலத்துளமென்*
றுணிநூனுக் கிடுதி யூனே.*

அக்கால் மனைதோள் பிறற்கு ஈய்ந் தும் அரு
ந் தனயன் றனைப் பெறுவது அழகு இக்கால்
பொருந் துமதோ-எ-து- கலியகத்தைக் குறி
க்க வொண்ணாது எந்தக்காலத் தாயினும் விதி
யிருந்தபடி செய்யலாமென்று நீ சொல்லுவை
யாகில்;யாவனாயினும் பிதர்கருமஞ் செய்யும்
பொருட்டிப் புதநிசைப் பெருனாயில் நற்கதி
யில்லையாதலில் புத்திரரில்லாத செல்வஞ் செல்
வமேயல்லவென்று நூல்களெல்லாங்குறுதலில்,
தனக்குப் புத்திரோற்புத்தி யில்லாத விடத்து

தீ தன்னுடைய ஸ்திரீயைப் பிறருடன் கூட்டியும்
 புத்திரரைப் பெறலாமென்றும் பொருள்
 கொடுத்தலினாலும் தத்தங்கவர்தலி னானும் ஒரு
 வர்மகவெனப் புகுதலினானும் தனயர்சேயிரு
 த்தலினானும் தன்னால் ஒருவனாவி யுய்தலினானு
 ம் கிடைத்த புத்திரரும் தனக்குப்புத்திரரோயெ
 ன்றுங்கூறிய எழுவகைப்புத்திரரில் தன்னுடைய
 ஸ்திரீ வயிற்றிற் பிறந்த புத்திரரோ விசேஷமா
 தலில் தன்னுடைய ஸ்திரீயைப் பிறரோடு கூட்
 டியும் புத்திரரைப் பெற்றுவாழுதல் கலியுகமல்
 லாத யுகங்களுக் கெல்லாம் டிகச் சிறப்பாகவ
 ழங்கும். அந்தவிதி உனக்கு இந்தக் கலியுகத்தி
 ற் செய்யக்கூடுமோ? கூடாது. ஆதலிற் காலத்
 துக்கேற்றவிதி நடக்கவேண்டு மெனக்கொள்
 க. இதற்குப்பிரமாணம். காசிகாண்டம்- “எத்
 திரு வுடைய ரேனுமின்சனி மழலைச் செவ்வா
 ய்ப்-புத்திர நிலாதோ னென்றும் பொறியில் ரா
 ய வாற்றான்-மெய்த்தவம் புரிந்து பைந்தர்ப்
 பெறுவதேவிழைவார்யாரு-முத்தநன் மகவுமோ
 ரேழ் பாண்மையா வுரைப்பார் மேலோர்.,, அன்
 றிபும், “மனைவிதன் கொழுநற் கீன்றோன் மற்ற
 வனருளி னாலே-யனையவ ளயலார்க் கீன்றோ
 னரும்பொருள் கொடுத்திக் கொண்டோ-னிணி

துறு தத்தமைந்தல் மகவெனப் புகுந்த மைந்
தல்-றையர்சேப் தன்னு லாவி யுய்ந்தவன் றன
யராவார்.,,என்றும்-பிரமோத்தரகாண்டம்.“கா
வலன் றனக்குப் பின்னோர் காண்முன் யில்லை
யென்று-புவல யத்தி னுள்ளோர் புகல்வதும்
பொருந்தார் வீறும்-யாவையு முணர்ந்த நீதி
வசிட்டனங் கியல்பி னாய்ந்து-பாவருந் துயரந்
தீர்க்கும் படிநனைந் துனைய செய்தான்.,,அன்
தல்பம்.“அருந்ததி யனைய கற்பின் மதையந்தி
யணங்க னுடோள்- பொருந்தியின் கலவி து
ய்த்தோர் புதல்வனைத் தந்து தீரா-விருந்துய
ருலகந் தீர விபற்றினான் புனிய னிப்பாற்-பெ
ருந்ததை தவஞ்செய் வாணப் பேய்க்க னொரு
த்து பற்ற்.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றூற்
காண்க.

பின்னாங்கற்றறிமுடனை நோக்கிக் காலகர்ம
ம் நடக்க வேண்டி மென்பதற்கு வலியுறுத்திக்
கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. இக்கலி ஈடு உணர்ந்தன்னோ த
மது ஆசாற் பூசித்து அன்னொன் திருந்துப
னைபதம் கையால்நீண்டாது அர்ச்சனை நானொன்
செய்தார் மைதீர் இருந்தவரும்-எ-து- இக்கலி
புகத்தினது வலியின் உணர்ந்தன்னோ தம்மு

டைய ஆசாரியரை விதிமுறையே முன்பு அர்ச்சித்துப் பின் அவரது தேவியை அர்ச்சிக்குமிடத்து அவளது பாதகமலங்களைக் கையிழுத்த ண்டாது அணுகிநின்ற மலர் தூவி நாடோறும் அர்ச்சிக்கவுஞ்செய்தனர் பயக்கந்தீர்ந்த பெரியோர்களுமெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரபாணம்-சைவசபாபநதி-“ஆசான் மனையை மடி தீண்டா தர்ச்சிக்க-வாசார் மலரான் மதித்து” அன்றியும்-“அந்தயுகந் தோறுமடி தீண்டியருச் சிக்கைதரு-மிந்தக் கலியுகத்தே யாது” என் றும் மற் றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிக் கல்ஸாதமுடனாகிய லௌகிக ரொருவன் எழுந்து நின்று அங்ஙனமிருந்த சபையையெல்லாம் கையமத்தி ஒன்று சொல்லுகின்றான். உன்னுடைய வீண்சாஸ்திரங்கொல்லாவற்றையும்துத்திலே போட்டுவிடு. நான் ஒருபேச்சுச் சொல்லுகிறேன். கேள். அதேதென்றால், உடம்பிலேயிருக்கிற மாமிசத்தையெல்லாம் உதிர்த்துப்போட்டு எலும்புமாத்திரமா யிருந்தாலல்லோ மாமிசம் விட்டதற்கு அடையாளம். நீ ஆயிரந்தான் சொன்னாலும் மாமிசத்தேகத்திலே இருக்கும்வரையும் மாமிசம் விட்டேனென்கிற

தேபொய், மனு ஷிராட்ப்பிறந்தவர்களுல்லாரு
ம் விழுசுவருக்கு மண்போபிதலபோல மாமிச
தேகத்துக்கு மாமிசமே தன்னவேண்டும் உன்
பேச்சை மெய்யென்று சேட்டு. மாமிசத்தை
விட்டவன் கெட்டுப்போவான். பிழைக்கிறவன்
ஒருக்காலுங் கேட்கவேயொண்ணாது என்றவள
வில, அவனே நாக்கிக்கைகொட்டிச்சிரித்து மே
லுத்தரங் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. நீ மலத்து உளமென்று மலத்
தை உணின் ஊனுக்கு ஊண் இரிதி-எ-து-நீசொ
ன்னது நல்லதுதான். மாமிசதேகத்துக்கு மா
மிசமே போடவேண்டுமென்றநீ இதுமாத்திர
ஞ் செய்யாமலிருந்தது குற்றம். அஃதெதன்
று கேட்பாயாகில், சொல்லுகிறோம். மலத்தை
வயிற்றில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற யல்லாம
ல் அதைவிட்டு நீங்கியிருந்த விடந்தானில்லை
யே. அப்படியிருக்கப்பசிவந்தே நரத்தில் மல
த்துக்கு மலமேயிடவேண்டுமென்று பிறருடை
ய மலத்தைப்பகஷணம்பண்ணாமலிருப்பதேன்?
அதுவன்றி, மலம்விட்ட நரங்களினும் அரு
வருத்துக் கால் கை சுத்திபண்ணுவதேன்? இப்
படிச்செய்யாமலிருக்கிற நீ மாமிசத்துக்கு மா
மிசமிடவேண்டுமென்பது கூடாது. இதற்குப்

பிரமாணம். திருவள்ளுவர் “தன்னுன் பெருக்
கற்குத் தான்பிற தூனுண்பா-னெங்ஙன மாளு
மருள்.” என்றும்-காசிகாண்டம். “புழுவுந் த
சையும் வெண்ணிணமும் பொதிந்த குரம்பை
வீக்குதற்குக்-கழியு னுகர்ந்தோர் கொடுநரகி
ற் கற்ப காலங் கிடந்தழுந்தி-விழவின முன்
னர்த் தா நுகர்ந்த விலங்கு மவர்தம் மெய்த்த
சையை-யழிவெம் பசியாற் பறித்தருந்து மெ
ன்னும் பாண்மை யறிந்தேயோ.” என்றும் பற்
றும் வருவனவற்றிற்காண்க. இங்ஙனம் லௌ
கீகருக் கெல்லாம் தூலவுத்தியாகச் சொல்லி ம
றுக்க வேண்டியது அவரது அடங்காமைகைக்
குறித்தென்க. சித்தாந்தியார் கைகொட்டிச் சி
ர்த்தாரென்று உரையில் வருவித்தது அங்ஙனங்
கூறும் லௌகீகரது தூலவுத்தியைக் குறித்து
எடுத்ததுக்கூறிய தெனக்கொள்க. இங்ஙனம் உ
ரைமிகவுந் தூலவார்த்தைகளாகவிடுக்கவேண்டி
யது அவர்திருதயநுட்பங் காட்டற்கென்க.

(இதன்கருத்து.) முற்காலவிதி இக்காலத்தி
ற் செல்லாமையால் காலத்திற்பொருந்துய வி
திநடக்கவேண்டுமென்றும், மலத்துக்கு மலமி
டலாமாகில் மாமிசத்துக்கு மாமிசமீடலாமெ
ன்றும், கூறியது.

இப்படிச்சொன்னசைவசித்தாந்தியைநோக்கிப்பின்னுபொருளெளக்கன்கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவன் மனுவிராய்ப் பிறந்தவர்க ளெல்லாரும் மாமிசத்துக்கு மாமிசமேயிட வேண்டிமென்று அநியாமற்சொன்னான். அப் படிச்சொல்லிற் பாவமல்லவோ? ஒருநல்லவன் பொல்லாதவன் ஒருபாசீப்பான் பட்டன் முத லான நானுசாதிக்கும் ஒன்றாகச் சொல்லலா மோ? மாமிசந்தின்னுகிறசாதி தின்னவே வேண் டும். தின்னாதசாதி ஒருகாலுந் தின்னவே யொ ண்ணானது. தன்னுகிறசாதிவிட்டாலும் பாவம். தி ன்னாதசாதி தினராலும் பாவமென்று சொல்ல; அவன் நோக்கிச் சைவ சித்தாந்தியார் சிரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஊனுண்ணுஞ்சா திகண்மிருகா திகளறம்பூண் *
 டவையனமுன் பொழுகிற் றான் *
 தானெனஆன் நினைல்பழுதோ ரிழிவுபிதாப் *
 புரியின்மைநீதர் தாமுஞ் செய்யார் *
 மாலிலத்திற் பாலர்பித்தர் தெளிந் துமிழக் *
 கியற்றினுண்டோர் மறுக்கொ ணுதா *
 னுன்மவிச்சை கருதுமுறை யல்லாரைத் *
 தோய்ந்துறினா னருந்தல் செய்யே.

உளன் உணும் சாதிகள் மிருகாதிகள் அவையு
 ளும் முன் அறம் புண்பி ஒழுக்கிற்குல் நீ தான்
 என உளன் தினல் பழுது-எ-து-நீ சொன்னது
 சத்தியம். தின்னுஞ்சாதி தின்னாவிடனும்தின்
 னாதசாதி ஓருகாலுந் தின்னவே யொண்ணது.
 தின்னுஞ்சாது எது தின்னாச்சாதி எது என்று
 கேட்பாயாகில், புதம்பிசாசு நாய் நரி கோட்டா
 ன் கழுஞ் பருந்து காகம் ஈனறும்பு முதலிய
 வைகள் யாதொரு டினங்கிடக்கக் கண்டவிடத்
 தில் அதுனுடைய அசுத்தத்தையும் தூக்கந்தத்
 தையும் பார்த்தும் சற்றும் அருவருப்பின்றிச்
 சூழ்ந் துகொண்டி பி ரங்கித் தின்னு தலிளுனும்,
 இது நல்லது இதுதீயதென்றும் இது புண்ணி
 யம் இது பாவமென்றும் பகுத்துங் கேட்டும்
 அறிதற்கு ஒருவனோக மில்லாதபடியினாலேயு
 ம், அவைகளே தின்னுஞ்சாதி. வேதாகடங்களை
 க் கேட்டிப் பாவமிது புண்ணியமிது வென்றறி
 ந்து புண்ணியத்துக்கு உள்ளும் பாவத்துக்குப்
 பறம்பமாக நடந்து போக வேண்டுகளை அ
 டைய வேண்டினனெனாதலால், மனுவீனே தின்
 னாதசாதி. தின்னுஞ்சாதியாகிய மிருகாதுகளு
 ள்ளும் பசுவினது உடதேசத்தால் முல்பு ஒரு
 புலி கொல்லாவிரதியாய்ப் பூர்வசனனமும் உ

ணர்ந்து யோகத்தால் நற்கதியடைந்ததென்
 றும், முன்பு ஒருநாளை கொல்லா விரத்யாய்
 ஞானமுமுடைத்தாய் மதுரையைப்படைந்து சி
 வசாரூபம் பெற்றதென்றும், மற்றுயொருந்
 போதம் தனது பேட்டினக்கவர்ந்த வேடன
 து பசுநீக்கி உயர்புரப்பான் பொருட்டு நெரு
 ட்பில் வீழ்ந்திறந்து பரலோகமடைந்ததென்
 றும், அகஸ்தியராஜரிஷிகளாசிரமங்கடோறும்
 இருந்த மிருகபக்ஷிகளெல்லாம் ஞானநெறி
 பூணி அருளொடு விளங்கினவென்றும், வே
 தாகம புராணதிகளிற் கூறுதல் கேட்டிருந்
 தும்; தன்னுதசாதியாகிய நீ தின்னுஞ்சாதுயென்
 று கொண்டு பாவங்களுக்கெல்லாந் தலைமையா
 கிய கொலையை மேற்கொண்டு ஒழுகிப் புலாவி
 னையருந்தி நரகடைவீழ்ந்தற்கு எண்ணுதல் மி
 கவுங் குற்றமென்றறிவாயாக. மிருகாதிகள் தி
 ன்னுஞ் சாதுயென்பதற்குப் பிரமாணம். சிவ
 தருமோத்தரம். “நாயினுக்கும் பேயினுக்கு
 நரியினுக்குங் கழுகினுக்கு-மீயினுக்கு மினிது
 பிண மெனிலதுதா னிலிய துவோ-வாயினுக்கு
 மனத்தினுக்கு மதிப்பரிய மாதேவன் மேயி
 னுக்கேசிவமத்தனத் தின்னப்பாரே சிறந்தாரே.”
 என்றும் புலால்மறுத்தல்-நாய்கழுக்குகைத்

னிகாக மீயெழும்பு- பேயினைவக ளாவி பிரிந்த
 ஓ-னையெமாநி-தானருந்த லல்லாது சற்கா ரி
 யடனிதர்-தானருந்த வாவதோதால்.,, என்று
 ம்-“தவகதியை வேண்டிபவ ருயிரில்சுடந் துன
 றவிர்க தவம முத்தாங்-கவகதியை வேண்டிபவர்
 கழுகுநரி செயந் தொழுகை யயரா நாட-சிவக
 தியந் திருமாறன் நிகழ்கதியு மயங்கதியந் தெ
 ய்வலோகத்-துவகதியு மிகந்தெரியந் தூர் க்கதி
 யின் வீழ்வார்பரஞ் சோதி யாணை.,, என்றும்-
 புலான் மறுத்தல். “பிணங்கிடக்க நானுகரே
 னென்றுந் பேசங்-குணங்கிடக்க வேண்டிய
 தென் கூறாய்-பிணத்தைக்-கலத்திலே யிடடுக்
 கலந் துநா வாரப்-புலத்தினுந் திண்ணாய் புகல்.,,
 என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. மிரு
 காதுகளினும் ஒரொன்று கொல்லாவிதத்தால்
 நற்கதியையடைந்தது என்பதற்குப்பிரமாண
 ம்-திருவினையாடல். “பிரிவறக் கொன்று தின்னு
 ன் கடைப்படும் பிறப்பு நாரை-வரனுறு தேவ
 ராகி வான்மெழு விருப்பக் கண்டார்-கருதுதி
 ரென்றும் பொல்லாக் கடையரா யினுங்கொல்
 லாம-லரன்னவந் திப்ப ரேல்வா னுள்வதற் கைய
 மில்லே.,, என்றும்-காசிகாண்டம். “கொன்று
 விலங்கின் றகைச நுகருங் கொடுமை யோரவ் வி

லங்கினுட-றுன்று மயிரெத் துணையாமத் து
ணைய காலம் வெந்நரக-ஞென்றி நுகர்வாய் பு
ழுவொழுக வழப்ப ரென்கை யுணர்ந்தேயோ-
கன்று சினவெங் கொடுவிலங்கும் புலவுன் றின்
னக் கருதாவால்., அன்றியும்-“ஒருமீன் புலவு
வாய்மயிப்பி னெழிபுந் தசைக ளணைத்தினையம்-
பரிவா னுகர்ந்தோர் வீழ்கின்ற பாழ்வெந்நர
கிற் பழவரெனு-டருமா மறையின் பொருடே
ர்ந்தோ வந்தா மரைநாண் டலர் பொதுளும் -
வரிநீர் வாவி பயின்மீன்கள் விழுங்கா துலவும்
புள்ளினமே., இதயாசம். “புள்ளுக் குளகுண
மு மில்லாத புல்லந்வாங்-கள்கக் கருமனத்தே
காலன்கைக்-கொள்ளப்போய்ப்-புக்காழ் நரக
த் துழைபாது போனும்-தெக்காலத்தெந்
நா ளினி., என்றும்-அருட்பிரகாசம். “புலிநா
ரை யென்புற வாறுகண் முன்னம் புலாலருந்
துங்-குலரு யிருந் து மருனோம்பி முத்தி கு
றுகியதென்-றுலக நிறைப்பசொற் கேட்டு ம
ருளற் றுழன்றிதக்குஞ்-சிலர்மா னுடத்தென்ன
செய்வான் புவியிற் செனித்த துவே., என்றும்
மற்றும வருவனவற்றிற்காண்க.

இப்படிக்கூறிய சித்தாந்தியை நோக்கிப்

பின்னுமொருலெளகீகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவன் தன்னுதசாதிபென்றும் தி
ன் னுஞ் சாதிபென்றும் அறியாமற்சொன்னான்.
யாவொருவனுக்குஞ் சாதிபைக்கொண்டு கா
ரியெமன்ன? இந்தப்புத்தி முன்னிருந்தவர்கள்
அறியாமல் நடந்தார்களோ? அவர்களைப் பார்த்
திலும் நாம் என்ன ஆகாசத்திலே பறக்கிறோ
மோ? பிதாவும் மாதாவும் எந்தப் பிரகாரம் ந
டந்தார்களோ அந்தப்பிரகாரம் நடக்கிறதே
காரியம் என்றவளவில்; அவனை நோக்கிச்சிறிது
உத்தரம் மேற் கூறுகின்றார்.

மேலவிடை.. பிதா ஓர் இழிவு புரியில் மை
ந்தர் தாமும் செய்வார்-எ-து- பிதா நடந்தமு
றையே நடக்கவேண்டுமென்பது கூடாது. அ
தேனெனில், தம்முடைய பிதாவாயினும் பிற
ராயினும் வேதாகமங்களை ஒதியுணர்ந்து தரு
பத்துக்கு உள்ளும் பாவத்துக்குப் புறம்புமாக
த் தானும் நடந்து பிறரையும் நடப்பிப்பான்
யாவன் அவனையே அறிவுடையோர் பிதாவெ
ன்று அங்கீகரித்து அவன் நடந்தமுறையே நட
வாநிற்பார்கள். அதுவன்றி, தன்னுடைய பிதா
மாதா பாவியானாலும் அவர் நடந்தமுறையே
நடப்பது உசிதமன்று. நீ உசிதமேடெல்லையில்

வனுடைய பிதாவானவன் முன்னே கன்மவசத்
தாந் பிறர்க்கேட்கில் மிகவும் நகைத்து நாணத்
தருவதாகிய இழிவினைச் செய்திருப்பானாகில்,
அதுவே ஒழுங்கென்று அவனுடைய பிள்ளைக
ளும் அப்படியே செய்யக்காணும். ஆதலின்
வேதாசுமங்கன் ஆராய்ந்த நாதாக்களது புத்தி
யினைவழியே நடப்பதே விவேகம். இதற்குப்
பிரமாணம். “தந்தைநடந் துளமுறையே நட
ப்பதொழுங் கெனினொருவன் றரணி மீதே-நி
ந்தைதரு பருடசும்ப னுதிசெய்தா னெனிலது
வே நெறியென் றன்னோன்-மைந்தர்பினும் பு
ரிவதுலை யெவரோனுந் தருமநெறி வழவிலோ
ரே-யந்தமிகு தாதைகண்மற் றவர்தடந்த நெ
றிநடப்ப தறிவா யன்றே.” என்றும்மற்றும்வ
ருவனவற்றிற்காண்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியைநோ
க்கிப்பின் னுமொருலௌகீக ஸ்கந்துகிள்ளான்.

இங்ஙனம் இவன் பிதா நடந்தபடியே நடக்
க வேண்டுமென்றறியாமற் சொன்னான். பிதா
பிச்சையெடுத்தானென்று மகனும் பிச்சையெ
டுக்க வேண்டுமோ? அது வேண்டியதில்லை. எ
வனானும் பிறவியன்பாய் மாமிசம் விட்டவ
னே விட்டவன். சிலகாலந் தின் றுகொண்டு தி

ரிந்து நடுவிலே எனக்கு ஞானம் வந்ததென்
று விட்டுவிட்டானாகில், ஒரு பலனுமில்லை. அப்
படிவிடுகிற பொழுது முன்னந்தன்ற வாயையு
ங் கையையுங் கூடவிட்டு விடவல்லவோ வேண்
டும்? அல்லாதபொழுது விட்டதின்கூட்டேயல்ல,
ஆனபடியினாலே, தின்றவன் தின்றே வரவேண்மி
ம். நடுவிலேவிடவொண்ணாதென்றவளவில், அவ
னே நோக்கிச் சிரித்துமேலுத்தாங்குகின்றார்.

மா நிலத்தில் பாலர் பித்தர் தெளிந்து இ
ழுக்கு இயற்றின் ஊன் உண்டோர் மறுக்கொ
ணுது. எ-து-நீ சொன்னது நல்லதுதான், இ
ப்பூமியினிடத்து ஒருவன் நீ குழந்தையாயிரு
க்கிறகாலத்தில் மலத்தைத் தின்றாயென்று அவ
ன் பெரியவனாயிருக்கிற காலத்தில் முன்கண்ட
ருந்தவர்கள் சொல்லக் கேட்டானாகில், அந்நியர்
தகாலத்திற் செய்ததை இப்பொழுது நீ சொ
ல்லலாவதென்று கோபிப்பானன்றி முன்
பு தின்றவாயுங் கையுமிருக்க இனிவிட்டதனால்
பிரயோசனமில்லையென்று பின்புந் தின்னக்க
ண்டிலேம். அதுவன்றியும், ஒருவனைப் பைத்தி
யந் தொடுத்திருந்தகாலத்தில் மலாகுகளையந் தி
ன்று தின்றதை வீடுகளினும் வாங்கித் தின்று
கொண்டு திரிந்தானையானாலும், பைத்தியந்

தெளிந்தகாலையில் துன்னாதவிட்டினும் வாங்கி
 த்துன்று மலாதிசையுந் தின்னக்காணேம். அ
 துவன்றியும், உலகத்தின்கண் உண்டாகிய பெ
 ண்ணும் ஆணும் சிறுபிள்ளையாபிருக்கிறகாலத்
 திள் சீரை உடுத்தாடல் அபிமானம் பலருங்கா
 ணத்திரிந்தார்களாயினும் பெரியவர்களானகா
 லத்தினும் சிறுபோதிற் பலருங்கண்ட அபிமா
 னத்தை இனி ஏன்மறைக்கிறோமென்று பின்பு
 ம்சீரை உடுத்தாமலிருக்கக்காணேம். இதுபித்
 தனுக்குமொக்குமாதலின், மாமிசந்தின்றவன்
 தின்றேவர வேண்பிமென்கிறது யோக்கியமன்
 று. விவேகம்வந்தபோது விரிகிறதே யோக்கி
 யம். இதற்குப் பிரமாணம். திருவிளையாடல்--
 “முன்னேவ தனையை விட்டு முற்றிய வறிஞர்
 நெஞ்சிற்-பின்னொரு விகாச மின்றி யிருப்பரி
 ய் பிணைப்பு லாலை-நன்னெறி யறிந்த நாமு நா
 வழி யொழுகிக் கெட்டேந்-தின்னவே நயந்
 தோ நம்போற் றீங்குளா ருண்டோ வின்னே,,
 என்றும்-புலான்மறுத்தல். “அருந்திச்சின் னு
 ளானதன்மேல் விடுக்கின்-வரும்பயனே தென்
 னின் யழலை-திருந்தறிவிற்-பித்த ரறிவு பிறங்கி
 யபோ தும்மலத்தைத்-துய்த்திடுவ துண்டாயி
 ந் கொல்,, என்றும்-“மெந்தர்கண் மா தர்கள்

கோச பகமாதி மழவுருவின் மறைத்தி ஸ்ரீம
ன்-நிந்தவுடை கொழிமறைப்ப தெத்தினுக்கெ
ன் ரொளிர்பருவத் தெற்க லார்தஞ்-சிந்தையி
னான் மிகுத்தணிவ ராதலினூ னுணவைமுனந்
துன்ற முயனு-நிந்தைசெய்திப் பொழுதகற்ற
த் தருமியேற் கெய்வாயன் னின்னவென் னு
மே.,, என் றும்மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியைநா
க்கிப்பின்னுமொருவெளக்கன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் பிறவியன்பாய் மாமிசம்விட்டவ
னே விட்டவென்றும் நடுவிலேவிடுகிறது பா
வமென்றும் இவனறியாமற் சொன்னான். மாமி
சத்தை எப்போதுவிட்டாலும் விடலாம். விடு
கிறபொழுது ஒருவனுக்கு மாமிசத்தை விட்டு
ப்பார்க்க, அது ஒத்துக்கொண்டால் மாமிசத்
தைத் தின்னாது விட்டுவிடவேண்டும். ஒத்துக்
கொள்ளாதிருந்தால் விட்டுவிடுகிறது தோஷம்.
அதெப்படியென்றால், ஆன்மாவிற்கு இச்சை
யில்லாமற் போனால் ஒத்துக்கொள்ளும் இச்
சையுண்டானதேயானால் ஒத்துக்கொள்ளாது.
ஒத்துக் கொள்ளாதிருக்கவிடுகிறபொழுது ஆன்
மவிச்சையையடக்கவேண்டும். அதலால் ஆன்ம
விச்சையை அடக்குதலே மிகுந்தபாவம். ஆன்ம

விச்சையை அடக்கவேயொண்ணாது என்றவள
 வில், அவனை நாக்கிச்சிரித்து மேலுத்தரங்கு
 றுகின்றார். ஆன்மவிச்சை கருந் முறையல்லா
 ரைத் தோய்ந்து உறின் உண் அருந்தல செய்
 யே. எ-து-நீசொன்னது சுபாவந்தானே. ஆன்
 மவிச்சையையடக்கவொண்ணாதென்கிறபொழு
 து உலகத்தின்கண்ணே ஆணுக்காயினும் பெ
 ண்ணுக்காயினும் காமவிகாரத்தினாலே மாதா
 பிதா தம்பி தமையன் தங்கை தமக்கை முதலா
 னவர்களில் ஒருவருக்கொருவர்மேலிச்சையுண்
 டானதேயானால் ஆன்மவிச்சையை அடக்கவொ
 ண்ணாது அடக்கிற்றோஷமென்று கூறினால், வி
 ஷயானந்தமில்லாதே போகின்றதோ? உண்டா
 யிருக்கவும் அப்படிவந்த காலத்தில் மிகவும் ந
 டு நடுங்கி நரகத்தில் விழப்போகின்றோமென்று
 பயப்படுகிற படியினாலேயும், பிறர்கேட்டால்
 நிந்தைவருமென்று அஞ்சுகிறபடியினாலேயும்,
 ஊனுண்டலும் மிகுந்தபாவமாதலின், யாதொ
 ன்றுஞ்செய்யங்காரியாமுந்தவிருங்காரியாமும் அ
 றிந்து நடக்கவேண்டிமென்றுந் வாயாக. இதற்கு
 ப் பிரமாணம். திருவள்ளுவர்-“செய்தீதக்க வல்ல
 செய்க்கெறிஞ் செய்தக்க-செய்யாமை யானுங்
 ம.” என்றும்-ஓநாயகார்-“பெல்லங்கெல்டு

வை யெல்லாந்தவிரீ,, என்றும்- “ஆசுறு மான்
ம விச்சை யடக்குதலாகா தென்று-மாசுறு மூ
னைத் துட்த்து யாதுயர் நரகத் தாழ்விரீ-பே
சிய தந்தை தாய்மேற் பெருகிய வாகை கூறிற்-
கூசிடா தவர்க டம்மைக் கூறிதல் குணமோ கூ
றிரீ,, என்றும்-மற்றும வருவனவற்றிற்காண்க-

(இதன்கருத்து.) மாமிசந் தின்னுஞ்சாதி ம
னுஷரல்லதென்றும், யாவராயினும் நல்லறிவா
ளர் நடந்தபிரகாரமே நடக்கவேண்டுமென்று
ம், விவேகம் வந்தபோதே மாமிசபக்ஷணம் வி
ட்டிவிட வேண்டுமென்றும், பிராண ஆனிவரி
னும் மாமிச பக்ஷணம் பாவமாதலால் அதனை
ச் செய்வொண்ணுதென்றும், கூறியது. (யக)

இப்படிச் சைவசித்தாந்தியார் யாதொன்று
மாராய்ந்தறிந்து நடக்கவேண்டுமென்ற மாத்ति
ரத்திலீ, அந்தச்சபையின்கண்ணே இருந்த சக
ல சமயவாதிகளும் எழுதுந் தித்திரங்கல்போ
லவும் காற்றில்லாதவ் டத்திலிருக்கிற விளக்குப்
போலவும் அசைவறவிருந்தார்கள். அப்போது
அந்தச்சபை எப்படியிருந்ததென்னில், அலை
யொழிந்த சமுத்திரம்போல ஓசையடங்கியிரு
ந்தது. அப்படி ஓசையடங்கி யிருந்ததென்று
விரித்தது வாதிகள்வினாவொழிந்து மேல்மாண

கீகன் விஞ்ஞாநத்திலினைனக் கொள்க. முன்பு
சைவாசாரியரைத் தொழுது அஞ்சலியஸ்து
ய் நின்ற பஞ்சுவியானவன் பின்புந் தண்டம்ப
ண்ணி ஒருவினை ணப்பஞ்செய்யா நின்றான். தே
வரீர் இங்ஙனந் திருவாய்மலர்ந்தருளிய உபதே
சப்படியே அடியேன் இன்றுமுதற் கொலைசெ
ய்தலையும் புலாலுண்ணுதலையும் விட்டுவிடுகி
றேன். அடியேன் மனசில் இன்னும் ஒரு சங்
கையுண்டு. அஃதென்னெனினில், அடியேன் அந்
ந்த கொலைகளைச் செய்யாவிடினும்; ஓரிம்போ
தும் நடக்கும்போதும் என்னையறியாமல் ஒரு
செய்கொலை நேரிட்டால், அந்தத் தோஷத்தை
நீக்கிக்கொள்ளுதற்கு உபாயம்யா து என்று கே
ட்டவளவில்த், அவனைநோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

செய்துயிரீகட் கினினைமகொல்லா நோன்பியந்
றும் கொலைஞா சேவை தன்னான் *

வையகத்தூ டறுமறியாக் கொலைபையதான் *

மக்கொளிரின் மனைபுண் டாலு *

முபவதுலை நீயெவணம் வேறிதற்குன் *

மனைபிறர்த்தோய்ந் துறினக் காலைக் *

வையகல விரிவதன்றிக் கொலவுமுயந் *

துணிபுமதி காரத தலை. *

உயிர்கட்கு இனிமைசெய்து கொல்லாநோ
 ன்பு இயற்றும் வேலை குரு சேவைதன் னான் வை
 யசத்தூடு அறியாக் கொலைமையது அறும்.
 எ-து- தறுகட்டன்மை நீங்கிச் சர்வ சீவன்களி
 டத்துங் களைகண்ணுண்டாகிய கொல்லாவிரதி
 யாய் நடந்துவருங்காலத்து உன்னையறியாமல்
 வந்த கொலைத்தோஷமானது வேறொரு விதத்
 தால் நாசத்தையடையும். அஃதெத்தாலென்
 னில், சற்குருவின் து திருப்பாதத்தை நியமமா
 க வழிபட்டுச்செய்யும் அவனது எவலின் வலி
 யாலெனக்கொள்க. தறுகட்டன்மை நீங்கி என்
 பதற்குப் பிரமாணம் சிவதருமோத்தரம். “வ
 ருந்து மேபதம்வைப்பின் மரிக்குமே-பொரு
 ந்துமண்ணிற் புழுக்கண மென்றுளம்-வருந்தி
 யேபத மெல்லென வைத்திடா-தருந்த வத்தை
 ப் பிரிந்த வரக்கனும்,, என்றும் மற்றும் வரு
 வனவற்றிற்காண்க. கொல்லாவிரதமென்பதற்
 குப் பிரமாணம். ஔவையார்-“நோன்பென்ப
 து கொன்று தின்னாமை,, என்றும்-மற்றும் வ
 ருவனவற்றிற்காண்க. சற்சீடன் அறியாமற்
 செப்ததோஷத்தையும் ஆசாரியன் நீக்குவென
 ன்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம்.
 “விண்ணு ளார்நரர் மற்றை விலங்குமே-பண்

ஊம் பாவ பலத்தைக் கொடுப்பவன் - நிண்ண
மே யடன் றேசுகன் றீர்த்திமும்-பண்ணிற் பாவ
விதஞ்சுவ பத்தரும்,, என்றும் மற்றும் வருவ
னவற்றாற் காண்க.

இப்படித் தேவரீர் கற்பித்த திருவாக்கின்ப
டியே என்னுடைய ஸ்திரீயும் புத்திரரும் இத
ற்கு ஒவ்வாவிடினும், நான்மாத்திரம் சரீரபரி
யந்தம் தவறாமல் நடந் துவருகிறேனென்று வி
ண்ணப்பஞ்செய்ய, மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஊன் உன் மனைமக்களொடு உண்டாலும் நீ
உய்வது இலை. எ-து-மாமிசத்தை உன்னுடைய
ஸ்திரீ புத்திரர் உண்டாலும் அந்தப்பாவத்தா
ல் நீயும் நரகத்தழுந் துதல் சத்தியம்.

மேல்வினா. எனக்கும் என்னுடைய ஸ்திரீ
புத்திரருக்கும் ஏகசரீரமாய் ஊனுறக்கம் ஒ
ன்றாயிருக்கின்றனவோ? அவர்கள் வேறு. நா
ன்வேறு. அவர்கள் செய்த பாவத்தை நான் அ
னுபவிக்கவேண்டியதென்? மேல்விடை. நீஎவ
ணம் இதற்கு வேறு உன் மனை பிறர்த்தோய்ந்து
உறின் அக்காலைக் கையகல விடுவதன்றிக் கொ
லவுப் உளம் குணியும் அதிகாரத்தாலே-எ-து-
நீ எந்தப் பிரகாரம் இதுகாலத்தளவில் ஸ்திரீ
புத்திரர்க்கும் எனக்கும் பேதமென்று சொல்

லினை? அதுபழுது. அதே நென்னில், உலகத்தி
 ன்கண்ணே ஒருவன் தன் னுடைய ஸ்திரீ பரபு
 ராஷிசங்கமம் பண்ணக்கண்டகாலையில், அவளை
 விட்டுத் துறக்கவேண்டுமென்கிற விதியையும்
 பாராமல், நான் பிராணனுடனிருக்க இப்படி
 அழியுசெய்யலாவதென்ன? இவளைக்கொன்று
 போடுகிறேனென்று நெஞ்சிற்றுணிதலினாலும்,
 இங்ஙனம் ஸ்திரீபுத்திரர் பிறரிடத்திற்செய்த
 குற்றகுற்றங்களுக்கும் யானென முன்னிற்
 ம் அதிகாரத்தன்மை யுடையோனாதலினாலும்,
 உன்னுடைய ஸ்திரீபுத்திரர் செய்தபாவாதிக
 ளுக்கு உண்டான பலம் நீயும் அனுபவிப்பது
 சித்தமென்றறிவாய். ஸ்திரீவிதி தவறல் அவ
 னைவிட்டுத் துறக்கவேண்டுமென்பதற்குப் பிர
 மாணம் சிவதருமோத்தரம். “அந்ந்நு மனை
 யா எவலத்தை யவனைத் துறவா தனைவா னுஞ்-
 சிறந்த குரவன் மனைவியொடு செந்ந்தார்க் கி
 னையே செப்பியவித்-திறந்தான் மகபா தகம
 தனிற் சிறுமைத் ததனாற் பாதகமென் றறைந்
 தாமிதனுக் கணித்தான் வப்பா தகமு மினிய
 றைவாம்.,, என்றும். காசிகாண்டம். “பொருவி
 ன் சுற்பின் வழி இயபுன் மங்கைய-ருரிய முன்
 று மரபினுள் ளொரையும்-ஒருவந் தேங்கவி

முங்கி யுமிழ்கிலா-வெரியுந் தீநர கிற்குடி யே
 ம்றுவார்.,, அன்றியும்-“நெறியிகழ்ந் து தன்மந
 பினி னீரல.செய்யு-மறுவின் மைந்தரைப் பெ
 றுதலின் மகப்பெரு தருந். னுறைத னன்று
 மற் றெருருவன லுயர்குல முழுதுஞ்-சிறுமை
 யெய்துலாங் கவற்றுறந் துறுபழி தீர்ப்பார்.,,
 அன்றியும். “என்ன நூற்கடல் கடந் துளோ ரு
 ரைப்பதை யெண்ணி-முன்னர் நின் றுபொய்
 மொழிந் திடு. முகின்முலைத் துவர்வாய்ப்- பன்
 னி தன் னெடுமிமகத்தூறந் தந்தணன் பரிந்தோ
 ர்-பொன்ன வார்முலைப் பூவையெக் சுடிமணம்
 புரிந்தான்.,, என்றும். “தேசிகர்மன் னவர்
 கொழுநர் சீடரைத்தங் குடிகளைத்தோய் தே
 விமாரை-யாகில்விதிப் படிநடக்கிற் காக்கபி
 லைத் திடில்வெறுத்திட் டகல நீக்க-மாசுடை
 யோ ரெனவறிந் து மவரைவெறுத் திலதிணங்
 கி வாழ்விப் பாறேற்-பேசியதி. தொருசிறிதுந்
 தமக்கிலவா யினுநரகிற் பிழையா தாழ்வார்.,,
 என்றும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க. ஸ்தி
 ரீகள் பிழைசெய்யிற் றுறப்பதல்லது கொல்ல
 வொண்ணாதென்பதற்குப் பிரமாணம். அருட்
 பிரகாசம். “இல்லத் துருக்கு டன்னதி வினைகளி
 யற்றினறஞ்-சொல்லித் தடுக்க வடங்கா விடிந்

பின் றுறந்து தன்னெஞ்-செல்லைக் குரிய நிலை
சார்ந் தொழுக விதன்றி யன்னார்க்- கொல்லத்
துணிபுல்ல ரன்றோசென் றாழிற் குளிப்பவ
ரே.,,என்றும் “விண்ணிள தன்மல னாயதில் லோ
ர்ந்து விரைந்ததன்-புண்டிடு வாருள ரோசொ
லுந் தீமை யுனித்துறந்த-பெண்டிர்மற் றாருட
ன் கூடியென் பெண்கொலை பின்னரகிற்-கொ
ணி சுழற்றுமென் றெண்ணாது கொல்லங்
கொடியவரே.,, என்றும் மற்றும வருவனவந்
றற்கண்டு கொள்க.

(இதன்கருத்து.) அபுத்தி புருவத்தால் வந்த
தோஷங் குருசேவையால் நீங்குமென்றும், யா
வனொருவனும் தன்னுடைய ஸ்திரீபுத்திரருக்
குத்தான் அதிகாரியாகையால் அவர்களை யந் த
ருமத்தின் வழியே ஆக்கினசெய்து நடப்பிக்க
வேண்டுமென்றும், கூறியது. (உய)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோ
க்கியேனும் அந்தப்பக்குவியானவன் வி
ண்ணப்பஞ் செய்யா நின்றான்.

இங்ஙனம் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
படியே என்னுடைய பாசக்குழங்களாகிய ப
லருள் யாரொருவர் என்னினவன்படி வராவி

டினும் எனதாக்கினக்கு உட்பட்டிருந் துள்ள
ஸ்திரீ புத்திரரைத் தணடித்து மாமிசபக்ஷண
த்தை நிறுத்துவிக்கின்றேன். அவர்கள் நில்லா
விடின அவர்களைவிட்டுத் துறந்தாயினும் தரு
மத்தின் வழியே தவறாமல் நிற்கின்றேன் என்ற
வளவில், சித்தாந்தியார் அவனைநோக்கிப் பின்
னுமோருத்தரங் கூறுகின்றார்.

தாலமிசை யுன துசுற்றத் தவர்கொலைமை *
செயினுனக்குஞ் சாரு நீவே *
தேலுனது குலநெறியை விடலவோ *
முரபகரா திகழ்ந்தன் னோர்தம் *
பாலுணவா திகடவீர்வ தெனையதுபோன் *
மறம்புரிவோர் பற்றை நீத்துண் *
மாலதனாற் கொலையையற வறம்புரிவோர் *
தொடர்புறினல் வழ்சார் வாயால் *

தாலமிசை உன து சுற்றத் தவர்கொலைமை செ
யின் உனக்கும் சாரும. எ-து-பூமியின் கண்
ணை நீயும் உன்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரரும்
கொலைமை சாராவிடினும், உன்னுடைய மாதா
பிதா தம்பி தமையன் தங்கை தமக்கை மாம
ன் மைத்துனன் மற்றுமுண்டாகிய சுற்றத்தார்
கொலைமை செய்தார் எனாயினும், அந்தப்பாவ

த்தால் நீயும் நரகத்தை அனுபவிக்கவேண்டும்.
மேலவினா. ஸ்திரீ புத்தரர்கள் என்னுடைய ஆக்கினைக்கு உட்பட்டவராதலின் அவர்களை தீதணடித்துத் தருமத்துன்வழி நடப்பியாவிடின் எனக்குத் தாஷ்யென்பது நிச்சயம். மற்று முள்ளவர்கள் என்னுடையகொற்கு அடங்கினை வர்களல்லாமலிருக்க, அவர்கள்செய்த பாவத்தால் எனக்கு நரகம்வரவேண்டியது எப்படி என்றபக்குவியைநோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

மேல்விடை. நீவேறேல் உனது குல நெறியை விடில்அவரோடு உரைபகராது இதழ்ந்து அன்றோர் தம் பால்உணவாதுகள் தவிர்வது என அதுபோல் மறம்புரிவோர் பற்றைநீத்து உண்மாலதனால் கொலைமையற அறம்புரிவோர்தொடர்புஉற்றன் நல்வழி சார்வாயால். எது-உன்னுடைய சுற்றத்தார் உன்னுடையகொற்கு அடங்குகார்களென்றும் அவர்களவேறு நான்மெற்றன் றுஞ்சொல்லுவையாகில், உன்னுடைய குலாசாரத்தினின்றும் உன்னுடையசுற்றத்தாரிற்சிலர் தவறி நடந்தகாலத்தில் அவர்களுடைய சினைகத்தைபும் பற்றறவிட்டு அவர்களை நீத்து எவ்விடத்தும் பேசுதொழிந்து அவர்கள்விட்டில் அன்ன பாருதுகளை விஷ்யெனக்கண்டு உன்னுடைய

ஸ்திரீபுத்திரர்களும் அவர்கள் மனைவழி வாயி
ல்வழி சொப்பனத்தாயினும் போகாதபடி நி
றுத்தி மற்றுள்ள சுற்றத்தாரிற் சிலர் அவர்களோ
டு பேசுகினும் எனக்கு வேண்டாதவர்களோடு
பேசலாவதென்னென்று அவர்களுடைய சீனை
கத்தையும் நீ விடுவதென்? இப்படிப்பிரயோச
னமற்ற அற்பகாரியத்தளவில் மனம் வைத்து
வெறுத்த நீ மேலைக்கு நகரத்தின் வீழ்த்தி மா
ளாத துயரத்தைத் தருவதாகிய சீவகொலையாதி
பாவங்களைப் பண்ணுமவரிடத்திற் சீனைகிப்ப
தென்? ஆதலின் யாரொருவரானுங் கொலையா
திக்கு அஞ்சாத பாவியாயில் தன்னவெனன்
றும் பிறரென்றும் பாராமல் உடனேவிட்டு நீ
ங்கி முத்தியை அடைய சீவன்முமென்னு ம
னோவிச்சையினாலே கொல்லாமையாகிய பே
ரறம்புரிவோர் யாவராயினும் அவரோடு மிகு
த்த சீனையும் புரிவாயாகில், நல்லறத்தின் வழி
யை எளிதின் அடைவாய். (எ-று) இதற்குப் பி
ரமாணம். திருவள்ளுவர்-“மருவுக மாசற்றார் கே
ண்டையொன் றீத்து-மொருவுக வொப்பிலார்
நட்பு,, என்றும்- ஒளவையார் “நல்லாரைக்கா
ண்பதுவு நன்றே நலங்கீக-நல்லார்சொற் கே
ய்ப்பதுவு நன்றே-நல்லார்- குணங்களுரைப்பது

வு நன்றே யவரோ-டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்
று,, அன்றியும் 'தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே
திருவற்ற-தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே-தீ
யார்-குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ-
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது,, என்றும் மற்று
ம் வருவனவற்றாற் காண்க.

(இதன்கருத்து.) கொல்லாவிரதியாயினோன்
யாவராயினுங் கொலையாதிகளுக்கு அஞ்சாத
பாவிகளைக் கண்டவிடத்தும் அவரது சினேகத்
தை உடனே விடவேண்டுமென்று கூறியது. (உக

இப்படித் தேவரீர் கற்பித்த திருவாக்கிண்ப
டி அடியேனும் என்னுடைய ஸ்ரீபுத்திராதி
களுங் கொல்லாமை புலா லுணவுநீங்கி நல்லோ
ரைச் சினேகித்துப் பாவிகளது சினேகத்தைவி
ட்டு அசரபதார்த்தத்தைக் குருவாதி நால்வர்க்கு
ம் முன்னாடிப் பின்பு உண்பிவருகிறேன் என்
றவளவில், அவனே நோக்கி மேற்சித்தாந்தியார்
அருளிச்செய்வார்.

சார்வொழிகொம் மடியாதி தாவரத்தா *

ஹந்தருநாய்த் தன்மை யோரை *

நேரலை நீ கேண்முடிவீவ் வரும்புரம்பொய் *

வீணா நீக்கேல் வாணாள் *

பார்மிசைநீ புரியலைமெய்த் தவர்குழுவற் *
 றறமவர்சொற் படிசெய் நானுஞ் *
 சேருடனே சுத்திபா ஞானமுற்ற *
 னடவைமுத்தித் திருநா டன்றே. *

தாவரத் தும் கொம்மடியாதிசார்வு ஒழி. எ-
 து-அப்படிச் செய்யமுறைமையெய்து அசரப
 தார்த்தத்தை உண்பாயாயினும் அவற்றின்கண்
 னும் நீக்கவேண்டியன உண்டி. அவையாவை
 யெனில், கொம்மட்டிக்காய் கடைச்சரக்குக்க
 ளான உள்ளி வெள்ளுள்ளி முதலியவைகள். இ
 தற்குப் பிரமாணம்- சைவசமயநெறி “உள்ளி
 வெள் ளுள்ளி யுதும்பராஞ் செம்முருங்கை-வள்
 ளி.பசளைமதுக் கோவை,” “வெண்கத் தரிக்காய்
 தேற்றாங்காய்வில் வக்காய்-முண்பதல கொம்ம
 டிக்காயும்., “எண்ணெய்ப்பிண் னைக்குப் பெ
 ரும்பீர்க் கெனுமிவையு-முண்ணெ லுருண்டசு
 ரை யும்., என்றும்-மற்றும் வருவனவற்றிற்கா
 ண்க.

மேல்வினா. அசரபதார்த்தத்தினும் தோஷி
 ம் உளதோ? மேல்விடை. உளன் உறழ்தரும்.
 எ-து- கொம்மட்டியாதி நிஷேதபதார்த்தமா
 தலின் புலாலினையொக்குமெனக் கொள்க. நீ

முடிவுகேள் நாய்த்தன்மையோரை நேரலை-
 து- முடிவாகிய பொருளிதுவென்று சொல்
 வோம் நீகேள். ஒருவேட்டைக்காதன் நாயைப்பி
 டித்து வந்து பொற்சங்கிலியினால் கட்டிவைத்
 துக்கொண்டு பாற்சோற்றையிட்டு வளர்த்தாலு
 ம் அச்சங்கிலி நெகிழ்ந்த மாத்திரத்தின் மலத்தி
 னைப் பழையதோலினை முரட்டுடலுட்புகளைக்
 கெளவிக் கொண்டு அருகாக வருகிற மனுவரை
 க்கண்டு உறுமுதல்போல, ஒருவன் பாவமிதுபு
 ண்ணியமிதுவென்று சொல்லுமளவுங் கேட்டி
 ருந்து அவ்விடம்விட்டு நீங்கின மாத்திரத்தல்
 பின்னுட்பாவத்தைச் செய்துகொண்டு நல்வழி
 காட்டுவாரைக் காணுந்தோறும் வெறுப்புடை
 யராயிருந்துள்ள உலோகாயதனாதி முடர்களை
 ப்போலாகாது கொலைபாவமென்று கூறியமா
 த்திரத்திற் கொலைசெய்குதற்கு அஞ்சி. இங்ங
 னம் நாய்த்தன்மையோ ரென்றதற்குப்பிரமா
 ணம்-நாலடி- “அவ்விய மில்லா ரறத்தா றுரை
 க்குங்காந்-செவ்விய ரல்லார் செவிகொடுத்தி
 ன் கேட்கிலார்-கெளவித்தோ நின்னுங் குணங்
 கர்நாய் பாற்சோற்றின்-செவ்வி கொள நேற்
 ரு தாங்கு,, என்றும்-நீதிசாரம் “கன்மமே பூ
 ரித்த காயத்தோர் தஞ்செவியிற்-றன்மநூல் பு

கீகாலுந் தக்காதே- சன்மமெலும்- புண்ணிசமி
 ப் பிக்குநா யுண்ணாவி நெய்யதனை-யுண்ணிசமி.
 ப் பிக்குமோ வோது., என்றும் மற்றும் வரு
 வனவற்றிற்காண்க. இவ்வரும் புரம் பொய் வா
 னாள் வீணா நக்கேல் பார்மிசைந் புரியலை
 மெய்தீ தவர்குழு உற்று அவர்சொற்படி அறம்
 நானும் செய் மடுகைத்தி பர ஞானம் சேரும்
 அத்தால் முத்தித்துருநாடு அடைவை. எ-து-
 சென்மாந்தரங்களிற் செய் துள்ள தபோபலத்
 தால் அரிதாய் இங்ஙனங் கிடைத்துள்ள இந்தச்
 சரீரம் நீர்க்குமிழிக்கொப்பாய் அழிவதாதலின்
 இது உள்ளபொழுதே செய்யவேண்டிய அறங்
 களைச் செய் துமுடியாது இச்சரீரத்திற்கு அரு
 ந்தல் பொருந்தலைக் கூட்டுதல் தொழிலாக இ
 தற்கு அமைத்த நாள்களை வீணிற்கழித்து யம
 தண்டனைக்கு உட்படாவதை அறஞ்செய்வாய்.
 செய்புமிடத்து ஒன்றை நீ புண்ணிய. மென்நெ
 ண்ணிச் செய்யப் பாவமாயினும் ஆகும். பர்
 வமென்நெண்ணி நீங்கப் புண்ணியமாயிருப்பி
 னும் இருக்கும். ஆதலின் உனது கதந்தரத்தா
 ன் செய்தலொழிந்து பூமியின்கண்ணே வேதா
 கமவிதிதவறாது கொலையாதிக்களை நீங்கிய சிவ
 ஞானியாரது கூட்டத்தினை அணுகிப் பத்தியை

யான்வழிபட்டு அவர்களுது திருவாக்கின்படி
யே தீவினைகளை நீங்கி நல்வினைகளைச் செய்யக்
கடவாய். இங்ஙனம் நாடோறும் வழுவாதுசெ
ய்குவையாயின் உன்னுடையமனது நிருபலமா
ம். அதனாற் பாரம்பரியத்திற் சிவஞானமு மு
ண்டாம். அந்த ஞானத்தால் மோட்சமாகிய
பெண்ணிருந்து வாழும் பூரணதேசமடைகு
வை. (எ-று) மாணுடசரீரமடைதலரிதென்பத்
ற்குப் பிரமாணம்-திருமந்திரம். “பெறுதற்க
ரிய பிறவியைப் பெற்றும்-பெறுதற் கரிய பி
ரானடி சேராப்-பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெ
ல்லாம்-பெறுதற் கரியதோர் பேற்றிழந்தாரே.”
என்றும்-சிவஞானசித்தி-“அண்டசஞ்சுவேத ச
ங்க ஞற்பிசஞ் சராய் சத்தோ-டெண்டநு நா
லெண் பத்து நான்குநா முயி ரந்தா-னுண்டு
பல் யோனிதோறு மொழித்துமா னுடத்து தி
த்தல்-கண்டிழற் கடலைக் கையா னீ ந்தினன் கா
ரியங்காண்.” என்றும்-அறிவான ந்தசித்தி. “தே
ரிற் சதுர யுகமிரண் டாயிர நாட்டிங்கழாண்-
டோரினந் நூற்றி லயன்மாண் மிகாந்தமு முற்
றுத்தென்பாற்-சேரு நுகத்துளை யின்வட பா
ற்கழி செல்லெளிது-சாரும் பிறப்பொழித் தி
ம்மாணுடத்திற் சனிக்கரிதே.”-என்றும்-மற்று

ம் வருவனவற்றிற்காண்க. யாக் கையானது அ
 நித்தியமாதலில் விரைந்தறஞ்செய்ய வேண்டு
 மென்பதற்குப் பிரமாணம். திருவள்ளுவர் -
 “நாச்செற்று விக்குண்டேமல் வாராமு னல்லி
 ணை - மேற்சென்று செய்யப் பரிம்.” என்றும் -
 திருமந்திரம். இக்காய நீக்கி யினியொரு காய
 த்திற்புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி நாடுமி -
 னெக்காலத் துவ்வுடல் வந்தெடிக் கானதென் -
 றக்காலை யுன்ன வருள்பெற லாமே.” என்றும் -
 திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம் “நடலை வா
 ழ்வுகொண் டென்செய்தீர் நாணிலீர் - சுடலைசே
 ர்வது சொற்பிர மாணமே - சுடலி னஞ்சமுது
 ண்டவர் கைவிட்டா - லுடலி னூர்கிடந் தூர்முனி
 பண்டமே.” என்றும் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
 தேவாரம் - “வாழ்வாவது மாயமிது மண்ணாவ
 து திண்ணம் - பாழ்போமது பிறவிக்கடல் பசி
 நோய்செய்த பறிதான் - ஞ்ஞாதறஞ் செய்மின்
 றடங் கண்ணான்மல ரோனுங் - கீழ்மேலுற நின்
 ஞன் றிருக் கேதார மென்னீரே.” - என்றும் - சி
 வஞானசித்தி. “கருவினு எழிவ தாயங் கழிந்தி
 டா தழிவ தாயும் - பரிணமித் தழிவ தாயும் பால
 னு யழிவ தாயந் - தருணனு யழிவ தாயந் தான
 ரைத் தழிவ தாயு - முருவமே யழிவே யானு வு

ள்ள போதே பாருய்ய.,, என்றும்-சிவதாமோ
 த்தரம். “அழிய மாக்கைகொ டேயழி யாப்ப்
 தங்-கெழுமு வார்பெற்ற தேநல்ல கேள்வியு-ம
 ழியு மாக்கை தனைபழி யாதென-விழுவ ரேநத
 கக்குழி வெய்யரே.,, என்றும்-பட்டணத்துப்
 பிள்ளை. “இன்றிருந்து நாளை யிறக்குந் தொ
 ழிலுடைய-புன்றலைய மாக்கள் புகழ்வரோ-வெ
 ன்றிமழு-வாளுடையான் றெய்வயருதுடையா
 னுயேனை-யாளுடையான் செம்பொ னடி.,,-எ
 ன்றும்-போதாத்த்திகுரம். “காய மானது நீரி
 டைக் குமிழிபோற் கழியுமென் றறிந்தேயு-மா
 ய முனினை மெய்யென முழுமல வயிறது ளை
 ர்த்தற்கே-யாய தீவினை பற்பல மருவியங் கவை
 செய்து கழிந்தேவிட்-டேயு மாறெனை யான்
 டவ் னென்பதற் கென்செய்து முடிந்தேனே.,,
 ன்றும்-நாலடி-“புனீ னு ணிடேமனீ ர்போனிலையா
 மை மென்றெண்ணி-யின்னினியே செய்க வற
 வினை-யின்னினியே-நின் று னிருந்தான் கிடந்
 தான் றன் கேளல றச்-சென்ற னெனப்படுதலா
 வ்.,, ன்றும் மற்றும வருவனவற்றாற்கண்மி
 கொள்க. அறமும் பெரியோர் சொன்ன நெறி
 யே செய்ய வேண்டிமென்பதற்குப் பிரமாண
 ம்- சிவானந்த மாலை- “ஆர்வமென்று செற்றத்

தை யாரிடத்தூங் கொள்ளாதே-சாரமுள்ள தெ
வ்விடத்தூந் தால்கொண்டி-தீரவுணர்-நல்லோ
ர்தஞ் சொல்லை நழுவாம னன்னெஞ்சே-நில்
லாய்துவே நிலை.,, என்றும் ஒளவையார்- “மு
த்தேதார்சொல்லு வார்ததை யமிர்தம்.,, என்று
ம்-நாலடி. “அறிமி னறநெறி யஞ்சமின் கூற்
றம்-பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சாற்போற்றுமின்
வஞ்சம்-வெறுமின் வினைதியார் கேண்டையெ
ஞ் ஞான்றும்-பெறுமின் பெரியோர்வாய்ச்
சொல்.,,என்றும் மற்றும்வருவனவற்றூற்காண்
க. பெரியாரைச் சார்தலின் முத்தி கைகூட்டி
மென்பதற்குப் பிரமாணம். அருட்பிரகாச
ம்-“கொலையாது யோரைந்துங் காமாது யாறு
ங் குலைந்து நிலை-நிலையா னுருவென்கைதோன்
நி யயிரு ணிறறந்தடலைச்-சுலையா தியமொளி
தென்று வ னெங்குந் திகழ்ந்திரண்டற்-நலையா
திருக்கும் பெரியோர்தங் கூட்ட மடைந்தவர்
க்கே.,,என்றும்- போதரத்திருகரம்.” நித்த னா
ரரு ளியநெறி தெரிவது நிமலன்றன் கழலென்
னுஞ்-சுத்த வாரமுதுறுளவை தருவதுஞ் சொ
ருபனற் கழற்கண்பாம்-பித்த தாகிய பெருநல
ம் விளைவதும் பேரெழி லடியாரா-லத்தி னால
டியாரவை கூட்டிய வதிசய மளவன்றே.,, எ

என்றும்-திருவாசகம்-“உடையா னுன்ற னடுவிரு
க்கு முடையா னடுவி ணியிருத்தி-படியே ன
டுவிருவிரு மிருப்ப தானு லடியேற்குன்-ன
டியார் நடுவி னிருக்கு மருளைப் புரியாய் பொ
ன்னம்பலத்தெம்-முடியா முதலே யென்கருத்
து முடியும் வண்ண முன்னின்றே,, என்றும்
மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) அசரபதார்த்தத்தினும் நி
ஷேதபதார்த்தங்களை விடவேண்டு மென்றும்,
மேலையாதொருகாரியமும் நாதாக்களது திரு
வாக்கின்படி நடக்க வேண்டுமென்றும், அப்ப
டி நடக்கிற் பாரம்பரியமாய் முத்தி கெகுகுமெ
ன்றும், கூறியது. (உஉ)

கொலை மறுத்தல்

முலமும் உரையம்

முற்றுப் பெற்றன.

சோதநபத்திரம்.

பக்கம். வரி. பிழை.

திருத்தல்.

யரு	உ	செல்லவயற்	செல்வவயற்
யஅ	எ	துதலின்; முன்	துதலின் முன்
செ	யெ	சசிவன்ன	சசிவர்ண
உய	யக	வாகிஇதாசி	வாகியஇதாசி
உக	எ	யாம் காயம்	யாமும்காயம்
உஉ	யச	யுடையார்நா	யுடையார்நா
உரு	ரு	ரத்தசலத்தி	ரத்தத்தி
செ	சு	ல் அதனது	னது
உசு	சு	சலமலநெகிழ்	சலம்நெகிழ்
செ	செ	தலின் இர	தலின் இரத்
உஎ	யஉ	விடை-உ	விடை-வாதம்
உசு	யரு	மானிடர்	மானுடர்
செ	செ	னுண்டெக்	னுண்டக்
ருய	உ	எக்கீடம்	நக்கீடம்
ருஉ	யரு	னற்கற்சா	னவர்க்கச்சா
செ	உரு	முன்செய்	முனஞ்செய்
ருரு	உக	கௌவியங்	கவ்வியங்
ருள	ய	கௌவியங்	கவ்வியங்
ருஅ	ய	புலையாமல	புலையர்மல
சுரு	யச	தேவாதிதி	தேவாதிதி
சுள	க	குழிப்பறித்தி	குழிப்பறித்தி

பக்தம். வரி. பிஷ்டம். திருத்தல்.

நடு	யக	பின்வினையஞ்	மேல்வினையஞ்
செ	யக	மணிமுடிஅ	மணிமுடி
நெ	யக	பூசரர்	பூசரர்
நக	ந	மழல்விட	மழல்விட
கய	யச	உளன் தூப்து	அவ்வுன் தூப்து
கஉ	உ	செந்தீயால்	செந்தீயார்
செ	க	யயர்வனவு	யுர்வனவு
செ	அ	புனைத்தவனை	புனைந்தவனை
செ	ய	செல்வத்தார்தீ	செல்வத்தார்தீ
எய	உக	மண்ணின்	மண்ணினின்
எக	யக	கீ-கருதா	-கருதா
எஅ	க	சஞ்சித	சஞ்சித
அய	ந	செய்யநி	செய்யநி
அக	க	இதியாசம்	இதிகாசம்
அஎ	க	மெய்கலியின்	மெய்க்கலியின்
அக	உக	இதியாசம்	இதிகாசம்
கக	க	மருந்தில்	மருந்து
செ	யஅ	தூட்டிப்	தூட்டிப்
கக	யந	கையமத்தி	கையமர்த்தி
நக	யக	இதியாசம்	இதிகாசம்
நந	க	வனுடைய	அவனுடைய
நஉக	ந	வரத்தும்	வரத்து
நஉச	யக	கழாண்	களாண்

